

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ELEKTRONINIŲ RYŠIŲ ĮSTATYMO IX-2135 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo Nr. IX-2135 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymą Nr. IX-2135 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
ELEKTRONINIŲ RYŠIŲ
ĮSTATYMAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, tikslai ir taikymas

1. Šis Įstatymas reglamentuoja visuomeninius santykius, susijusius su elektroninių ryšių paslaugomis, tinklais ir su jais susijusiomis priemonėmis bei paslaugomis, elektroninių ryšių išteklių naudojimu, taip pat visuomeninius santykius, susijusius su radijo įrenginiais, galiniais įrenginiais ir elektromagnetiniu suderinamumu.

2. Šis Įstatymas nereglamentuoja visuomeninių santykių, susijusių su paslaugomis, teikiamomis naudojant šio straipsnio 1 dalyje nurodytus tinklus ir paslaugas, taip pat elektroninių ryšių tinklais perduodamo turinio ir su juo susijusių paslaugų.

3. Šio Įstatymo reguliavimo dalyką reglamentuojantys tiesiogiai taikomi Europos Sąjungos teisės aktai yra įgyvendinami pagal šio Įstatymo nuostatas (tarp jų dėl atitinkamų ginčų sprendimo, sankcijų taikymo) nepažeidžiant šių teisės aktų sąlygų ir Europos Sąjungos institucijų kompetencijos.

4. Valstybės institucijos, pagal kompetenciją taikydamos šį Įstatymą, atsižvelgia į atitinkamas Europos Komisijos rekomendacijas. Jeigu valstybės institucijos pagrįstai nusprendžia nesilaikyti šių rekomendacijų, jos privalo apie tai pranešti Europos Komisijai ir pateikti Europos Komisijos rekomendacijų nesilaikymo motyvus.

5. Šiuo Įstatymu siekiama Europos Sąjungos elektroninių ryšių reguliavimo sistemos tikslų, tarp jų skatinti konkurenciją teikiant elektroninių ryšių tinklus, elektroninių ryšių paslaugas bei susijusias priemones ir paslaugas, užtikrinti paslaugų gavėjų interesų apsaugą, plėsti vidaus rinką.

6. Šiuo Įstatymu siekiama reglamentuoti Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių veiklą pagal šio Įstatymo 2 priede nurodytų Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimus.

2 straipsnis. Elektroninių ryšių veiklos reguliavimo principai

1. Elektroninių ryšių veiklos reguliavimas grindžiamas veiksmingo ribotų išteklių valdymo ir naudojimo, technologinio neutralumo, funkcinio lygiavertiškumo, proporcingumo, mažiausio būtino reguliavimo, teisinio tikrumo kintančioje rinkoje, ekonominės plėtros, veiksmingos

konkurencijos užtikrinimo, vartotojų teisių apsaugos, reguliavimo kriterijų, sąlygų ir procedūrų objektyvumo, skaidrumo ir nediskriminavimo principais.

2. Technologinio neutralumo principas reiškia, kad teisės normos turi būti taikomos atsižvelgiant į tikslus, kurių siekiama atitinkamomis teisės normomis, ir stengiantis, kad, kiek tai pagrįsta, vien tik dėl jų taikymo nebūtų skatinamas arba diskriminuojamas konkrečių technologijų naudojimas, taip pat kad teisės normos būtų taikomos kiek įmanoma neatsižvelgiant į technologijas, kurios naudojamos su konkrečiu teisiniu santykiu susijusiems elektroninių ryšių tinklams ar elektroninių ryšių paslaugoms teikti.

3. Funkcinio lygiavertiškumo principas reiškia, kad teisės normos turi būti kuo vienodžiau taikomos elektroninių ryšių tinklams ar paslaugoms, atliekantiems analogiškas funkcijas.

4. Taikant elektroninių ryšių veiklą reglamentuojančias teisės normas, turi būti tinkamai atsižvelgiama į visus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus principus. Šie principai turi būti derinami tarpusavyje, nė vienam iš jų iš anksto nesuteikiama pirmenybė, taip pat jie turi būti taikomi tinkamai atsižvelgiant į šio Įstatymo 1 straipsnyje nurodytą paskirtį ir tikslus.

3 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Abonentas** – asmuo, kuris yra viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikimo sutarties su šiuo paslaugų teikėju šalis.

2. **Aparatūra ir (arba) įrenginiai** – elektriniai ir (arba) elektroniniai gaminiai ir įranga, turintys elektrinių ir (arba) elektroninių sudedamųjų dalių.

3. **Apsaugotosios paslaugos** – už atlygį, naudojant sąlyginę prieigą, teikiamas televizijos programų transliavimas, radijo programų transliavimas kabeliais arba erdve, taip pat ir palydovinių ryšių, skirtas visuomenei priimti, ir informacinės visuomenės paslaugos ar sąlyginės prieigos teikimas išvardytoms paslaugoms kaip savarankiška paslauga.

4. **Asmens duomenų saugumo pažeidimas** – pažeidimas, dėl kurio atsitiktinai arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be asmens sutikimo atskleidžiami asmens duomenys arba sudaroma galimybė naudotis tais duomenimis, kai jie buvo perduodami, saugomi arba kitaip tvarkomi teikiant viešąsias elektroninių ryšių paslaugas.

5. **Asmuo** – fizinis arba Lietuvos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo, kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtas juridinis asmuo ar kita organizacija arba jų filialas.

6. **Atsieta prieiga prie vietinės linijos** – visiškai atsieta prieiga prie vietinės linijos ir iš dalies atsieta prieiga prie vietinės linijos. Atsietos prieigos suteikimas nesuteikia nuosavybės teisių į vietinę liniją.

7. **Dalinė vietinė linija** – vietinės linijos dalis, jungianti tinklo galinį tašką su koncentracijos tašku arba nustatytu artimiausiu viešojo fiksuotojo ryšio tinklo prieigos tašku.

8. **Elektromagnetiniai trikdžiai** – elektromagnetinės prigimties reiškinys, kuris gali bloginti aparatūros ir (arba) įrenginių veikimą. Elektromagnetiniai trikdžiai gali būti elektromagnetinis triukšmas, nepageidaujamas signalas arba pokytis pačioje radijo bangų sklaidimo aplinkoje.

9. **Elektromagnetinis suderinamumas** – aparatūros ir (arba) įrenginių geba patenkinamai veikti elektromagnetinėje aplinkoje, neskleidžiant neleistinų elektromagnetinių trikdžių, galinčių kam nors šioje aplinkoje pakenkti.

10. **Elektroniniai ryšiai** – signalų perdavimas laidinėmis, radijo, optinėmis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis.

11. **Elektroninio pašto pranešimas** – viešuoju ryšių tinklu nusiųstas tekstinis, balso, garso, vaizdo ar kitokios formos pranešimas, kuris gali būti saugomas tinkle arba paslaugų gavėjo galiniame įrenginyje, iki jį paslaugų gavėjas pasiima.

12. **Elektroninių ryšių infrastruktūra** – fizinės infrastruktūros, kurią sudaro aparatūra, įrenginiai, įskaitant antenas, linijos, vamzdynai, kabeliai, kanalai, kolektoriai, šuliniai, atraminės konstrukcijos, bokštai, stiebai, statiniai, statinių įvada, statinių inžinerinės sistemos, skirstomosios spintos ir kitos priemonės, visuma, skirta elektroninių ryšių veiklai vykdyti.

13. **Elektroninių ryšių ištekliai** – radijo dažniai (kanalai), telefono ryšio numeriai ir kiti elektroninių ryšių tinklų identifikatoriai, įskaitant radijo šaukinius, orbitiniai ištekliai, įskaitant padėti geostacionarioje orbitoje, taip pat kiti ištekliai, reikalingi elektroninių ryšių veiklai vykdyti, elektroninių ryšių tinklams arba radijo ryšio įrenginiams ar galiniams įrenginiams naudoti, elektroninių ryšių paslaugoms teikti.

14. **Elektroninių ryšių išteklių skyrimas** – teisės suteikimas Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos (toliau – Infrastruktūrų reguliavimo taryba) nustatytais sąlygomis naudoti elektroninių ryšių išteklius, išduodant leidimą.

15. **Elektroninių ryšių paslauga** – paprastai už atlygį teikiama paslauga, kurią visiškai ar daugiausia sudaro signalų perdavimas elektroninių ryšių tinklais, įskaitant telekomunikacijų paslaugas ir perdavimo (siuntimo) paslaugas transliavimui (retransliavimui) naudojamais tinklais. Elektroninių ryšių paslaugos neapima elektroninių ryšių tinklais ar naudojant elektroninių ryšių paslaugas perduodamos informacijos turinio teikimo ar redakcinės turinio kontrolės paslaugų, tarp jų informacinės visuomenės paslaugų, kurių visiškai ar daugiausia nesudaro signalų perdavimas elektroninių ryšių tinklais.

16. **Elektroninių ryšių tinklas** – perdavimo sistemos ir (arba) komutavimo bei maršruto parinkimo įranga, kitos priemonės, įskaitant pasyviuosius tinklo elementus, leidžiančios perduoti signalus laidinėmis, radijo, optinėmis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis, įskaitant palydovinius tinklus, fiksuotuosius (kanalų ir paketų komutavimo, įskaitant internetą) ir judriuosius antžeminius tinklus, elektros perdavimo kabelines sistemas (kiek jos naudojamos signalams perduoti), tinklus, naudojamus radijo ir (arba) televizijos programoms transliuoti (retransliuoti), ir kabelinės televizijos bei mikrobangų daugiakanalės televizijos tinklus neatsižvelgiant į perduodamos informacijos pobūdį.

17. **Elektroninių ryšių tinklo teikimas** – elektroninių ryšių tinklo steigimas, valdymas, kontrolė ir (arba) galimybės juo naudotis suteikimas.

18. **Elektroninių ryšių tinklų identifikatoriai** – elektroninių ryšių tinklo taškus, tarp jų ir tinklo galinius taškus, ar prie elektroninių ryšių tinklo prijungtus galinius įrenginius identifikuojančios adresavimo priemonės, kad būtų galima perduoti informaciją į šiuos elektroninių ryšių tinklo taškus ar atitinkamus galinius įrenginius arba identifikuoti informacijos siuntėją.

19. **Elektroninių ryšių veikla** – elektroninių ryšių tinklų ir (arba) paslaugų teikimas.

20. **Europos Sąjungos rinka** – Europos Komisijos apibrėžta atitinkama rinka, apimanti Europos Sąjungą ar didelę jos dalį, esančią daugiau negu vienoje valstybėje narėje.

21. **Faktinis elektroninių ryšių paslaugų naudotojas** – fizinis asmuo, asmeniniams ar verslo tikslams naudojantis viešąsias elektroninių ryšių paslaugas. Šis asmuo nebūtinai turi būti šių paslaugų abonentas.

22. **Galinis įrenginys** – leidžiantis priimti ir (arba) perduoti informaciją įrenginys ar jo atitinkama dalis, skirti tiesiogiai ar netiesiogiai bet kokiomis priemonėmis būti prijungti prie viešųjų ryšių tinklų.

23. **Galutinis paslaugų gavėjas** – paslaugų gavėjas, kuris neteikia viešųjų ryšių tinklų ar viešųjų elektroninių ryšių paslaugų.

24. **Informacinės visuomenės paslaugos** – paprastai už atlyginimą elektroninėmis priemonėmis ir per atstumą individualiu paslaugų gavėjo prašymu teikiamos paslaugos.

25. **Iš dalies atsieta prieiga prie vietinės linijos** – vietinės linijos gavėjui suteikiama prieiga prie šio Įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis įpareigoto operatoriaus vietinės linijos ar dalinės vietinės linijos, suteikiant teisę naudoti tam tikrą šios linijos dalį, įskaitant ne balso juostos dažnių spektrą.

26. **Išimtinės teisės** – ūkio subjektui valstybės suteiktos teisės, jam vieninteliam užtikrinančios teises teikti tam tikras paslaugas ar verstis elektroninių ryšių ir (arba) kita veikla tam tikroje geografinėje teritorijoje.

27. **Ypatingos aplinkybės** – nepaprastoji ar karo padėtis, ekstremaliosios situacijos, tarp jų gaivalinės nelaimės, ir kitos nenugalimos jėgos ir panašios aplinkybės.

28. **Kabelinės televizijos tinklas** – daugiausia laidinė infrastruktūra, kurios pagrindinė paskirtis – viešas radijo ar televizijos programų pristatymas ar paskirstymas.

29. **Nacionalinė radijo dažnių paskirstymo lentelė** – Infrastruktūrų reguliavimo tarybos patvirtintas dokumentas, kuriame nustatomas radijo dažnių paskirstymas radijo ryšio, įskaitant transliavimą, gamybos, mokslo, medicinos ir kitiems poreikiams.

30. **Naudotojo atpažinimo kodas** – elektroninių ryšių paslaugų naudotojui suteiktas unikalus kodas.

31. **Nesėkmingas skambutis** – ryšys, kai skambutis buvo sėkmingai sujungtas, bet į jį nebuvo atsakyta arba buvo tinklo valdymo intervencija.

32. **Nustatymas radijo bangomis** – vietos, greičio ir (ar) kitų objekto parametrų nustatymas arba informacijos apie šiuos parametrus gavimas naudojant radijo bangų sklaidimo savybes.

33. **Operatorius** – ūkio subjektas, teikiantis ar turintis teisę teikti viešąjį ryšių tinklą ar susijusias priemones.

34. **Paslaugų gavėjas** – asmuo, kuriam teikiamos viešosios elektroninių ryšių paslaugos ar kuris kreipėsi dėl jų teikimo.

35. **Patobulinta skaitmeninės televizijos įranga** – įrenginių, skirtų prijungti prie televizoriaus, rinkinys ar integruota skaitmeninės televizijos įranga, galinti priimti skaitmeninės interaktyviosios televizijos paslaugas.

36. **Plačiaekranės skaitmeninės televizijos paslaugos** – televizijos paslaugos, kurias visiškai ar daugiausia sudaro programos, pagamintos ir suredaguotos rodyti viso aukščio plačiaekranio formatu. Plačiaekranės televizijos paslaugos nurodomos kaip formatas 16:9.

37. **Pranešimas** – informacija, kuri perduodama arba kuria, naudojantis viešosiomis elektroninių ryšių paslaugomis, apsieičia baigtinis viešųjų elektroninių ryšių paslaugų naudotojų skaičius. Pranešimu nelaikoma informacija, perduodama elektroninių ryšių tinklais kaip dalis transliavimo paslaugos, išskyrus tą jos dalį, kurią sudaro individualizuotos informacijos perdavimas identifikuojamam abonentui arba viešųjų elektroninių ryšių paslaugų naudotojui.

38. **Pridėtinės vertės paslauga** – kiek tai susiję su asmens duomenų tvarkymu ir privatumo apsauga, – paslauga, kuriai reikalingas srauto ar vietos nustatymo duomenų tvarkymas, apimantis didesnę informacijos kiekį, negu yra būtina informacijai perduoti ar apskaitai tvarkyti.

39. **Prieiga** – laikantis nustatytų sąlygų, išimtinio ar neišimtinio pagrindu elektroninių ryšių infrastruktūros, įskaitant patalpas, tinklą ir (arba) paslaugų suteikimas kitam ūkio subjektui elektroninių ryšių paslaugoms teikti, įskaitant atvejus, kai elektroninių ryšių paslaugos naudojamos informacinės visuomenės ir transliavimo (retransliavimo) paslaugoms perduoti. Be kita ko, prieiga apima:

1) prieigą prie tinklo elementų ir susijusių priemonių, įskaitant galimybes fiksuotuoju ar judriuoju būdu prijungti įrangą (ypač prieigą prie vietinės linijos ir prie priemonių bei paslaugų, reikalingų paslaugoms teikti naudojantis vietine linija);

2) prieigą prie fizinės infrastruktūros, įskaitant patalpas, kabelių kanalus ir stiebus;

3) prieigą prie programinių sistemų, tarp jų veiklos palaikymo sistemų;

4) prieigą prie informacinių sistemų ar duomenų bazių, skirtų užsakymams, įskaitant išankstinius užsakymus, taip pat teikimo, priežiūros ir remonto prašymams pateikti ir sąskaitoms parengti;

5) prieigą prie numerių keitimo arba funkciniu požiūriu ekvivalentinių sistemų;

6) prieigą prie fiksuotojo ir judriojo ryšio tinklą, ypač tarptinklinio ryšio tikslui;

7) prieigą prie skaitmeninės televizijos paslaugų sąlyginės prieigos sistemų;

8) prieigą prie virtualiojo tinklo paslaugų.

40. **Radijo bangos** – laisvai sklindančios erdvėje elektromagnetinės bangos, kurių dažnis žemesnis kaip 3 000 GHz.

41. **Radijo mėgėjas** – fizinis asmuo, užsiimantis radijo ryšio veikla asmeniniais ir su verslu nesusijusiais tikslais ir iš jos nesipelnantis.

42. **Radio ryšio įrenginys** – elektros ar elektroninis gaminys, kurio paskirtis – kartu su pagalbiniais įtaisais, pavyzdžiui, antena, arba be jo radio ryšio, taip pat nustatymo radio bangomis tikslu skleisti ir (arba) priimti radio bangas.

43. **Radio ryšio kanalas** – radio dažnių juosta nustatyta techninių priemonių ir radio bangų sklaidimo aplinkos visumai, skirta tam tikrai informacijai perduoti ir priimti.

44. **Radio ryšio reglamentas** – Tarptautinės telekomunikacijų sąjungos oficialus leidinys, nustatantis radio ryšio valdymą.

45. **Radio ryšio stotis** – vienas ar keli siųstuvai ar imtuvai arba siųstuvų ir imtuvų grupė bei pagalbiniai įrenginiai, kurių reikia tam tikroje vietoje radio ryšio arba radioastronomijos tarnybų veiklai vykdyti.

46. **Radio ryšys** – informacijos perdavimas, siuntimas ir (arba) priėmimas radio bangomis.

47. **Radio stebėseną** – radio bangų aplinkos parametrų kontrolę.

48. **Radio trikdžiai** – elektromagnetiniai trikdžiai, veikiantys radio bangų diapazone.

49. **Radio trukdžiai** – aparatūros ir (arba) įrenginio, radio ryšio ar sistemos veikimo blogėjimas dėl radio trikdžių poveikio.

50. **Registruotas elektroninių ryšių paslaugų naudotojas** – asmuo, kuris, nebūdamas viešųjų elektroninių ryšių paslaugų abonentas, identifikuojamas pagal elektroninių ryšių paslaugų naudotojo atpažinimo kodą ir registravimosi metu pateiktą informaciją.

51. **Ryšių kabelių kanalų sistema** – elektroninių ryšių infrastruktūros dalis, sudaryta iš ryšių kabelių kanalų, vamzdžių, šulinių ir kitų įrenginių (šulinių liukų, dangčių, užraktų, ryšių kabelių atramų, gumbių, reguliavimo žiedų ir kt.), skirta ryšių kabeliams įverti ir (arba) išverti, sujungti, taisyti bei kitiems elektroninių ryšių įrenginiams įrengti ir jiems apsaugoti.

52. **Sąlyginė prieiga** – techninė ir (arba) kita priemonė, leidžianti naudotis apsaugotąja paslauga tik gavus išankstinį individualų tokios paslaugos teikėjo leidimą.

53. **Sąsaja** – tinklo galinis taškas ir (arba) belaidė sąsaja, apibrėžianti radio ryšį tarp radio ryšio įrenginių ir jų technines specifikacijas.

54. **Saugumo incidentas** – įvykis, veiksmas ar neveikimas, kuris sukelia ar gali sukelti neteisėtą prisijungimą ar sudaryti sąlygas neteisėtai prisijungti prie informacinės sistemos ar elektroninių ryšių tinklo, sutrikdyti ar pakeisti, įskaitant valdymo perėmimą, informacinės sistemos ar elektroninių ryšių tinklo veikimą, sunaikinti, sugadinti, ištrinti ar pakeisti elektroninius duomenis, panaikinti ar apriboti galimybę naudotis elektroniniais duomenimis, taip pat sudaryti sąlygas pasisavinti ar kitaip panaudoti neviešus elektroninius duomenis tokios teisės neturintiems asmenims.

55. **Siuntėjas** – ūkio subjektas, išskyrus transliuotojus ir (arba) retransliuotojus, turinčius Lietuvos radio ir televizijos komisijos išduotas licencijas, suteikiančias teisę steigti ir eksploatuoti savo elektroninių ryšių tinklus, elektroninių ryšių tinklu perduodantis radio ir (arba) televizijos programų signalus visuomenei ir turintis teisę naudoti šiam perdavimui būtinus radio dažnius (kanalus), skirtus radio ir (arba) televizijos programoms transliuoti (retransliuoti).

56. **Skambutis** – viešųjų telefono ryšio paslaugų priemonėmis sukurtas sujungimas, suteikiantis dvipusio ryšio galimybę.

57. **Specialiosios teisės** – valstybės ribotam skaičiui ūkio subjektų suteiktos teisės, kai atitinkamoje geografinėje teritorijoje:

1) paskiriami du ar daugiau ūkio subjektų, turinčių teisę teikti paslaugas arba verstis veikla, arba kai tokių ūkio subjektų skaičius apribojamas iki dviejų ar daugiau kitu būdu nei pagal objektyvius, proporcingus ir nediskriminacinius kriterijus;

2) ūkio subjektams kitu būdu nei vadovaujantis objektyviais, proporcingais ir nediskriminaciniais kriterijais suteikiamos teisinės arba administracinės privilegijos, kurios gali labai paveikti bet kurio kito ūkio subjekto galimybes teikti tas pačias paslaugas arba verstis tokia pačia elektroninių ryšių ir (arba) kita veikla toje pačioje geografinėje teritorijoje iš esmės vienodomis sąlygomis.

58. **Srauto duomenys** – duomenys, tvarkomi siekiant perduoti informaciją elektroninių ryšių tinklu ir (arba) tokio perdavimo apskaitai.

59. **Standartinis pasiūlymas** – šio Įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis įpareigoto operatoriaus skelbiamos sąlygos, kuriomis jis įsipareigoja suteikti prieigą, įskaitant tinklų sujungimą, bet kuriam to pageidaujančiam ūkio subjektui.

60. **Susijusios paslaugos** – su elektroninių ryšių tinklu ir (arba) elektroninių ryšių paslauga susijusios paslaugos, kurios sudaro galimybę teikti elektroninių ryšių paslaugas naudojantis šiuo tinklu ir (ar) paslauga ir (ar) palengvina tokį teikimą arba sudarytų tokią galimybę, jeigu jomis būtų naudojama, ir kurios apima *inter alia* telefono ryšio numerių keitimo ar funkcinio požiūriu ekvivalentines sistemas, sąlyginės prieigos sistemas ir elektroninius programų vadovus, taip pat kitas paslaugas, įskaitant tapatybės, vietos ir prisijungimo būsenos nustatymo paslaugas.

61. **Susijusios priemonės** – susijusios paslaugos, elektroninių ryšių infrastruktūra, kitos su elektroninių ryšių tinklu ir (arba) elektroninių ryšių paslauga susijusios priemonės arba susiję elementai, kurie sudaro galimybę teikti elektroninių ryšių paslaugas naudojantis šiuo tinklu ir (arba) paslauga ir (ar) palengvina tokį teikimą arba sudarytų tokią galimybę, jeigu būtų naudojami.

62. **Taikomųjų programų sąsaja** – taikomųjų programų, kurias pateikia transliuotojai (retransliuotojai) ar paslaugų teikėjai, programinės įrangos sąsajos ir išteklių skaitmeninės televizijos ir radijo paslaugoms patobulintoje skaitmeninės televizijos įrangoje.

63. **Taksofonas** – viešai prieinamas telefonas, už kurio naudojimą galima mokėti monetomis ar (ir) kitomis mokėjimo priemonėmis.

64. **Telekomunikacijų galinis įrenginys** – leidžiantis palaikyti ryšį įrenginys ar jo atitinkama dalis, skirti tiesiogiai ar netiesiogiai bet kokiomis priemonėmis būti prijungti prie viešųjų telekomunikacijų tinklų (tai yra tinklų, visiškai ar iš dalies skirtų viešosioms telekomunikacijų paslaugoms teikti).

65. **Telekomunikacijų paslauga** – paslauga, kurią visiškai ar daugiausia sudaro signalų perdavimas elektroninių ryšių tinklais, išskyrus televizijos ir (arba) radijo programų perdavimo tinklais, naudojamais transliavimui (retransliavimui), paslaugas.

66. **Tinklo galinis taškas** – fizinis taškas, kuriame suteikiama galimybė prijungti abonto įrangą prie viešojo ryšių tinklo. Tinkluose, kuriuose atliekamas maršruto parinkimas arba komutavimas, tinklo galinis taškas identifikuojamas konkrečiu tinklo adresu, kuris gali būti susietas su abonto telefono ryšio numeriu arba pavadinimu.

67. **Tinklų sujungimas** – fizinis ar loginis viešųjų ryšių tinklų, naudojamų to paties ar kito ūkio subjekto, sujungimas, kad vieno ūkio subjekto elektroninių ryšių paslaugų gavėjai galėtų naudotis tarpusavio ryšiu ir (arba) ryšiu su kito ūkio subjekto paslaugų gavėjais arba ūkio subjekto, tarp jų visų prieigą prie atitinkamų tinklų turinčių ūkio subjektų, teikiamomis paslaugomis. Tinklų sujungimas yra speciali prieigos rūšis.

68. **Ūkio subjektas** – asmuo ar asmenų, susijusių kontrolės ar priklausomybės santykiais, grupė, kurie verčiasi elektroninių ryšių veikla Lietuvos Respublikoje arba kurių veiksmai daro įtaką ar ketinimai, jeigu jie būtų įgyvendinti, galėtų daryti įtaką ūkinei veiklai Lietuvos Respublikoje.

69. **Universaliosios paslaugos** – minimalus skaičius nustatytos kokybės paslaugų, kurios, nepaisant geografinės vietos, už prieinamą kainą turi būti teikiamos visiems tokias paslaugas pageidaujantiems gauti galutiniams paslaugų gavėjams.

70. **Vartotojas** – fizinis asmuo, kuris naudojasi ar pareiškia norą naudotis viešosiomis elektroninių ryšių paslaugomis nesusijusiems su jo amatu, verslu ar profesija tikslams, tai yra vartotojo asmeniniams, šeimos ar namų ūkio poreikiams tenkinti.

71. **Veiksminga konkurencija** – situacija atitinkamoje rinkoje, kai nėra didelę įtaką toje rinkoje turinčių ūkio subjektų.

72. **Vertikaliai integruotas ūkio subjektas** – ūkio subjektas, kuris verčiasi dviejų ar daugiau rūšių veikla, priklausančia tai pačiai vertės kūrimo grandinei.

73. **Viešasis fiksuotojo ryšio tinklas** – viešasis ryšių tinklas, kurio galiniai taškai yra fiksuoti.

74. **Viešasis judriojo ryšio tinklas** – viešasis ryšių tinklas, kurio galiniai taškai nėra fiksuoti.

75. **Viešasis ryšių tinklas** – elektroninių ryšių tinklas, kuris visiškai ar daugiausia naudojamas viešosioms elektroninių ryšių paslaugoms teikti, įskaitant elektroninių ryšių tinklą, kuriuo galima perduoti informaciją iš vieno tinklo galinio taško į kitą.

76. **Viešosios elektroninių ryšių paslaugos** – viešai teikiamos elektroninių ryšių paslaugos.

77. **Viešosios fiksuotojo telefono ryšio paslaugos** – viešosios telefono ryšio paslaugos, teikiamos viešuoju fiksuotojo ryšio tinklu.

78. **Viešosios judriojo telefono ryšio paslaugos** – viešosios telefono ryšio paslaugos, teikiamos viešuoju judriojo ryšio tinklu.

79. **Viešosios telefono ryšio paslaugos** – visuomenei prieinamos paslaugos, skirtos tiesiogiai arba netiesiogiai siųsti ir gauti nacionalinius arba nacionalinius ir tarptautinius skambučius naudojant atitinkamą telefono ryšio numerį ar numerius, nurodytus Nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane.

80. **Vietinė linija** – fizinė linija, jungianti tinklo galinį tašką su viešojo fiksuotojo ryšio tinklo skirstomuoju stovu ar ekvivalentine priemone.

81. **Vietinės linijos gavėjas** – turintis teisę teikti elektroninių ryšių paslaugas ūkio subjektas, kuriam gali būti ar yra suteikta atsieta prieiga prie vietinės linijos.

82. **Vietos nustatymo duomenys** – elektroninių ryšių tinkluose arba teikiant elektroninių ryšių paslaugas tvarkomi duomenys, nurodantys faktinio elektroninių ryšių paslaugų naudotojo galinių įrenginių geografinę buvimo vietą.

83. **Vietovės žyma (Cell ID)** – vietovės, kurioje skambutis inicijuojamas ar baigiamas viešajame judriojo ryšio tinkle, atpažinimo kodas.

84. **Visiškai atsieta prieiga prie vietinės linijos** – vietinės linijos gavėjui suteikiama prieiga prie šio Įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis įpareigoto operatoriaus vietinės linijos ar dalinės vietinės linijos, suteikiant teisę naudoti visus šios linijos dažnius.

85. **Žalingieji trukdžiai** – radijo trukdžiai, keliantys grėsmę radijo navigacinių tarnybų ar bet kurių kitų saugumo tarnybų funkcionavimui ar labai bloginantys, trukdantys ar nuolat pertraukiantys teisėtai veikiantį radijo ryšį.

86. Šio Įstatymo devintajame skyriuje vartojamos sąvokos, neapibrėžtos šiame Įstatyme, suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatyme.

II SKYRIUS ELEKTRONINIŲ RYŠIŲ VEIKLOS POLITIKOS FORMAVIMO IR REGULIAVIMO SISTEMA

4 straipsnis. Elektroninių ryšių veiklos politikos formavimo ir reguliavimo institucijos

1. Elektroninių ryšių veiklos politiką Lietuvos Respublikoje formuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Vyriausybė) ir jos įgaliota institucija.

2. Elektroninių ryšių veiklą Lietuvos Respublikoje reguliuoja Infrastruktūrų reguliavimo taryba ir kitos valstybės institucijos pagal šio Įstatymo nustatytą kompetenciją.

3. Elektroninių ryšių, naudojamų valstybės gynybai, saugumui, viešajai tvarkai palaikyti, valstybės sienos apsaugai, laivybos saugumui, jūrų paieškos ir gelbėjimo darbams bei naftos išsiliejimų likvidavimo darbams vykdyti, civilinei aviacijai, traukinių eismo saugumui bei stabiliam ir patikimam energetikos sistemos darbui užtikrinti, veiklą pagal savo kompetenciją reguliuoja atitinkamos valstybės institucijos. Šių institucijų darbą koordinuoja Vyriausybės įgaliota institucija.

4. Elektroninių ryšių tinklais ir (ar) naudojant elektroninių ryšių paslaugas perduodamos informacijos šifravimo priemonių kūrimą, gamybą, importą, eksportą, teikimą į rinką, įsigijimą, naudojimą, kodavimo paslaugų teikimą reglamentuoja Vyriausybė savo nutarimais. Kaip vykdomi šie nutarimai, prižiūri Vyriausybės įgaliota institucija.

5 straipsnis. Vyriausybės ir jos įgaliotos institucijos kompetencija elektroninių ryšių srityje

1. Vyriausybė, formuodama elektroninių ryšių veiklos politiką:
 - 1) nustato universaliųjų paslaugų kainų aukščiausią ribą, tvirtina universaliųjų paslaugų teikimo nuostolių kompensavimo taisykles;
 - 2) tvirtina elektroninių ryšių plėtros ir radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti Lietuvos Respublikoje planavimo dokumentus.
2. Vyriausybės įgaliota institucija, formuodama ir įgyvendindama elektroninių ryšių veiklos politiką:
 - 1) rengia įstatymų, įstatymų įgyvendinamųjų ir kitų teisės aktų, susijusių su elektroninių ryšių veiklą ir užtikrinančių elektroninių ryšių srities ekonominę plėtrą ir konkurencingumą, projektus.
 - 2) koordinuoja valstybės elektroninių ryšių srities investicinių projektų rengimą, vertina šiuos projektus ekonominiu, finansiniu ir techniniu požiūriu, kontroliuoja, kaip jie įgyvendinami;
 - 3) bendradarbiauja su užsienio valstybių elektroninių ryšių veiklos politikos formavimo institucijomis, pagal savo kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose, Europos Sąjungos institucijose, komitetuose ir grupėse, kurių veikla susijusi su elektroniniais ryšiais (telekomunikacijomis), radijo ryšio įrenginiais ir galiniais įrenginiais, elektromagnetiniu suderinamumu ir (arba) radijo spektro valdymu;
 - 4) renka informaciją, reikalingą elektroninių ryšių veiklos politikai formuoti ir įgyvendinti;
 - 5) nenugalimos jėgos ir ekstremaliųjų situacijų ar kitų ypatingų aplinkybių atvejais, taip pat siekiant pasirengti visuotinei mobilizacijai, valstybės gynybai, užtikrinant valstybės saugumą ir viešąją tvarką, įstatymų bei kitų teisės aktų nustatyta tvarka duoda ūkio subjektams, teikiantiems elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, taip pat aparatūros ir įrenginių savininkams ar naudotojams privalomus nurodymus, užduotis ir užsakymus;
 - 6) paskelbia (notifikuoja) sertifikacijos ir kontrolės įstaigas bei bandymų laboratorijas, atsakingas už aparatūros ir įrenginių atitikties įvertinimą Vyriausybės nustatyta tvarka;
 - 7) imasi priemonių, kad fiziniams asmenims būtų užtikrinta galimybė naudotis suderintų socialinių paslaugų numeriu 116000 teikiama paslauga.

6 straipsnis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba – elektroninių ryšių veiklą reguliuojanti ir šio Įstatymo nuostatų, išskyrus šio Įstatymo nuostatas, už kurių įgyvendinimą ir laikymosi priežiūrą pagal kompetenciją atsakingos kitos valstybės institucijos, laikymąsi prižiūrinti ir jas įgyvendinanti savarankiška valstybės institucija, veikianti nepriklausomai pagal šį ir kitus įstatymus bei savo nuostatus. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nuostatus tvirtina Vyriausybė. Infrastruktūrų reguliavimo taryba yra Lietuvos Respublikos nacionalinė reguliavimo institucija Europos Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių visuomeninius santykius, susijusius su šio Įstatymo reguliavimo dalyku, prasme. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos bendruosius veiklos pagrindus, statusą, valdymą ir kitus veiklos aspektus nustato Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymas.
2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba finansuojama iš valstybės biudžeto ir atskiro Infrastruktūrų reguliavimo tarybos biudžeto, kurį sudaro pajamos, gautos už teikiamas paslaugas ir atliekamus darbus. Jų objektus, dydžius ir mokėjimo tvarką nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba, pagrįsdama Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sąnaudomis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, paskelbusi metinę veiklos ataskaitą ir praėjusių kalendorinių metų finansinių ataskaitų rinkinį, kuriuose nurodomos Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sąnaudos ir pajamų, gautų už teikiamas paslaugas ir atliekamus darbus, suma, privalo atlikti skirtumo tarp sąnaudų ir pajamų, gautų už teikiamas paslaugas ir atliekamus darbus, apskaitą ir patvirtinti reikalingus užmokesčių už teikiamas paslaugas ir atliekamus darbus dydžių pakeitimus.
3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba skelbia informaciją, reikalingą atviros ir konkurencingos rinkos plėtrai. Šios informacijos skelbimo taisyklės, įskaitant ir teikiamos informacijos mastą, nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atsižvelgdama į teisės normas,

reglamentuojančias konfidencialios informacijos, įskaitant valstybės, tarnybos, komercinės paslapties ar apie fizinio asmens privatą gyvenimą, apsaugą.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba savo nustatyta tvarka, mastais ir sąlygomis skelbia informaciją, susijusią su šio Įstatymo įgyvendinimu.

5. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos teisės aktai ar jų nepriėmimas per nustatytus terminus šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka gali būti skundžiami teismui. Skundo dėl Infrastruktūrų reguliavimo tarybos teisės akto padavimas teismui nesustabdo šio teisės akto galiojimo, išskyrus, kai teismas įstatymų nustatyta tvarka nusprendžia kitaip.

7 straipsnis. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos misija ir veiklos tikslai

1. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos misija – veiksminga konkurencija elektroninių ryšių srityje, efektyvus elektroninių ryšių išteklių naudojimas ir užtikrinta elektroninių ryšių paslaugų vartotojų teisių apsauga.

2. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos veiklos tikslai:

1) užtikrinti sąlygas, reikalingas veiksmingai konkurencijai elektroninių ryšių, pirmiausia perduodant informacijos turinį elektroninių ryšių tinklais, rinkose, taip pat užtikrinti, kad nebūtų diskriminuojami ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) elektroninių ryšių paslaugas, bei skatinti elektroninių ryšių infrastruktūros plėtrą ir vystymą;

2) užtikrinti elektroninių ryšių paslaugų gavėjų, įskaitant neįgaliųjų, senyvo amžiaus ir specialių socialinių poreikių turinčių paslaugų gavėjų (fizinį asmenų, dėl amžiaus, neįgalumo, socialinių problemų iš dalies ar visiškai neturinčių, neįgijusių arba praradusių gebėjimus ar galimybes savarankiškai rūpintis asmeniniu gyvenimu ir dalyvauti visuomenės gyvenime), teisių ir teisėtų interesų apsaugą, ypač užtikrindama paprastas ir nebrangias ginčų sprendimo procedūras ir skatinant viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikimo sąlygų ir tarifų skaidrumą, ir pagal kompetenciją užtikrinti galimybę naudotis universaliosiomis paslaugomis bei galimybę galutiniams paslaugų gavėjams turėti prieigą prie pasirinktos informacijos ir ją platinti teisės aktų nustatyta tvarka, taip pat galimybę naudotis pasirinkta programine įranga ir paslaugomis;

3) skatinti efektyvias ilgalaikes investicijas ir naujovių diegimą, taip pat elektroninių ryšių plėtrą;

4) užtikrinti efektyvų elektroninių ryšių išteklių naudojimą, taip pat kad būtų pakankamai nacionalinių telefono ryšio numerių išteklių, reikalingų viešosioms elektroninių ryšių paslaugoms teikti, kad numeracijos planai ir procedūros būtų taikomi tokiu būdu, kuris užtikrintų vienodas visų viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų galimybes, ypač užtikrindama, kad ūkio subjektai, kuriems skirti nacionalinių telefono ryšio numerių ištekliai, nediskriminuotų kitų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų, kiek tai susiję su numeracijos sekomis, naudojamomis jų paslaugoms pasiekti;

5) pagal savo kompetenciją užtikrinti, kad Lietuvos Respublikoje naudojama aparatūra ir įrenginiai atitiktų Lietuvos Respublikoje galiojančius privalomus reikalavimus, užtikrinti aparatūros ir įrenginių elektromagnetinį suderinamumą;

6) pagal kompetenciją skatinti Europos Sąjungos vidaus rinkos plėtrą ir suderintą elektroninių ryšių reguliavimą Europos Sąjungoje;

7) bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis, tarp jų ir su Valstybine duomenų apsaugos inspekcija, kad būtų užtikrinta žmogaus privataus gyvenimo neliečiamumo teisė, kiek tai susiję su asmens duomenų tvarkymu;

8) užtikrinti, kad operatoriai ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjai vykdytų įpareigojimus, kurie gali būti nustatyti valstybės gynybos, nacionalinio saugumo ir viešosios tvarkos palaikymo interesais, taip pat ypatingų aplinkybių atvejais;

9) užtikrinti, kad viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai įgyvendintų tinkamas technines ir organizacines priemones savo teikiamų viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų saugumui ir vientisumui užtikrinti.

8 straipsnis. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos funkcijos

Infrastruktūrų reguliavimo taryba:

1) prižiūri ir įgyvendina šio Įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatas, išskyrus šio Įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatas, kurių priežiūra ir įgyvendinimas pagal šio Įstatymo nustatytą kompetenciją priklauso kitoms valstybės institucijoms;

2) rengia ir tvirtina reikalavimus aparatūrai ir įrenginiams ir jų naudojimo sąlygas, teisės aktų nustatytais atvejais išduoda leidimus naudoti aparatūrą ir įrenginius, įvežti ir naudoti radijo stebėsenos ir radijo ryšio slopinimo įrenginius;

3) rengia ir tvirtina Nacionalinę radijo dažnių paskirstymo lentelę, kartu su Lietuvos radijo ir televizijos komisija rengia ir tvirtina radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti planą;

4) bendradarbiauja su užsienio valstybių elektroninių ryšių veiklos reguliavimo institucijomis, pagal kompetenciją dalyvauja tarptautinių organizacijų ir Europos Sąjungos institucijų, komitetų bei grupių, kurių veikla susijusi su elektroniniais ryšiais (telekomunikacijomis), radijo ryšio įrenginiais ir galiniais įrenginiais, elektromagnetiniu suderinamumu ir (arba) radijo spektro valdymu, viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų saugumu, veikloje, taip pat Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos veikloje, reikiamaiais atvejais skiria ekspertus, kurie dalyvautų atitinkamuose komitetuose ir grupėse, atlieka tarptautinį radijo dažnių (kanalų) ir orbitinių išteklių koordinavimą bei tarptautinę radijo ryšio stočių (radijo dažnių) ir orbitinių išteklių apsaugą. Lietuvos Respublikos vardu priimti įpareigojimus Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali tik teisės aktų nustatyta tvarka gavusi įgaliojimus, išskyrus atvejus, kai Lietuvos Respublikos tarptautinė sutartis ar Europos Sąjungos teisė atitinkamas funkcijas, kurios patenka į Infrastruktūrų reguliavimo tarybos kompetenciją, vykdyti paveda Lietuvos Respublikos telekomunikacijų (elektroninių ryšių) administracijai ar nacionalinei telekomunikacijų (elektroninių ryšių) reguliavimo institucijai. Šiuo atveju Infrastruktūrų reguliavimo taryba atitinkamas funkcijas atlieka ir su jomis susijusius įsipareigojimus priima taikydama atitinkamos tarptautinės sutarties ar Europos Sąjungos teisės nuostatas ir neturi papildomai gauti įgaliojimų ir atlikti kitų procedūrų pagal atitinkamas Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymo normas;

5) rengia ir teikia Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai pasiūlymus dėl elektroninių ryšių veiklos politikos;

6) rengia ir teikia Vyriausybei pasiūlymus dėl universaliųjų paslaugų kainų aukščiausios ribos, rengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti universaliųjų paslaugų teikimo nuostolių kompensavimo taisykles;

7) nustato universaliųjų paslaugų teikimo taisykles, įpareigojimus nepaskirtiems teikti universaliąsias paslaugas ūkio subjektams, kad būtų galima tinkamai teikti universaliąsias paslaugas;

8) Vyriausybės nustatyta tvarka kaupia ir saugo informaciją apie tai, kokius techninių įvykių duomenis apie elektroninius ryšius fiksuoja ir saugo ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas;

9) vykdo nacionalinio elektroninių ryšių tinklų ir informacijos saugumo incidentų tyrimo padalinio veiklą;

10) yra atsakinga už tiesiogiai taikomų Europos Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių šio Įstatymo reguliavimo dalyką, nuostatų vykdymo priežiūrą, išskyrus atvejus, kai pagal šio Įstatymo 11 straipsnio 5 dalį tai yra Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos kompetencija;

11) šio Įstatymo ir kitų teisės aktų pagrindu priima teisės aktus, atlieka kitas šio ir kitų įstatymų, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nuostatų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

9 straipsnis. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos teisės

Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę:

1) vertinti, ar aparatūra ir įrenginiai, radijo ryšio ir galiniai įrenginiai atitinka privalomus reikalavimus ir (ar) standartus;

2) atlikti matavimus ir kitus veiksmus, skirtus įvertinti, ar aparatūros ir įrenginių, radijo ryšio ir galinių įrenginių techniniai parametrai atitinka privalomus reikalavimus;

- 3) steigti patariamąsias komisijas ir tvirtinti jų darbo reglamentus;
- 4) organizuoti pasitarimus, konferencijas ir kitus renginius;
- 5) sudaryti sutartis, priimti įsipareigojimus, turėti kitokių civilinių teisių ir pareigų, jeigu tai neprieštarauja Lietuvos Respublikos įstatymams;
- 6) imtis tikslingų, skaidrių, proporcingų ir nediskriminacinių veiksmų ir (ar) priemonių, kad būtų įgyvendintos šio Įstatymo ir jį įgyvendinančių teisės aktų nuostatos;
- 7) turėti šio ir kitų teisės aktų nustatytas teises.

10 straipsnis. Viešas konsultavimasis

1. Šio Įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų pagrindu priimdama teisės aktus, nustatydamą ar keisdama radijo dažnių naudojimo sąlygas pagal šio Įstatymo 59 straipsnio 2 dalį ir 60 straipsnį, turėsiančius reikšmingą poveikį atitinkamai rinkai, išskyrus atvejus, nurodytus šio Įstatymo 15 straipsnio 18 dalyje, taip pat išskyrus teisės aktus, kuriais išsprendžiamas ginčas, Infrastruktūrų reguliavimo taryba savo nustatyta tvarka ir sąlygomis paskelbia šių teisės aktų projektus ir nustato suinteresuotiems asmenims protingumo kriterijų atitinkantį terminą pastaboms pateikti.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba savo nustatytais atvejais, tvarka ir sąlygomis paskelbia Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimų dėl klausimų, susijusių su visomis galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų teisėmis, susijusiomis su viešosiomis elektroninių ryšių paslaugomis, ypač kai šių klausimų sprendimas turi reikšmingą poveikį rinkai, projektus ir suteikia galutiniams paslaugų gavėjams ir vartotojams (ypač neįgaliesiems paslaugų gavėjams), gamintojams, elektroninių ryšių tinklų ir (ar) paslaugų teikėjams protingumo kriterijų atitinkantį terminą pastaboms pateikti.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, priimdama sprendimus dėl tarptautinių, Europos Sąjungos ir kitų regioninių standartizacijos organizacijų, taip pat nacionalinių standartų privalomumo, konsultuojasi su suinteresuotais asmenimis.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato konsultavimosi taisykles, apibrėžiančias konsultacijų atvejus, tvarką ir sąlygas. Informacija, susijusi su visomis tuo metu vykstančiomis konsultacijomis, skelbiama Infrastruktūrų reguliavimo tarybos interneto svetainėje. Infrastruktūrų reguliavimo taryba skelbia konsultacijų rezultatus, išskyrus informaciją, kuri yra valstybės, tarnybos ar komercinė paslaptis ar susijusi su fizinio asmens privačiu gyvenimu.

11 straipsnis. Lietuvos Respublikos institucijų bendradarbiavimas

1. Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (toliau – Konkurencijos taryba), kiek tai susiję su elektroninių ryšių veikla:

1) keičiasi su Infrastruktūrų reguliavimo taryba Konkurencijos tarybos ir Infrastruktūrų reguliavimo tarybos funkcijoms įgyvendinti reikalinga informacija, įskaitant ir konfidencialią informaciją, užtikrindama gaunamos informacijos apsaugą;

2) konsultuoja Infrastruktūrų reguliavimo tarybą, kai ji atlieka funkcijas, susijusias su konkurencijos priežiūra elektroninių ryšių srityje;

3) bendradarbiauja ir konsultuojasi su Infrastruktūrų reguliavimo taryba, pagal Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymą vykdydama konkurencijos elektroninių ryšių srityje priežiūrą.

2. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba:

1) koordinuoja Infrastruktūrų reguliavimo tarybos veiklą elektroninių ryšių paslaugų vartotojų teisių apsaugos srityje;

2) konsultuoja Infrastruktūrų reguliavimo tarybą, kai ji vykdo elektroninių ryšių paslaugų vartotojų teisių apsaugą;

3) pagal Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymo nustatytą kompetenciją prižiūri produktų, įskaitant ir produktus, susijusius su elektroninių ryšių tinklais, paslaugomis bei radijo ryšio įrenginiais ir galiniais įrenginiais, saugą;

4) bendradarbiauja ir konsultuojasi su Infrastruktūrų reguliavimo taryba, vykdydama elektroninių ryšių paslaugų vartotojų teisių apsaugą.

3. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba pagal Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymo nustatytą kompetenciją ir Vyriausybės įgaliojimus gina elektroninių ryšių paslaugų vartotojų teises ir prižiūri produktų, tarp jų ir produktų, susijusių su elektroninių ryšių tinklais, paslaugomis bei radijo ryšio įrenginiais ir galiniais įrenginiais, saugą.

4. Lietuvos radijo ir televizijos komisija:

1) priimdama sprendimus, susijusius su transliavimo (retransliavimo) veiklos licencijavimu, konsultuojasi su Infrastruktūrų reguliavimo taryba elektroninių ryšių klausimais;

2) teikia Infrastruktūrų reguliavimo tarybai prašymus dėl radijo dažnių (kanalų), skirtų antžeminėms radijo ir televizijos programoms transliuoti ir (ar) retransliuoti, koordinavimo.

5. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija:

1) prižiūri, kaip vykdomos šio Įstatymo devintojo skyriaus, išskyrus šio Įstatymo 62 straipsnio 5 dalį, 65 straipsnio 7 dalį ir 69 straipsnio 2 dalį, nuostatos, Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nustatyta tvarka nagrinėja skundus dėl duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos, atlieka šio Įstatymo 78 straipsnio 2 dalyje ir kitas įstatymų nustatytas funkcijas;

2) bendradarbiauja su Infrastruktūrų reguliavimo taryba asmens duomenų ir privatumo apsaugos srityje;

3) yra atsakinga už tiesiogiai taikomų Europos Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių šio Įstatymo devintojo skyriaus, išskyrus šio Įstatymo 62 straipsnio 5 dalį, 65 straipsnio 7 dalį ir 69 straipsnio 2 dalį, reguliavimo dalyką, nuostatų vykdymo priežiūrą;

4) įgyvendina Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 nuostatas, kiek tai susiję su šio Įstatymo 70 straipsnio reguliavimo dalyku;

5) įgyvendina Reglamentą (ES) Nr. 611/2013.

6. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos pagal kompetenciją bendradarbiauja su Infrastruktūrų reguliavimo taryba, šiai atliekant funkcijas, susijusias su radijo ryšio ir galinių įrenginių bei aparatūros ir įrenginių teikimu į rinką, keičiasi susijusia informacija.

7. Lietuvos nacionalinė standartizacijos institucija bendradarbiauja su Vyriausybės įgaliota elektroninių ryšių veiklos politikos formavimo institucija ir Infrastruktūrų reguliavimo taryba, kai šios Lietuvos Respublikos standartizacijos įstatymo nustatyta tvarka dalyvauja standartizacijos, susijusios su elektroninių ryšių tinklų, paslaugų, susijusių priemonių ir paslaugų teikimu, įskaitant radijo ir (ar) televizijos programų transliavimą, techninėmis sąsajomis ir (ar) tinklų funkcionavimu, galinių įrenginių, įskaitant radijo ir televizijos programų priėmimo įrangą, sąveika, procese, keičiasi su standartizacija susijusia informacija.

8. Siekiant užtikrinti elektroninių ryšių poreikius, nacionalinio saugumo institucijos pagal savo kompetenciją bendradarbiauja su Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

9. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (toliau – Sveikatos apsaugos ministerija), nustatydamą higienos normas, susijusias su elektromagnetinio spinduliavimo normomis, konsultuojasi su Infrastruktūrų reguliavimo taryba. Sveikatos apsaugos ministerija keičiasi su Infrastruktūrų reguliavimo taryba informacija, susijusia su higienos normomis, turinčiomis ryšių su elektromagnetinio spinduliavimo normomis. Nacionalinis visuomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos ministerijos, atlikdamas savo funkcijas, susijusias su elektromagnetinio spinduliavimo normų priežiūra, konsultuojasi su Infrastruktūrų reguliavimo taryba, taip pat su šia institucija keičiasi susijusia informacija.

10. Infrastruktūrų reguliavimo taryba ir Lietuvos statistikos departamentas teikia kitoms valstybės ir (ar) savivaldybių institucijoms pagal šių institucijų prašymus jų funkcijoms atlikti reikalingą turimą informaciją, kiek ji reikalinga jų funkcijoms atlikti. Valstybės ir (ar) savivaldybių institucijos, kurioms perduota konfidenciali informacija, privalo užtikrinti tinkamą jos apsaugą.

11. Infrastruktūrų reguliavimo taryba su Antruoju operatyvinių tarnybų departamentu prie Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijos bendradarbiauja pagal šių institucijų veiklą reglamentuojančių teisės aktų nustatytą kompetenciją.

12. Lietuvos Respublikos institucijos gali sudaryti bendradarbiavimo elektroninių ryšių srityje susitarimus. Tokie susitarimai skelbiami susitarusių institucijų interneto svetainėse.

12 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Sąjungos institucijomis, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija ir Europos Sąjungos valstybėmis narėmis

1. Valstybės institucijos bendradarbiauja su Europos Sąjungos institucijomis, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija ir Europos Sąjungos valstybėmis narėmis bei jų institucijomis laikydamosi Europos Sąjungos teisės aktų ir tarpusavio susitarimų. Dokumentams, surašytiems, išduotiems ar patvirtintiems Europos Sąjungos institucijų, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos ar Europos Sąjungos valstybių narių ir jų institucijų, taip pat jų nuorašams ir vertimams netaikomi jokie legalizavimo reikalavimai.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo pateikti Europos Komisijai, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijai, taip pat Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinėms reguliavimo institucijoms informaciją, jeigu šios pagrįstai jos pareikalauja. Jeigu Europos Komisijai Infrastruktūrų reguliavimo taryba pateikia informaciją, kuri ar kurios dalis yra anksčiau gauta iš ūkio subjektų Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pareikalavimu, Infrastruktūrų reguliavimo taryba praneša atitinkamiems ūkio subjektams, kad atitinkama informacija yra pateikta.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba teikia Europos Komisijai informaciją apie Europos Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių šio Įstatymo reguliavimo dalyką, įgyvendinimą Lietuvos Respublikoje.

4. Kai su šio Įstatymo reguliavimo dalyku susijusios Europos Sąjungos teisės nuostatos taikomos Europos ekonominės erdvės valstybėms, kurios nėra Europos Sąjungos valstybės narės, šiame Įstatyme Europos Sąjunga suprantama ir kaip Europos ekonominė erdvė.

III SKYRIUS ELEKTRONINIŲ RYŠIŲ VEIKLOS REGULIAVIMO PAGRINDAI

13 straipsnis. Konkurencijos priežiūra elektroninių ryšių srityje

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba siekia, kad būtų sudarytos sąlygos veiksmingos konkurencijos elektroninių ryšių srityje egzistavimui ir plėtrai bei sąlygos, užkertančios kelią ūkio subjektams piktnaudžiauti savo įtaka rinkoje.

2. Konkurencijos priežiūrą elektroninių ryšių srityje pagal Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymą atlieka Konkurencijos taryba.

14 straipsnis. Didelė įtaka atitinkamoje rinkoje

1. Ūkio subjektas laikomas turinčiu didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, jei jis vienas ar kartu su kitais ūkio subjektais užima padėtį, prilygintiną dominuojančiai, t. y. tokią ekonominės galios padėtį, kuri suteikia jam galią elgtis pakankamai nepriklausomai nuo konkurentų, klientų ir, galiausiai, vartotojų.

2. Kai ūkio subjektas turi didelę įtaką vienoje rinkoje, jis gali būti laikomas turinčiu didelę įtaką artimai susijusioje rinkoje, jei sąsajos tarp šių dviejų rinkų leidžia vienoje rinkoje turimą įtaką panaudoti kitoje rinkoje ir taip sustiprinti ūkio subjekto įtaką rinkoje.

3. Ūkio subjektas laikomas turinčiu didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, kai, atlikus rinkos tyrimą, tai yra nustatyta Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimu, ir laikomas tokiu tol, kol kito rinkos tyrimo metu Infrastruktūrų reguliavimo tarybos atitinkamu sprendimu nenustatoma, kad šis ūkio subjektas didelės įtakos atitinkamoje rinkoje neturi.

15 straipsnis. Rinkos tyrimas

1. Rinkos tyrimą atlieka Infrastruktūrų reguliavimo taryba. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos atliekamo rinkos tyrimo tikslas – siekti, kad elektroninių ryšių srityje būtų užtikrinta veiksminga konkurencija, o didelę įtaką turintiems ūkio subjektams būtų užkirstas kelias piktnaudžiauti savo įtaka rinkoje. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato rinkos tyrimo taisykles.

2. Rinkos tyrimo procedūrą sudaro šie etapai:

1) atitinkamos rinkos (produktų (paslaugų) ir geografinės), kurios charakteristikos gali pateisinti įpareigojimų, nurodytų šio Įstatymo 16 straipsnyje, taikymą, apibrėžimas;

2) tyrimas, ar konkurencija atitinkamoje rinkoje yra veiksminga, ir, jeigu konkurencija nėra veiksminga, didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turinčių ūkio subjektų įvardijimas;

3) šio Įstatymo 16 straipsnyje nurodytų įpareigojimų nustatymas, pakeitimas ir (arba) panaikinimas didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems ūkio subjektams.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba atlieka rinkos tyrimą Europos Komisijai priėmus rekomendaciją, nustatančią atitinkamas produktų ir paslaugų rinkas, arba sprendimą, nustatantį Europos Sąjungos rinką, arba pakeitus šiuos teisės aktus.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba taip pat turi teisę atlikti rinkos tyrimą:

1) suinteresuotų ūkio subjektų prašymu;

2) valstybės ar savivaldybių institucijų prašymu;

3) savo iniciatyva.

5. Rinkos tyrimas pradedamas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimu. ~~Ryšių~~ Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę atlikti ne visą rinkos tyrimo procedūrą, bet tik atskiras jos dalis, jeigu motyvuotai ir pagrįstai mano, kad kitas dalis atlikti nėra tikslinga.

6. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, tirdama rinkas, vadovaujasi Lietuvos Respublikos teisės aktais, Europos Sąjungos teise ir atsižvelgia į Europos Komisijos gaires bei rekomendacijas, taip pat Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos priimtas nuomones ir bendrąsias pozicijas.

7. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atlikdama rinkos tyrimą, turi teisę konsultotis su Konkurencijos taryba. Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo gauti Konkurencijos tarybos nuomonę dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo, jeigu rinkos apibrėžimas skiriasi nuo Europos Komisijos rekomendacijos, nurodytos šio straipsnio 3 dalyje. Galutinį sprendimą visais atvejais priima Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

8. Jeigu rinkos tyrimas atliekamas Europos Komisijai priėmus sprendimą, apibrėžiantį Europos Sąjungos rinką, Infrastruktūrų reguliavimo taryba atlieka rinkos tyrimą kartu su atitinkamų kitų Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinėmis reguliavimo institucijomis Europos Sąjungos teisės aktų ir tarpusavio susitarimų su kitų Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinėmis reguliavimo institucijomis nustatyta tvarka ir sąlygomis.

9. Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo atlikti atitinkamos rinkos tyrimą ne rečiau kaip vieną kartą per 3 metus nuo ankstesnio galutinio sprendimo dėl šios rinkos tyrimo rezultatų priėmimo, tuo atveju, jeigu atitinkama rinka anksčiau buvo tirta, arba ne rečiau kaip vieną kartą per 2 metus Europos Komisijai pakeitus rekomendaciją, nustatančią atitinkamas produktų ir paslaugų rinkas, jeigu atitinkama rinka nebuvo tirta. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, suderinusi su Europos Komisija, turi teisę pratęsti šioje dalyje nustatytą 3 metų terminą, bet ne ilgiau kaip 3 papildomais metais.

10. Jeigu Infrastruktūrų reguliavimo taryba nebaigia rinkos tyrimo per šio straipsnio 9 dalyje nurodytus terminus, ji turi teisę kreiptis į Europos elektroninių ryšių reguliuotojų instituciją su prašymu suteikti pagalbą atliekant atitinkamos rinkos tyrimą ir nustatant didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems ūkio subjektams taikytinus įpareigojimus. Gavusi pagalbą, Infrastruktūrų reguliavimo taryba per 6 mėnesius, vadovaudamasi šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir šio straipsnio 12 dalyje nustatyta tvarka, pateikia sprendimą suinteresuotiems asmenims ir Europos Komisijai.

11. Infrastruktūrų reguliavimo taryba rinkos tyrimo procedūrą atlieka per 4 mėnesius nuo sprendimo pradėti rinkos tyrimą pradžios, neįskaitant konsultacijų dėl rinkos tyrimo, nustatytų šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir šio straipsnio 12–16 dalyse, trukmės. Motyvuotu Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, tačiau ne daugiau kaip 3 kartus, kiekvieną kartą tyrimą pratęsiant ne ilgiau kaip 3 mėnesiams. Infrastruktūrų reguliavimo taryba siekia, kad rinkos tyrimas būtų atliktas per įmanomai trumpiausią laiką. Rinkos tyrimas

baigiamas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko sprendimu dėl rinkos tyrimo rezultatų. Sprendime išdėstomi visų atliktų rinkos tyrimo etapų rezultatai.

12. Prieš priimdama sprendimą, kuriuo būtų apibrėžta atitinkama produktų ar paslaugų rinka ar nustatyti arba nenustatyti ūkio subjektai, turintys didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, ar nustatyti, nenustatyti ar panaikinti vienas ar keli šio Įstatymo 16 straipsnyje nurodyti įpareigojimai šiems ūkio subjektams, jeigu toks sprendimas paveiktų prekybą tarp Europos Sąjungos valstybių narių, Infrastruktūrų reguliavimo taryba, pasibaigus vadovaujantis šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalimi Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytam viešo konsultavimosi terminui, privalo pateikti tokio sprendimo projektą Europos Komisijai, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijai ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinėms reguliavimo institucijoms. Europos Komisija, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija, ir kitų Europos Sąjungos valstybių nacionalinės reguliavimo institucijos gali pateikti savo nuomonę per vieną mėnesį. Europos Komisijai priėmus gaires ir (arba) rekomendacijas, nustatančias kitokią, nei šiame straipsnyje nustatyta, viešo konsultavimosi tvarką ir terminus, taikoma Europos Komisijos gairėse ir (arba) rekomendacijose nustatyta viešo konsultavimosi tvarka ir terminai.

13. Jeigu šio straipsnio 12 dalyje nurodytu sprendimo projektu siekiama apibrėžti atitinkamą rinką kitaip, negu ji apibrėžta šio straipsnio 3 dalyje nurodytoje Europos Komisijos rekomendacijoje, arba nustatyti ar nenustatyti ūkio subjektus, turinčius didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, ir Europos Komisija nurodė Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, kad mano, jog toks sprendimas sukurtų kliūtis bendrajai rinkai, arba rimtai abejoja, ar toks sprendimo projektas atitinka Europos Sąjungos teisę, Infrastruktūrų reguliavimo taryba negali tokio sprendimo projekto priimti 2 mėnesius nuo tokio nurodymo. Jeigu Europos Komisija per šį terminą nurodo Infrastruktūrų reguliavimo tarybai nepriimti tokio sprendimo projekto, Infrastruktūrų reguliavimo taryba per šešis mėnesius privalo pakeisti tokį sprendimo projektą arba jo nepriimti. Jeigu Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atsižvelgusi į Europos Komisijos nurodymą, pakeičia savo sprendimo projektą, ji, vadovaudamasi šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir šio straipsnio 12 dalyje nustatyta tvarka, pateikia pakeistą sprendimo projektą suinteresuotiems asmenims ir Europos Komisijai.

14. Jeigu šio straipsnio 12 dalyje nurodytu sprendimo projektu siekiama nustatyti, pakeisti ir (arba) panaikinti vieną ar kelis šio Įstatymo 16 straipsnyje nurodytus įpareigojimus ūkio subjektams ir Europos Komisija nurodė Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, kad mano, jog toks sprendimo projektas sukurtų kliūtis bendrajai rinkai, arba rimtai abejoja, ar toks sprendimo projektas atitinka Europos Sąjungos teisę, Infrastruktūrų reguliavimo taryba negali tokio sprendimo projekto priimti 3 mėnesius nuo tokio nurodymo priėmimo Europos Komisijoje. Per šį 3 mėnesių terminą Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atsižvelgdama į suinteresuotų asmenų nuomonę ir į poreikį užtikrinti nuoseklią reguliavimo praktiką, glaudžiai bendradarbiauja su Europos Komisija ir Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija, siekdama nustatyti tinkamiausią ir veiksmingiausią įpareigojimą. Pasibaigus nurodytam 3 mėnesių terminui, Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atsižvelgusi į šioje dalyje nurodytą Europos Komisijos nurodymą ir Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos nuomonę ir pasiūlymus, pakeičia, nepriima arba palieka nepakeistą savo sprendimo projektą.

15. Jeigu Infrastruktūrų reguliavimo taryba pakeičia savo sprendimo projektą arba palieka jį nepakeistą, ji negali priimti galutinio sprendimo dar vieną mėnesį nuo šio straipsnio 14 dalyje nurodyto 3 mėnesių termino pabaigos. Jeigu Europos Komisija per šioje dalyje nurodytą vieno mėnesio terminą priima rekomendaciją, kurioje nurodo Infrastruktūrų reguliavimo tarybai pakeisti savo sprendimo projektą arba jo nepriimti, ir Infrastruktūrų reguliavimo taryba, priimdama galutinį sprendimą į ją neatsižvelgia, Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo pateikti Europos Komisijai motyvuotus paaiškinimus.

16. Infrastruktūrų reguliavimo taryba galutinį sprendimą šio straipsnio 14 dalyje nurodytu atveju priima per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 15 dalyje nurodyto vieno mėnesio termino pabaigos. Į šį terminą neįskaitoma konsultacijų dėl rinkos tyrimo, numatytų šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje, trukmė.

17. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, priimdama galutinį sprendimą, įvertina gautas Europos Komisijos, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos ir Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinių reguliavimo institucijų nuomones ir gali priimti sprendimą savo nuožiūra, išskyrus šio straipsnio 13 dalyje nurodytą atvejį. Galutinį sprendimą Infrastruktūrų reguliavimo taryba pateikia Vyriausybės įgaliotai institucijai, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijai ir Europos Komisijai.

18. Infrastruktūrų reguliavimo taryba išimtinėmis aplinkybėmis, kai, jos nuomone, būtina imtis skubių veiksmų, nesilaikant šio straipsnio 12 ir 13 dalyse nustatytos procedūros, siekdama apsaugoti konkurenciją ir paslaugų gavėjų interesus, gali nedelsdama imtis proporcingų laikinųjų priemonių – tai yra apibrėžti atitinkamą rinką, nustatyti ar nenustatyti ūkio subjektus, turinčius didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, ir (arba) nustatyti, nenustatyti ar panaikinti šiems subjektams vieną ar kelis šio Įstatymo 16 straipsnyje nurodytus įpareigojimus. Šios laikinosios priemonės gali būti nustatomos ne ilgesniam kaip 9 mėnesių laikotarpiui. Tokiu atveju Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo nedelsdama pranešti Europos Komisijai, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijai ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinėms reguliavimo institucijoms apie šias priemones, kartu jas pagrįsdama. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali padaryti šias priemones nuolatinėmis arba pratęsti jų taikymo terminą, vadovaudamasi šio straipsnio 12 ir 13 dalyse nustatyta procedūra.

19. Atitinkamų rinkų, kuriose nustatyti didelę įtaką turintys ūkio subjektai, sąrašą ir didelę įtaką šiose rinkose turinčių ūkio subjektų sąrašą bei jiems nustatytus įpareigojimus, taip pat informaciją apie priemones, nustatytas šio straipsnio 18 dalyje, ir bet kuriuos tokios informacijos pasikeitimus Infrastruktūrų reguliavimo taryba skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia Europos Komisijai.

20. Atlikdama rinkos tyrimą, kurio metu sprendžia, ar ūkio subjektas turi didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, ir nustato įpareigojimus didelę įtaką rinkoje turintiems ūkio subjektams, Infrastruktūrų reguliavimo taryba atsižvelgia į atitinkamas tarptautinių sutarčių ir (arba) susitarimų nuostatas ir pagal kompetenciją užtikrina šių sutarčių ir (arba) susitarimų laikymąsi ir įgyvendinimą Lietuvos Respublikoje. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, įgyvendindama tarptautines sutartis ir (arba) susitarimus ir užtikrindama jų laikymąsi, turi teisę, pasikonsultavusi su Europos Komisija, *mutatis mutandis* taikydama šio straipsnio ir 14–18 dalyse nustatytą tvarką ir sąlygas, nustatyti, pakeisti ar panaikinti šio Įstatymo 16 straipsnyje nustatytus įpareigojimus ūkio subjektams, neturintiems didelės įtakos atitinkamoje rinkoje.

16 straipsnis. Įpareigojimų didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems ūkio subjektams nustatymas

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba ūkio subjektams, turintiems didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, nustato šiuos įpareigojimus, atsižvelgdama į tai, kurie iš jų tinkami konkrečiu atveju, ir nustatydama tokių įpareigojimų vykdymo pradžios momentą:

- 1) skaidrumo įpareigojimą pagal šio Įstatymo 17 straipsnio nuostatas;
- 2) nediskriminavimo įpareigojimą pagal šio Įstatymo 18 straipsnio nuostatas;
- 3) apskaitos atskyrimo įpareigojimą pagal šio Įstatymo 19 straipsnio nuostatas;
- 4) įpareigojimą suteikti prieigą pagal šio Įstatymo 20 ir 21 straipsnių nuostatas;
- 5) kainų kontrolės ir sąnaudų apskaitos įpareigojimus pagal šio Įstatymo 22 straipsnio nuostatas;
- 6) funkcinio atskyrimo įpareigojimą pagal šio Įstatymo 23 straipsnio nuostatas;
- 7) įpareigojimus, susijusius su paslaugų galutiniams paslaugų gavėjams teikimu, pagal šio Įstatymo 33 straipsnio nuostatas.

2. Šio Įstatymo 27 straipsnyje nustatytais atvejais ūkio subjektai, turintys didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, privalo vykdyti atitinkamus įpareigojimus be atskiros Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimo. Be atskiros Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimo ūkio subjektai taip pat turi vykdyti papildomą įpareigojimą, nurodytą šio Įstatymo 17 straipsnio 5 dalyje. Šios dalies pirmajame sakinyje nurodytus įpareigojimus ūkio subjektas privalo vykdyti nuo jo

pripažinimo turinčiu didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, o įpareigojimą, nurodytą antrajame sakinyje, – nuo momento, kai ūkio subjektas privalo pradėti vykdyti pagrindinį įpareigojimą. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti kitą šioje dalyje nurodytų įpareigojimų vykdymo pradžios momentą, tačiau ne ankstesnį negu nurodytieji šioje dalyje.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti konkrečius detales įpareigojimus, neviršydama šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų įpareigojimų.

4. Išimtinėmis aplinkybėmis (tai yra, kai Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atsižvelgdama į šio straipsnio 6 dalį ir (arba) šio Įstatymo 15 straipsnio 20 dalį, nustato, kad šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse numatytų įpareigojimų nepakaktų šio Įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje nustatytiems tikslams pasiekti) Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems operatoriams nustatyti šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nenumatytus įpareigojimus, susijusius su prieiga, įskaitant tinklų sujungimą, jeigu Europos Komisija tai leidžia.

5. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti įpareigojimų įgyvendinimo sąlygas, susijusias su sąžiningumu, pagrįstumu ir įpareigojimų vykdymu tinkamais terminais. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę detalizuoti įpareigojimus, numatytus šiame straipsnyje, ir nustatyti jų vykdymo sąlygas, šio Įstatymo nustatytais atvejais tvirtindama visiems ūkio subjektams, privalantiems vykdyti atitinkamus įpareigojimus, privalomas taisykles, tvarkas ir (ar) sąlygas, taip pat visais atvejais nustatydamas konkrečius detales įpareigojimus ir (ar) jų vykdymo sąlygas konkrečioms ūkio subjektams.

6. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatomi ūkio subjektams įpareigojimai turi būti pagrįsti, atitikti nustatytos problemos prigimtį, būti proporcingi ir pateisinami elektroninių ryšių veiklos reguliavimo principais ir tikslais.

7. Jeigu atlikus atitinkamos rinkos tyrimą nustatoma, kad jos charakteristikos negali pateisinti įpareigojimų, nurodytų šiame straipsnyje, taikymo ir (arba) joje nėra didelę įtaką turinčių ūkio subjektų, Infrastruktūrų reguliavimo taryba šio Įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis nenustato šiame straipsnyje nurodytų įpareigojimų ūkio subjektams ir (ar) panaikina didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turėjusiems ūkio subjektams nustatytus įpareigojimus, jei tokie buvo nustatyti. Panaikindama įpareigojimus, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę motyvuotu sprendimu nustatyti jų vykdymo pabaigos terminą, ne ilgesnį kaip 28 dienas nuo atitinkamos šio Įstatymo 15 straipsnio 19 dalyje nurodytos informacijos paskelbimo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos interneto svetainėje.

8. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atlikusi pakartotinį rinkos tyrimą, gali pakeisti nustatytus įpareigojimus, *mutatis mutandis* taikydama šio straipsnio nuostatas, taikomas įpareigojimams nustatyti.

17 straipsnis. Skaidrumo įpareigojimas

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę įpareigoti operatorių, turintį didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, paskelbti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytos apimties informaciją, susijusią su prieiga, įskaitant tinklų sujungimą, taip pat:

- 1) apskaitos informaciją;
- 2) technines specifikacijas;
- 3) tinklo charakteristikas;
- 4) prieigos teikimo bei naudojimo sąlygas, įskaitant galimybes naudotis paslaugomis ir (arba) taikomosiomis programomis teisėtus ribojimus;
- 5) prieigos ir susijusių paslaugų kainas.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę įpareigoti didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turinčius operatorius skelbti standartinį pasiūlymą suteikti prieigą, įskaitant tinklų sujungimą. Pasiūlymas turi būti pakankamai detalus ir užtikrinti, kad iš ūkio subjektų nebūtų reikalaujama mokėti už prašomai paslaugai nebūtinąs priemones, jame turi būti aprašyti atitinkami pasiūlymai, pagal rinkos poreikius išskaidyti į komponentus, ir su jais susijusios sąlygos, įskaitant kainas. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę reikalauti, kad didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintis operatorius per Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytus terminus pakeistų standartinio

pasiūlymo sąlygas, kad būtų įgyvendinti šiame Įstatyme numatyti įpareigojimai didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems operatoriams.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali nustatyti informacijos, reikalaujamos skelbti pagal šio straipsnio 1, 2 ir 5 dalis, apimtį, jos detalumo reikalavimus, paskelbimo būdą ir kitas paskelbimo sąlygas.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse nurodyta informacija, įskaitant geografinius tinklų sujungimo taškus, sujungimo testavimo, bendro elektroninių ryšių infrastruktūros naudojimo ir atsiskaitymo sąlygas, elektroninių ryšių paslaugų teikėjo pasirinkimo sąlygas ir tarifus, negali būti laikoma komercine paslaptimi.

5. Operatorius, įpareigotas suteikti didmeninę prieigą prie fizinės infrastruktūros, įskaitant visiškai ar iš dalies atsietą prieigą, fiksuotoje vietoje, privalo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytomis sąlygomis, įskaitant standartinio pasiūlymo turinio reikalavimus, paskelbti standartinį pasiūlymą. Tokiam standartiniam pasiūlymui taikomos šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos.

18 straipsnis. Nediskriminavimo įpareigojimas

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę įpareigoti operatorių, turintį didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, kiek tai susiję su prieiga, nediskriminuoti kitų ūkio subjektų, įskaitant kitiems ūkio subjektams, teikiantiems analogiškas paslaugas, analogiškų sąlygų analogiškais aplinkybėmis taikymą ir tos pačios kokybės bei tokiais pačiomis sąlygomis, kokias turi pats arba teikia savo padaliniais, dukterinėms įmonėms ar bet kuriems kitiems ūkio subjektams, paslaugų bei informacijos teikimą.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo nustatyti šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtą įpareigojimą, kai tai būtina, kad valstybės ar savivaldybės kontroliuojami vertikalčiai integruoti ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus, kurie buvo nutiesti naudojantis išimtinėmis ar specialiosiomis teisėmis, ir turintys didelę įtaką rinkoje, nediskriminuotų kitų ūkio subjektų suteikdami pranašumą savo veiklai.

19 straipsnis. Apskaitos atskyrimo įpareigojimas

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę įpareigoti operatorių, turintį didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, atskirai tvarkyti su nurodyta veikla ar veiklomis, susijusiomis su prieiga, susijusią apskaitą.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato apskaitos atskyrimo taisykles ir su apskaitos atskyrimu susijusius reikalavimus, tarp jų ir reikalavimą atlikti auditą.

20 straipsnis. Įpareigojimas suteikti prieigą

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę įpareigoti operatorių, turintį didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, patenkinti pagrįstus kitų ūkio subjektų prašymus suteikti prieigą prie konkrečių tinklo elementų ir susijusių priemonių ar juos (jas) naudoti, tarp jų:

1) suteikti prieigą prie konkrečių tinklo elementų ir (arba) priemonių kitiems ūkio subjektams, įskaitant prieigą prie pasyviųjų tinklo elementų, ir (arba) atsietą prieigą prie vietinės linijos, kad būtų sudarytos sąlygos išankstiniam ir (arba) individualiam viešųjų fiksuotojo telefono ryšio paslaugų teikėjo pasirinkimui, ir (arba) pateikti pasiūlymą dėl didmeninės vietinės linijos suteikimo viešosioms telefono ryšio paslaugoms teikti;

2) sąžiningai derėtis su ūkio subjektais, prašančiais suteikti prieigą;

3) nenutraukti prieigos prie jau suteiktų priemonių;

4) teikti nustatytas paslaugas turint tikslą jas perparduoti;

5) suteikti atvirą prieigą prie techninių sąsajų, protokolų ar kitų technologijų, kurios yra būtinos paslaugų suderinamumui ar virtualiojo tinklo paslaugoms teikti;

6) suteikti prieigą prie patalpų ar kitus elektroninių ryšių infrastruktūros bendro naudojimo būdus;

7) suteikti konkrečias paslaugas, būtinas užtikrinti paslaugų teikimą paslaugų gavėjams;

8) suteikti prieigą prie veiklos palaikymo sistemų ar kitų panašių programinių sistemų, būtiną sąžiningai paslaugų teikimo konkurencijai užtikrinti;

9) sujungti tinklus ar tinklų priemones, įskaitant galimybę sujungti tinklus bet kuriame techniškai galimame tinklo taške;

10) suteikti prieigą prie susijusių paslaugų, įskaitant tapatybės, vietos ir prisijungimo būsenos nustatymo.

2. Priimdama sprendimą nustatyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus įpareigojimus ar juos panaikinti, Infrastruktūrų reguliavimo taryba atsižvelgia į šio Įstatymo principus, tikslus ir šiuos veiksnius:

1) technines ir ekonomines galimybes naudoti ar įrengti konkuruojančias technines priemones pagal rinkos išsivystymo lygį, atsižvelgiant į prieigos, įskaitant tinklų sujungimą, prigimtį ir tipą, taip pat galimybę naudotis prieiga prie kitų priemonių;

2) galimybes suteikti prašomą prieigą, atsižvelgiant į laisvus pajėgumus (išteklis);

3) priemonių savininko pradinės investicijas, atsižvelgiant į padarytas viešojo sektoriaus investicijas ir investavimo riziką;

4) būtinybę užtikrinti ilgalaikę konkurenciją, taip pat elektroninių ryšių infrastruktūros plėtrą ir vystymo ekonominį naudingumą;

5) intelektinės nuosavybės teises;

6) paslaugų, apimančių daugiau kaip vieną Europos Sąjungos valstybę narę, teikimą.

3. Nustatydamą konkretų įpareigojimą, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti prieigos teikėjui ir (arba) gavėjui privalomas prieigos suteikimo veiklos ir (arba) technines sąlygas, būtinas tinkamai tinklo veiklai užtikrinti.

21 straipsnis. Prieiga

1. Ūkio subjektai, kurie teisėtai verčiasi elektroninių ryšių veikla, turi teisę laisvai derėtis dėl prieigos. Operatoriai turi teisę ir, kai to prašo kitas operatorius ar viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas, norintis teikti viešųjų elektroninių ryšių paslaugas ar užtikrinti jų teikimą, pareigą derėtis dėl tinklų sujungimo, kad būtų užtikrintas paslaugų teikimas ir tarpusavio sąveika.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba skatina ir, kai to reikia, šio Įstatymo nustatyta tvarka užtikrina tinkamos prieigos suteikimą ir paslaugų suderinamumą, skatindama efektyvumą, ilgalaikę konkurenciją, efektyvias investicijas ir naujovių diegimą ir didžiausią įmanomą naudą galutiniams paslaugų gavėjams. Šiam tikslui Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę šio Įstatymo nustatyta tvarka nustatyti įpareigojimus didelę įtaką rinkoje turintiems ūkio subjektams, taip pat nustatyti įpareigojimus ir kitiems ūkio subjektams, tarp jų:

1) įpareigojimus ūkio subjektams, kontroliuojantiems prieigą prie galutinių paslaugų gavėjų, įskaitant įpareigojimus sujungti nesujungtus tinklus, kiek tai būtina siekiant užtikrinti ryšį tarp galutinių paslaugų gavėjų;

2) įpareigojimus operatoriams užtikrinti prieigą prie taikomųjų programų sąsajų ir elektroninių programų vadovų sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis, kiek tai būtina siekiant užtikrinti galimybę galutiniams paslaugų gavėjams naudotis konkrečiomis skaitmeninio radijo ar televizijos transliavimo paslaugomis;

3) įpareigojimus ūkio subjektams, kontroliuojantiems prieigą prie galutinių paslaugų gavėjų, kiek tai būtina siekiant užtikrinti paslaugų suderinamumą.

3. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įpareigojimai suteikti prieigą ir (ar) nustatytos prieigos suteikimo sąlygos turi būti objektyvios, skaidrios, proporcingos ir nediskriminacinės, o atitinkami sprendimai priimami vadovaujantis šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje nustatytiems atvejais taikomomis taisyklėmis bei *mutatis mutandis* šio Įstatymo 15 straipsnio 12 ir 14–18 dalyse nustatytomis taisyklėmis.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju ūkio subjektas gali atsisakyti suteikti prieigą, vienašališkai sustabdyti jos teikimą ar ją nutraukti tik tais atvejais, kai tai yra pagrįsta objektyviais kriterijais, įskaitant techninių galimybių nebuvimą arba būtinybę užtikrinti tinklo vientisumą.

5. Ūkio subjektai privalo užtikrinti, kad prieš derybas dėl prieigos, šių derybų metu ir vėliau iš kitų ūkio subjektų gauta informacija, išskyrus informaciją, kuri šio Įstatymo nustatyta tvarka, atvejais ir sąlygomis negali būti konfidenciali, būtų naudojama tik tam tikslui, kuriam ji buvo suteikta, ir būtų užtikrintas perduodamos ar saugomos informacijos konfidencialumas. Tokia informacija negali būti perduodama jokioms kitoms šalims, ypač kitiems ūkio subjekto padaliniais, dukterinėms įmonėms ar partneriams, kuriems tokia informacija galėtų suteikti konkurencinį pranašumą. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali nustatyti taisykles, detalizuojančias šiuos reikalavimus užtikrinančias priemones.

6. Vadovaudamasi šio Įstatymo principais ir kai tai pateisinama šio Įstatymo tikslais, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę savo iniciatyva ar šio Įstatymo 29 straipsnio nustatyta tvarka, sprendama ūkio subjektų ginčą, priimti ūkio subjektams privalomą sprendimą dėl prieigos, įskaitant tinklų sujungimą, suteikimo, įskaitant ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų dėl konkrečios prieigos nustatymą.

7. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti prieigos, įskaitant tinklų sujungimą, suteikimo ir teikimo taisykles.

22 straipsnis. Kainų kontrolė ir sąnaudų apskaitos įpareigojimai

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti operatoriui, turinčiam didelę įtaką rinkoje, įpareigojimus, susijusius su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole, įskaitant įpareigojimus teikti prieigą tokiomis kainomis, kurios būtų pagrįstos sąnaudomis (atsižvelgiant į protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą), bei įpareigojimus, susijusius su sąnaudų apskaitos sistemomis, skirtomis konkrečioms prieigos rūšims teikti, kai rinkos tyrimo metu nustatyta, kad veiksmingos konkurencijos trūkumas (ūkio subjektų, turinčių didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, buvimas) reiškia, kad atitinkamas operatorius galėtų palaikyti pernelyg dideles kainas arba naudoti kainų spaudimą, tuo darydamas žalą galutiniams paslaugų gavėjams. Siekiant skatinti operatorių investicijas, įskaitant investicijas į elektroninių ryšių tinklų plėtrą ir technologijų vystymąsi, nustatant įpareigojimus atsižvelgiama į operatoriaus teisę gauti protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą, apskaičiuotą įvertinus naujų investicijų į elektroninių ryšių tinklų plėtrą ir technologijų vystymąsi riziką.

2. Nustatytas sąnaudų padengimo mechanizmas ir (arba) kainų nustatymo metodikos turi skatinti efektyvumą ir ilgalaikę konkurenciją ir, kiek įmanoma, padidinti naudą vartotojams. Tam tikslui Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali atsižvelgti į kainas, siūlomas palyginamose konkurencingose rinkose.

3. Įrodinėjimo našta, kad operatoriaus, įpareigoto kainas grįsti sąnaudomis, kainos yra pagrįstos sąnaudomis, atsižvelgiant į protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą, tenka operatoriui, įpareigotam kainas grįsti sąnaudomis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali nustatyti sąnaudų apskaitos taisykles siekdama, kad būtų skaičiuojamos efektyvaus paslaugų ir (arba) tinklų teikimo sąnaudos. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali pareikalauti, kad operatorius, įpareigotas kainas grįsti sąnaudomis, įrodytų nustatytų kainų pagrįstumą sąnaudomis, ir nustatyti privalomą protingumo kriterijus atitinkantį terminą tam atlikti. Jeigu operatorius per šį terminą kainų pagrįstumo sąnaudomis neįrodo, laikoma, kad jo nustatytos kainos yra sąnaudomis nepagrįstos. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę reikalauti, kad operatoriaus teikiami duomenys būtų operatoriaus lėšomis patikrinti audito. Kol operatorius, įpareigotas kainas grįsti sąnaudomis, įrodys kainų pagrįstumą sąnaudomis, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti laikiną aukščiausią kainų ribą, atsižvelgdama į netiesioginiais sąnaudų vertinimo metodais gautus duomenis apie atitinkamas sąnaudas, tarp jų lygindama atitinkamų paslaugų kainas, atsižvelgdama į geriausią Europos Sąjungos valstybių narių praktiką, panašaus išsivystymo valstybių praktiką, Lietuvos Respublikos praktiką, taip pat vertindama atitinkamų didmeninių ir mažmeninių kainų santykį.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali pareikalauti, kad operatorius, kuriam nustatytas įpareigojimas, susijęs su kainų kontrole, pagrįstų kainas, ir nustatyti privalomą protingumo kriterijus atitinkantį terminą tam atlikti. Operatoriui per Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą

terminą neįrodžius kainų pagrįstumo, laikoma, kad kainos yra nepagrįstos. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę reikalauti, kad operatoriaus teikiami duomenys būtų operatoriaus lėšomis patikrinti audito. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę reikalauti pakeisti kainas arba nustatyti aukščiausią kainų ribą lygindama atitinkamų paslaugų kainas, atsižvelgdama į geriausią Europos Sąjungos valstybių narių praktiką, panašaus išsivystymo valstybių praktiką, Lietuvos Respublikos praktiką, taip pat vertindama atitinkamų didmeninių ir mažmeninių kainų santykį.

5. Jeigu Infrastruktūrų reguliavimo taryba, siekdama užtikrinti kainų kontrolę, įpareigoja operatorių įgyvendinti sąnaudų apskaitos sistemą, operatorius privalo per Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytus terminus ir šios institucijos nustatytomis sąlygomis bei tvarka parengti sąnaudų apskaitos sistemą, paskelbti jos aprašymą, jį pateikti Infrastruktūrų reguliavimo tarybai ir laikytis šios sąnaudų apskaitos sistemos. Ši sąnaudų apskaitos sistema ir jos skelbimo būdas turi atitikti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytas sąnaudų apskaitos taisykles. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti sąnaudų apskaitos sistemą, metodą ir (arba) modelį, privalomą didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems operatoriams ar konkrečiam operatoriui. Tokią apskaitos sistemą, metodą ir (arba) modelį Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo paskelbti savo interneto svetainėje. Ar operatoriaus sąnaudų apskaita atitinka sąnaudų apskaitos taisykles bei kitus teisės aktus, jo parengtą ir (arba) Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą sąnaudų apskaitos sistemą, metodą ir (arba) modelį, turi būti patikrinta audito. Audito išvada turi būti skelbiama kartą per metus pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytas taisykles.

23 straipsnis. Funkcinio atskyrimo įpareigojimas

1. Išimtinėmis aplinkybėmis (tai yra, kai Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato, kad įpareigojimų, nustatytų pagal šio Įstatymo 17, 18, 19, 20, 21 ir 22 straipsnius, nepakanka veiksmingai konkurencijai užtikrinti ir esant svarbių bei nuolat pasikartojančių konkurencijos atitinkamoje rinkoje problemų, susijusių su prieigos teikimu) Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atsižvelgdama į šio Įstatymo 16 straipsnio 4 dalį, turi teisę įpareigoti vertikaliai integruotą ūkio subjektą visą didmeninių atitinkamų prieigų teikimo veiklą atskirti nuo likusios šio ūkio subjekto vykdomos veiklos, perkeldami ją į atskirą juridinį asmenį.

2. Ūkio subjektas, kuriam nustatytas funkcinio atskyrimo įpareigojimas, turi teikti prieigą visiems ūkio subjektams, įskaitant vertikaliai integruoto ūkio subjekto, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, dukterines įmones, tokiais pačiais terminais ir sąlygomis, įskaitant kainą ir paslaugų kokybę, ir naudojant tas pačias sistemas ir procesus.

3. Apie ketinimą nustatyti funkcinio atskyrimo įpareigojimą Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo pranešti Europos Komisijai, nurodydama:

1) motyvus, kuriais grindžiamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įpareigojimo nustatymas;

2) motyvuotą vertinimą, kad per pagrįstą laikotarpį neatsiras veiksmingos ir ilgalaikės elektroninių ryšių infrastruktūros konkurencijos arba ji bus nepakankamai veiksminga;

3) laukiamą poveikį Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, ūkio subjektui, kuriam nustatomas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įpareigojimas, visų pirma šio ūkio subjekto darbuotojams, ir visai elektroninių ryšių rinkai bei paskatoms investuoti elektroninių ryšių rinkoje siekiant užtikrinti socialinę ir teritorinę sanglaudą, taip pat kitiems suinteresuotiems asmenims, įskaitant laukiamą poveikį konkurencijai ir tikėtinas pasekmes vartotojams;

4) priežasčių, pagrindžiančių šio įpareigojimo veiksmingumo įgyvendinimo priemonių konkurencijos atitinkamoje rinkoje prieigos teikimo problemoms pašalinti, įvertinimą.

4. Sprendime, kuriuo ketinama nustatyti funkcinio atskyrimo įpareigojimą, Infrastruktūrų reguliavimo taryba nurodo:

1) tikslų funkcinio atskyrimo pobūdį ir lygmenį;

2) atskiriamą turtą ir teiktiną prieigą;

3) valdymo tvarką, užtikrinančią darbuotojų struktūrinį ir skatinimų nepriklausomumą;

4) įpareigojimo laikymosi užtikrinimo taisykles;

5) veiklos procesų skaidrumo užtikrinimo taisykles, visų pirma suinteresuotųjų asmenų atžvilgiu;

6) įpareigojimo laikymosi stebėsenos programą, įskaitant metinės ataskaitos skelbimą.

5. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas nustatyti, palikti galioti, pakeisti ar panaikinti įpareigojimus priimamas tik atlikus didmeninių atitinkamų prieigų teikimo rinkų tyrimą bei vadovaujantis šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje nustatytiems atvejams taikomomis taisyklėmis ir *mutatis mutandis* šio Įstatymo 15 straipsnyje nustatytomis taisyklėmis.

6. Infrastruktūrų reguliavimo taryba ūkio subjektui, kuriam nustatytas funkcinio atskyrimo įpareigojimas, turi teisę bet kurioje atitinkamoje rinkoje nustatyti šio Įstatymo 17, 18, 19, 20, 21 ir 22 straipsniuose nurodytus įpareigojimus arba kitus pagrįstus, atitinkančius nustatytos problemos prigimtį, proporcingus ir pateisinamus elektroninių ryšių veiklos reguliavimo principais ir tikslais, šio Įstatymo 17, 18, 19, 20, 21 ir 22 straipsniuose nenurodytus įpareigojimus, jeigu Europos Komisija tai leidžia.

24 straipsnis. Vertikaliai integruoto ūkio subjekto savanoriškas atsiskyrimas

1. Ūkio subjektas, turintis didelę įtaką vienoje ar keliuose atitinkamose rinkose, ketindamas atskirti viso prieigos prie tinklo turto ar didelės jo dalies valdymą nuo kitos šio ūkio subjekto vykdomos veiklos arba ketindamas perduoti su prieiga prie tinklo susijusį turtą ar didelę jo dalį nuosavybės teise atskiram ūkio subjektui, su kuriuo jis nėra susijęs kontrolės ar priklausomybės santykiais, ir tokiu būdu teikti analogiškas prieigos paslaugas visiems mažmeninėje rinkoje veikiantiems viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams, įskaitant savo paties mažmeninės prekybos padalinius, privalo apie tai Infrastruktūrų reguliavimo tarybos taisyklių nustatyta tvarka ir sąlygomis informuoti Infrastruktūrų reguliavimo tarybą, kad ji galėtų įvertinti numatomo sandorio poveikį. Ūkio subjektas taip pat privalo pranešti Infrastruktūrų reguliavimo tarybai apie visus savanoriško atsiskyrimo ketinimų pasikeitimus ir galutinius savanoriško atsiskyrimo rezultatus Infrastruktūrų reguliavimo tarybos taisyklių nustatyta tvarka ir sąlygomis.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, nustato, palieka galioti, pakeičia ar panaikina įpareigojimus tik atlikusi atitinkamų prieigos prie tinklo teikimo rinkų tyrimą ir vadovaudamasi šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje nustatytiems atvejams taikomomis taisyklėmis ir *mutatis mutandis* šio Įstatymo 15 straipsnyje nustatytomis taisyklėmis ir įvertinusi ūkio subjekto, turinčio didelę įtaką vienoje ar keliuose atitinkamose rinkose, numatomo savanoriško atsiskyrimo poveikį įpareigojimams, nustatytiems šiam ūkio subjektui.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę ūkio subjektui, perėmusiam viso prieigos prie tinklo turto ar didelės jo dalies valdymą ir kontrolę, nustatyti šio Įstatymo 17, 18, 19, 20, 21 ir 22 straipsniuose nurodytus įpareigojimus arba kitus pagrįstus, atitinkančius nustatytos problemos prigimtį, proporcingus ir pateisinamus elektroninių ryšių veiklos reguliavimo principais ir tikslais, šio Įstatymo 17, 18, 19, 20, 21 ir 22 straipsniuose nenurodytus įpareigojimus, jeigu Europos Komisija tai leidžia.

25 straipsnis. Skaitmeninės televizijos paskirstymas

Elektroninių ryšių tinklų, kurie naudojami skaitmeninės televizijos paslaugoms paskirstyti, teikėjai privalo užtikrinti galimybę paskirstyti plačiaekranės skaitmeninės televizijos paslaugas ir programas. Operatoriai, kurie priima ir perskirsto plačiaekranės televizijos paslaugas ar programas, privalo išlaikyti plataus ekrano formatą.

26 straipsnis. Sąlyginės prieigos paslaugos ir susijusios priemonės

1. Sąlyginės prieigos sistemas valdantys ūkio subjektai privalo naudoti tik tokias sąlyginės prieigos prie skaitmeninio radijo ir (ar) televizijos paslaugų, nepaisant šių paslaugų perdavimo būdo, sistemas, kurios būtų techniškai pajėgios efektyviomis sąnaudomis užtikrinti perdavimo valdymą (t. y. technines procedūras, kurios leidžia perduoti sąlyginės prieigos valdymą iš vieno transliuotojų (siuntėjų) kitiems), suteikiantį galimybę šias sistemas naudojančiams operatoriams visiškai valdyti paslaugas vietiniu ar regioniniu mastu.

2. Ūkio subjektai, teikiantys sąlyginės prieigos prie skaitmeninio radijo ir (ar) televizijos paslaugų, nepaisant jų perdavimo būdo, paslaugas ir kurių paslaugos reikalingos, kad transliuotojai pasiektų bet kurią potencialių žiūrovų ar klausytojų grupę, nepaisant radijo ir (ar) televizijos paslaugų perdavimo būdo, privalo:

1) visiems transliuotojams sąžiningais, pagrįstais ir nediskriminaciniais pagrindais siūlyti savo technines paslaugas, kad žiūrovai ar klausytojai galėtų priimti skaitmenines transliuotojų paslaugas, naudodami paslaugų teikėjų (operatorių) pateikiamus ir valdomus dekoderius;

2) jei, be sąlyginės prieigos prie skaitmeninio radijo ir (ar) televizijos paslaugų teikimo, verčiasi ir kita veikla, privalo atskirai tvarkyti apskaitą, susijusią su jų, kaip sąlyginės prieigos prie skaitmeninio radijo ir (ar) televizijos paslaugų teikėjų, veikla, pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytas apskaitos atskyrimo taisykles ir su apskaitos atskyrimu susijusius reikalavimus, tarp jų ir reikalavimą atlikti auditą.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatų įgyvendinimo tvarką ir sąlygas.

4. Sąlyginės prieigos prie skaitmeninio radijo ir (ar) televizijos paslaugų produktų ir sistemų intelektinės nuosavybės teisių turėtojai, suteikdami licencijas ar kitu būdu suteikdami vartotojų įrangos gamintojams teisę naudotis atitinkamomis intelektinės nuosavybės teisėmis, privalo užtikrinti, kad tokios teisės būtų suteikiamos sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis. Atsižvelgiant į technines ir komercines aplinkybes, teisių turėtojai suteikdami teises negali uždrausti, riboti ar nustatyti atgrasančias sąlygas tame pačiame produkte naudoti bendras sąsajas, leidžiančias prijungti kitas prieigos sistemas, taip pat naudoti priemones, specifiskas kitoms prieigos sistemoms, jei šiuo atveju teisių gavėjas laikosi susijusių ir pagrįstų sąlygų, užtikrinančių, kiek tai susiję su šiuo teisių gavėju, sąlyginės prieigos sistemų operatorių transakcijų saugumą.

5. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti reikalavimus, susijusius su elektroninių programų vadovų ir panašių sąrašų bei navigacijos priemonių teikimu ir naudojimu.

6. Draudžiama komerciniais tikslais gaminti, laikyti, naudoti, importuoti, eksportuoti, parduoti, nuomoti ar kitaip perleisti, pakeisti, instaliuoti, prižiūrėti dekoderius, kitus įrenginius ar programinę įrangą, kuri suteiktą galimybę neteisėtai gauti prieigą prie apsaugotųjų paslaugų. Reklamuoti šią įrangą draudžiama. Asmenys, padarę šioje dalyje nurodytas draudžiamas veikas, atsako įstatymų nustatyta tvarka. Kaip laikomasi šios dalies nuostatų, prižiūri Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba Vyriausybės nustatyta tvarka.

27 straipsnis. Specialios veiksmingos konkurencijos užtikrinimo priemonės

1. Ūkio subjektai, kuriuos kontroliuoja valstybė ar savivaldybė arba kurie naudojami išimtinėmis ar specialiosiomis teisėmis ir turi didelę įtaką nemažoje viešųjų ryšių tinklų ir viešųjų telefono ryšio paslaugų teikimo bendrosios rinkos dalyje bei valdo kabelinės televizijos tinklą, nutiestą naudojantis toje pačioje geografinėje teritorijoje turėtomis ar turimomis išimtinėmis ar specialiosiomis teisėmis, kabelinės televizijos tinklą gali teikti tik per kitą juridinį asmenį, o ne tą, kurį naudoja viešajam ryšių tinklui teikti.

2. Viešųjų ryšių tinklų ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai, kuriems taip pat suteiktos specialiosios ar išimtinės teisės teikti paslaugas kitose ūkio srityse Lietuvos Respublikoje ar kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, privalo atskirai tvarkyti veiklos, susijusios su elektroninių ryšių tinklų ir (ar) paslaugų teikimu, apskaitą pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytas apskaitos atskyrimo taisykles ir su apskaitos atskyrimu susijusius reikalavimus, tarp jų ir reikalavimą atlikti auditą, arba struktūriškai atskirti veiklą, susijusią su elektroninių ryšių tinklų ir (ar) paslaugų teikimu. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę detalizuoti struktūrinio atskyrimo reikalavimus.

3. Šio straipsnio 2 dalis netaikoma ūkio subjektams, kurių metinė apyvarta iš veiklos, susijusios su elektroninių ryšių tinklais ir (ar) paslaugomis, Lietuvos Respublikoje yra mažesnė kaip 50 000 000 eurų.

4. Visi ūkio subjektai, teikiantys viešuosius ryšių tinklus ar viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, išskyrus mažas ir vidutines įmones, privalo užtikrinti, kad jų metinės finansinės

ataskaitas patikrintų auditas ir jos būtų paskelbtos. Ši nuostata taikoma ir visoms atskiroms apskaitoms, tvarkomoms pagal šio straipsnio 2 dalį. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę detalizuoti šios dalies nuostatų įgyvendinimo tvarką ir sąlygas.

28 straipsnis. Elektroninių ryšių sąveikos užtikrinimo priemonės

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba priima teisės aktus, įpareigojančius laikytis tarptautinių bei Europos standartizacijos organizacijų standartų, kurie nustatyta tvarka perimti kaip Lietuvos standartai, taip pat originalių Lietuvos standartų ir tarptautinių bei Europos specifikacijų ir (ar) rekomendacijų, susijusių su elektroninių ryšių tinklų, paslaugų, susijusių priemonių ir paslaugų teikimu, įskaitant radijo ir (ar) televizijos programų transliavimą, techninėmis sąsajomis ir (ar) tinklų funkcionavimu, galinių įrenginių, įskaitant radijo ir televizijos programų priėmimo įrangą, sąveika. Asmuo ar ūkio subjektas laikomas įvykdžiusiu įpareigojimą laikytis šioje dalyje nurodytų sričių Lietuvos standartų ir tuo atveju, kai jis tiesiogiai laikosi atitinkamų tarptautinių ar Europos standartų, taip pat standartų, kuriais perimtas atitinkamas tarptautinis ar Europos standartas.

2. Kol šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sričių tarptautiniai ar Europos standartai dar nėra perimti kaip Lietuvos standartai, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę įpareigoti tiesiogiai laikytis atitinkamų standartų. Atitinkamą standartą perėmus kaip Lietuvos standartą, nuoroda į tarptautinį ar Europos standartą laikoma nuoroda į jį perėmusį Lietuvos standartą. Asmuo ar ūkio subjektas laikomas įvykdęs įpareigojimą laikytis šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sričių tarptautinių ar Europos standartų, jei jis laikosi standartų, kuriais perimtas atitinkamas tarptautinis ar Europos standartas.

3. Asmenims ar ūkio subjektams, savanoriškai pasirinkusiems ir deklaravusiems produktų ar paslaugų atitiktį standartams, įskaitant tarptautinius, Europos, užsienio valstybių ir Lietuvos standartus, deklaruotų standartų techniniai reikalavimai yra privalomi.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę šio straipsnio 1 dalyje nurodytose srityse nustatyti savarankiškus techninius reikalavimus.

5. Lietuvos nacionalinė standartizacijos institucija pagal savo kompetenciją užtikrina, kad tarptautiniai ir Europos standartai, susiję su elektroninių ryšių tinklų, paslaugų, susijusių priemonių ir paslaugų teikimu, įskaitant radijo ir (ar) televizijos programų transliavimą, techninėmis sąsajomis ir (ar) tinklų funkcionavimu, galinių įrenginių, įskaitant radijo ir televizijos programų priėmimo įrangą, sąveika, būtų perimti kaip Lietuvos standartai.

6. Taikomųjų programų sąsajų savininkai privalo sąžiningomis, protingumo kriterijus atitinkančiomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis už tinkamą atlyginimą pateikti visą informaciją, kuri reikalinga, kad skaitmeninės televizijos paslaugų teikėjai galėtų teikti visas taikomųjų programų sąsajos palaikomas paslaugas visiškai funkcionalia forma, įskaitant skaitmeninės televizijos paslaugų teikimą neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams.

7. Lietuvos Respublikoje yra pripažįstami Europos Sąjungos atitinkamų institucijų bei atitinkamų Europos Sąjungos valstybių narių įgaliotų institucijų išduoti matavimo priemonių ir atitinkamų Europos Sąjungos valstybėse narėse pripažįstamų standartų atitikties sertifikatai (pažymos). Pripažinimo tvarką nustato Vyriausybė, laikydamasi priimtų tarptautinių įsipareigojimų.

29 straipsnis. Ginčų tarp ūkio subjektų sprendimas

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba privaloma išankstine ne teismo tvarka sprendžia ginčus tarp ūkio subjektų, teikiančių elektroninių ryšių tinklus ir (ar) paslaugas, dėl šio Įstatymo reglamentuotų visuomeninių santykių.

2. Ūkio subjektas, kuris kreipiasi į Infrastruktūrų reguliavimo tarybą, kad ši išspręstų ginčą (įskaitant ir tuos atvejus, kai prašoma atnaujinti ginčo nagrinėjimą), Infrastruktūrų reguliavimo tarybai už ginčo nagrinėjimą moka užmokestį, nustatytą šio Įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir sąlygomis. Patenkinus prašymą visiškai ar iš dalies, ieškovo prašymu sprendimu, kuriuo tenkinamas prašymas, atsakovas atitinkamai proporcingai patenkintų reikalavimų dydžiui gali būti įpareigojamas atlyginti ieškovui jo sumokėtą užmokestį. Jeigu konkretaus ginčo nagrinėjimo

sąnaudos viršijo ieškovo sumokėtą užmokestį, Infrastruktūrų reguliavimo taryba, priimdama sprendimą dėl ginčo, turi teisę, atsižvelgdama į tai, ar tenkinamas ir kokia apimtimi tenkinamas prašymas išspręsti ginčą (t. y. proporcingai patenkinutų ir atmestų reikalavimų dydžiui), paskirstyti šalis ginčo nagrinėjimo sąnaudas. Ūkio subjektai ar asmenys neturi teisės reikalauti atlyginti Infrastruktūrų reguliavimo tarybai sumokėtų užmokesčių už konkrečias šiems ūkio subjektams ar asmenims suteiktas su ginčo nagrinėjimu susijusias paslaugas. Atsisakius priimti prašymą, palikus prašymą nenagrinėtą ar nutraukus jo nagrinėjimą, Infrastruktūrų reguliavimo taryba ieškovo sumokėtų užmokesčių negrąžina.

3. Šalies, kurios naudai priimtas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas, prašymu Infrastruktūrų reguliavimo taryba, priimdama sprendimą dėl ginčo, gali įpareigoti kitą šalį atlyginti laimėjusios šalies išlaidas, susijusias su ginčo nagrinėjimu. Šiuo atveju *mutatis mutandis* taikoma Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 93 straipsnio 2 dalis. Šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, taip pat turi teisę į išlaidų atlyginimą už advokato ar advokato padėjėjo pagalbos apmokėjimą, *mutatis mutandis* vadovaujantis Civilinio proceso kodekso 98 straipsnio nuostatomis.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, sprendama ginčą, vadovaujasi šio Įstatymo principais ir tikslais, taip pat *mutatis mutandis* Civilinio proceso kodekso 7, 8, 12, 13, 17 straipsniuose nurodytais proceso koncentracijos ir ekonomiškumo, kooperacijos, rungimosi, dispozityvumo, šalių procesinio lygiateisiškumo principais, kiek šiame Įstatyme nenustatyta kitaip.

5. Prašymo išnagrinėti ginčą priėmimui *mutatis mutandis* taikomos Civilinio proceso kodekso 115 straipsnio 1–4 dalių nuostatos.

6. Infrastruktūrų reguliavimo taryba atsisako priimti prašymą nagrinėti ginčą, jeigu:

- 1) ji nėra kompetentinga tokį ginčą nagrinėti;
- 2) yra įsigaliojęs Infrastruktūrų reguliavimo tarybos, teismo ar arbitražo sprendimas, priimtas dėl ginčo tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, arba Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas ar teismo nutartis priimti ieškovo pateiktą prašymo nagrinėti ginčą atsisakymą ar patvirtinti šalių taikos sutartį;
- 3) Infrastruktūrų reguliavimo taryba ar teismas nagrinėja ginčą tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu;
- 4) šalys yra sudariusios susitarimą perduoti tą ginčą spręsti arbitražui ir atsakovas prieštarauja, kad ginčas būtų nagrinėjamas Infrastruktūrų reguliavimo taryboje, bei reikalauja laikytis arbitražinio susitarimo, išskyrus ginčus, kurie pagal įstatymus negali būti nagrinėjami arbitraže;

5) ūkio subjekto vardu prašymą nagrinėti ginčą padavė neįgaliotas asmuo.

7. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nutraukia ginčo nagrinėjimą, jei nagrinėjant ginčą paaiškėja šio straipsnio 6 dalies 1 ar 2 punktuose nurodytos aplinkybės, taip pat jei:

1) ieškovas atsisakė prašymo nagrinėti ginčą ir Infrastruktūrų reguliavimo taryba jį patvirtino;

2) teismas nagrinėja ginčą tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu;

3) šalys sudarė taikos sutartį ir Infrastruktūrų reguliavimo taryba ją patvirtino. Šiuo atveju taikos sutartis laikoma vykdytinu Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimu.

8. Infrastruktūrų reguliavimo taryba palieka prašymą nenagrinėtą, jeigu nagrinėjant ginčą paaiškėjo šio straipsnio 6 dalies 4 ar 5 punktuose nurodytos aplinkybės, taip pat jei:

1) Infrastruktūrų reguliavimo taryba nagrinėja ginčą tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu;

2) prašymas nagrinėti ginčą yra su trūkumais, tarp jų nesumokėtas užmokestis Infrastruktūrų reguliavimo tarybai už ginčo nagrinėjimą ar nepateikti duomenys, patvirtinantys užmokesčio sumokėjimą, ir ieškovas per Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą terminą šių trūkumų nepašalina.

9. Infrastruktūrų reguliavimo taryba sustabdo ginčo nagrinėjimą, jeigu:

1) pasibaigė viena iš ginčo šalių (sustabdoma, kol bus perimtos pasibaigusios ginčo šalies teisės ir pareigos arba paaiškės aplinkybės, dėl kurių teisės ir pareigos nebuvo perimtos). Jei tokiu atveju įmanoma išskirti reikalavimus, nesusijusius su pasibaigusia ginčo šalimi, Infrastruktūrų

reguliavimo taryba toliau atskirai nagrinėja ginčą dėl reikalavimų, nesusijusių su pasibaigusia ginčo šalimi;

2) kol Infrastruktūrų reguliavimo taryboje nagrinėjamas kitas ginčas ar teisme nagrinėjama kita byla, kurios neišnagrinėjus negalima nagrinėti ginčo, kurio nagrinėjimas sustabdomas.

10. Infrastruktūrų reguliavimo taryba bet kurios ginčo šalies ar kitų suinteresuotų ūkio subjektų ar asmenų prašymu, taip pat savo iniciatyva gali imtis laikinųjų apsaugos priemonių, t. y. nustatyti įpareigojimą susilaikyti nuo tam tikrų veiksmų atlikimo ar atlikti tam tikrus veiksmus, jeigu jų nesiėmus Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimą dėl Infrastruktūrų reguliavimo tarybai pateikto prašymo išspręsti ginčą įvykdyti gali tapti sunkiau arba to padaryti bus nebeįmanoma. Taikant laikinasias apsaugos priemones *mutatis mutandis*, taikomos Civilinio proceso kodekso penktojo skirsnio, reglamentuojančio laikinųjų apsaugos priemonių taikymą, nuostatos. Laikinosios priemonės galioja iki Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimo dėl ginčo įsigaliojimo, išskyrus, kai jas Infrastruktūrų reguliavimo taryba bet kurios ginčo šalies ar kitų suinteresuotų ūkio subjektų ar asmenų prašymu, taip pat savo iniciatyva panaikina ar pakeičia anksčiau. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas dėl laikinųjų apsaugos priemonių per 7 dienas nuo tokio sprendimo įteikimo suinteresuotam ūkio subjektui ar asmeniui dienos gali būti skundžiamas Vilniaus apygardos teismui. Skundo padavimas teismui nesustabdo ginčo nagrinėjimo Infrastruktūrų reguliavimo taryboje. Skundas teismui pateikiamas ir nagrinėjamas šio straipsnio 17 dalyje nustatyta tvarka.

11. Ginčo šalys, kiti suinteresuoti ūkio subjektai ir asmenys, dalyvaujantys ginčo nagrinėjime, turi teisę susipažinti su ginčo nagrinėjimo medžiaga, išskyrus medžiagą, kuri yra valstybės, tarnybos ar komercinė kitų ūkio subjektų paslaptis arba kurią atskleidus būtų pažeista fizinio asmens teisė į privataus gyvenimo neliečiamumą. Atsakovas visada turi teisę susipažinti su prašymo nagrinėti ginčą tekstu, o ieškovas visada turi teisę susipažinti su atsiliepimo tekstu. Ginčo šalys, kiti suinteresuoti ūkio subjektai ir asmenys, dalyvaujantys ginčo nagrinėjime, turi teisę teikti įrodymus, paaiškinimus, argumentus ir samprotavimus Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, prieštarauti kitos šalies ar kitų suinteresuotų ūkio subjektų bei asmenų, dalyvaujančių ginčo nagrinėjime, prašymams, argumentams ir samprotavimams, gauti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimų, kuriais išsprendžiamas ginčas, nuorašus, apskųsti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimus ir naudotis kitomis teisėmis, kurias suteikia šis Įstatymas bei ginčų tarp ūkio subjektų sprendimo Infrastruktūrų reguliavimo taryboje taisyklės. Ieškovas turi teisę atsisakyti prašymo išnagrinėti ginčą. Atsakovas turi teisę pripažinti prašymą. Šalys gali užbaigti ginčo nagrinėjimą taikos sutartimi. Ginčo šalys ir kiti suinteresuoti ūkio subjektai ir asmenys, dalyvaujantys ginčo nagrinėjime, privalo naudotis savo teisėmis sąžiningai.

12. Infrastruktūrų reguliavimo taryba ginčą nagrinėja rašytinės procedūros tvarka, išskyrus atvejus, kai bet kurios iš ginčo šalių ar kitų suinteresuotų ūkio subjektų ar asmenų prašymu arba savo iniciatyva nusprendžia, kad ginčas gali būti geriau išnagrinėtas žodinio ginčo nagrinėjimo posėdžio metu. Infrastruktūrų reguliavimo taryba informuoja šalis apie tokį posėdį, tačiau jų neatvykimas nekliudo nagrinėti ginčą, jeigu ginčų tarp ūkio subjektų sprendimo Infrastruktūrų reguliavimo taryboje taisyklės nenustato kitaip. Ginčo nagrinėjimas posėdyje yra viešas, išskyrus atvejus, kai Infrastruktūrų reguliavimo taryba, siekdama apsaugoti valstybės, tarnybos ar komercinės paslaptis arba užtikrinti asmens teisę į privataus gyvenimo neliečiamumą, nusprendžia nagrinėti ginčą uždareme posėdyje.

13. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę atsisakyti priimti įrodymus, prašymus ir motyvus, jeigu jie galėjo būti pateikti anksčiau.

14. Infrastruktūrų reguliavimo taryba priima sprendimą dėl ginčo ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo prašymo priėmimo, išskyrus atvejus, kai dėl išimtinių aplinkybių (pavyzdžiui, daug įrodymų, sudėtingos ginčo aplinkybės) ginčui nagrinėti reikia ilgesnio laiko.

15. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas įsiteisėja ir yra privalomas vykdyti pasibaigus terminui, nustatytam šio straipsnio 18 dalyje, per kurį ginčo šalys turi teisę kreiptis tiesiogiai į Vilniaus apygardos teismą ir prašyti nagrinėti jų ginčą iš esmės. Infrastruktūrų

reguliavimo tarybos procedūriniai sprendimai, priimti nagrinėjant ginčą, įsigalioja ir yra privalomi vykdyti nuo jų priėmimo dienos.

16. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas dėl ginčo yra viešas, kiek tai nepažeidžia valstybės, tarnybos, komercinės paslapties ar fizinio asmens privataus gyvenimo apsaugos. Ginčų tarp ūkio subjektų sprendimo Infrastruktūrų reguliavimo taryboje taisyklės nustato tvarką, kuria ginčo šalys ir kiti suinteresuoti ūkio subjektai bei asmenys, dalyvavę ginčo nagrinėjime, nurodo, kuri informacija, išdėstyta sprendimo tekste, turėtų būti konfidenciali. Sprendimo tekste išdėstytos teisės aiškinimo taisyklės visais atvejais yra viešos. Ginčo šalims pateikiamas išsamus motyvuotas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas dėl ginčo.

17. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos procedūriniai sprendimai atsisakyti priimti prašymą, palikti ginčą nenagrinėtą, sustabdyti prašymo nagrinėjimą, taip pat kiti procedūriniai sprendimai, priimti nagrinėjant ginčą, užkertantys kelią tolesniam ginčo nagrinėjimui, per 7 dienas nuo tokio sprendimo įteikimo suinteresuotam ūkio subjektui ar asmeniui dienos gali būti skundžiami Vilniaus apygardos teismui, *mutatis mutandis* vadovaujantis Civilinio proceso kodekso XVI skyriaus antrojo skirsnio nuostatomis. Vilniaus apygardos teismo nutartis dėl tokio Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimo neskundžiama.

18. Ginčo šalys per 14 dienų nuo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimo, kuriuo ginčas išsprendžiamas iš esmės ar ginčo nagrinėjimas nutraukiamas, priėmimo turi teisę kreiptis tiesiogiai į Vilniaus apygardos teismą ir prašyti nagrinėti jų ginčą iš esmės. Tokiu atveju ginčo šalių procesinė padėtis nesikeičia.

19. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas (taip pat ir nagrinėjant ginčą priimti procedūriniai sprendimai) yra vykdomasis dokumentas. Jeigu šis sprendimas neįvykdomas, jis gali būti priverstinai vykdomas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 10 metų nuo jo priėmimo dienos.

20. Ginčo nagrinėjimo procedūra Infrastruktūrų reguliavimo taryboje gali būti atnaujinta, *mutatis mutandis* vadovaujantis Civilinio proceso kodekso XVIII skyriuje nustatyta tvarka.

21. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato ginčų tarp ūkio subjektų sprendimo Infrastruktūrų reguliavimo taryboje taisykles. Jose nustatomi prašymų išspręsti ginčą formos, turinio ir pateikimo, įrodymų pateikimo ir rinkimo reikalavimai, detalizuojami laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, panaikinimo ir pakeitimo pagrindai, sąlygos ir tvarka, taip pat nustatoma detali ginčų nagrinėjimo procedūra.

22. Ginčų tarp ūkio subjektų sprendimo Infrastruktūrų reguliavimo taryboje taisyklės gali nustatyti, kad ginčą nagrinėja ir visus susijusius sprendimus priima Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko sudaryta komisija. Tokiu atveju ginčų tarp ūkio subjektų sprendimo Infrastruktūrų reguliavimo taryboje taisyklės gali numatyti, kad komisijos sprendimas, kuriuo ginčas išsprendžiamas iš esmės ar nutraukiamas ginčo nagrinėjimas, įsigalioja tik jį patvirtinus Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkui.

23. Ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (ar) paslaugas, turi teisę kreiptis į Infrastruktūrų reguliavimo tarybą, kad ji šiems ūkio subjektams tarpininkautų ir (ar) juos taikintų, siekiant ginčą dėl šiuo Įstatymu reguliuojamų visuomeninių santykių išspręsti taikiai be privalomo sprendimo. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato tokių procedūrų taisykles.

IV SKYRIUS TEISĖ VERSTIS ELEKTRONINIŲ RYŠIŲ VEIKLA

30 straipsnis. Teisės verstis elektroninių ryšių veikla pagrindai

1. Ūkio subjektai turi teisę verstis elektroninių ryšių veikla be atskiro išankstinio valstybės institucijų leidimo, laikydamiesi šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatų.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba priima teisės aktus, nustatančius bendrąsias sąlygas, kuriomis ūkio subjektai turi teisę verstis elektroninių ryšių veikla.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba tvirtina elektroninių ryšių veiklą, kuriomis norėdamas verstis ūkio subjektas privalo pranešti Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, rūšių sąrašą. Ūkio

subjektas turi teisę verstis atitinkama veikla po to, kai jis Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatyta tvarka ir sąlygomis praneša apie tai Infrastruktūrų reguliavimo tarybai.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atsižvelgdama į veiklos sritį ir mastą, nustato informaciją ir dokumentus, kuriuos ūkio subjektas privalo pateikti pranešdamas apie veiklos pradžią. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali reikalauti pateikti tik pranešimą, patvirtinantį ketinimą pradėti teikti elektroninių ryšių tinklus ar paslaugas, ir tiek informacijos, kiek reikia, kad ūkio subjektą būtų galima įrašyti į elektroninių ryšių paslaugų ir tinklų teikėjų sąrašą. Informacijos gali būti reikalaujama ne daugiau nei būtina, kad būtų galima identifikuoti tinklų ar paslaugų teikėją (pavyzdžiui, teikėjo identifikavimo kodo) ir teikėjo kontaktinius asmenis, taip pat tinklų ar paslaugų teikėjo adresu, trumpo tinklų ar paslaugų, kurie ar kurios bus teikiamos, aprašymo ir numatomos veiklos pradžios datos.

5. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, gavusi ūkio subjekto pranešimą apie elektroninių ryšių veiklos pradžią, ne vėliau kaip per 7 dienas informuoja šį ūkio subjektą apie pranešimo gavimą ir nurodo, ar pranešimas atitinka Infrastruktūrų reguliavimo tarybos teisės aktų, nustatančių bendrąsias sąlygas, kuriomis ūkio subjektai turi teisę verstis elektroninių ryšių veikla, nuostatas.

6. Ūkio subjektai, atitinkantys Infrastruktūrų reguliavimo tarybos teisės aktų, nustatančių bendrąsias sąlygas, kuriomis jie turi teisę verstis elektroninių ryšių veikla, nuostatas, turi teisę prašyti išduoti standartinį Infrastruktūrų reguliavimo tarybos patvirtinimą, kuriame nurodoma, kad ūkio subjektas pateikė pranešimą apie savo veiklos pradžią, kai tokį pranešimą būtina pateikti, ir detalizuojama, kokiomis aplinkybėmis bet kuris ūkio subjektas, teikiantis elektroninių ryšių tinklus ar paslaugas, veikdamas pagal teisės aktų, kuriuose nustatytos vertimosi atitinkama elektroninių ryšių veikla sąlygos, nuostatas, turi teisę įrengti elektroninių ryšių infrastruktūrą, derėtis dėl tinklų sujungimo ir (arba) gauti prieigą. Patvirtinimas išduodamas ne vėliau kaip per 7 dienas nuo ūkio subjekto tinkamo prašymo išduoti tokį patvirtinimą gavimo. Už patvirtinimo išdavimą imama valstybės rinkliava. Patvirtinimo išdavimo tvarką ir sąlygas nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

7. Ūkio subjektai, prieš nutraukdami elektroninių ryšių veiklą, įrašytą į Infrastruktūrų reguliavimo tarybos patvirtintą elektroninių ryšių veiklos rūšių sąrašą, privalo apie tai pranešti Infrastruktūrų reguliavimo tarybai jos nustatyta tvarka.

8. Ūkio subjektai, kurie pageidauja verstis ar verčiasi elektroninių ryšių veikla, moka Infrastruktūrų reguliavimo tarybai šio Įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nustatytus užmokesčius už teikiamas paslaugas ir atliekamus darbus.

31 straipsnis. Teisės aktų, kuriuose nustatomos bendrosios vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygos, nuostatos

1. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatomos bendrosios vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygos turi būti nediskriminacinės, skaidrios ir proporcingos. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato tik sąlygas, kurios yra specifinės elektroninių ryšių sektoriui ir kurių nenumato kiti teisės aktai. Teisės aktuose, nustatančiuose bendrąsias vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygas, turi būti nurodyti kriterijai ir procedūros, pagal kurias nustatomi įpareigojimai didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems ūkio subjektams ir (arba) ūkio subjektams, kurie skiriami teikti universaliasias paslaugas, arba pateiktos nuorodos į atitinkamus teisės aktus.

2. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos teisės aktų, nustatančių bendrąsias sąlygas, kuriomis ūkio subjektai turi teisę verstis elektroninių ryšių veikla, nuostatos gali būti susijusios tik su:

- 1) įmokų, susijusių su universaliųjų paslaugų teikimu, mokėjimo sąlygomis;
- 2) užmokesčių Infrastruktūrų reguliavimo tarybai mokėjimu;
- 3) paslaugų suderinamumo ir tinklų sujungimo sąlygomis;
- 4) telefono ryšio numerių, nurodytų Nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane, Europos telefono ryšio numeracijos erdvės ir nemokamo pokalbio tarptautinių telefono ryšio numerių, ir, kai tai įmanoma techniniu ir ekonominiu požiūriu, kitų Europos Sąjungos valstybių narių numeracijos planuose nurodytų numerių, prieinamumo galutiniams paslaugų gavėjams;

5) aplinkos apsaugos ir teritorijų planavimo teisės aktų įgyvendinimu, taip pat sąlygomis, susijusiomis su teisės naudotis žemės valda (žemėvalda) suteikimu ir bendru patalpų bei elektroninių ryšių infrastruktūros naudojimu, įskaitant finansines ar technines garantijas, kurios būtinos tinkamam infrastruktūros darbų atlikimui užtikrinti;

6) privalomojo televizijos ir radijo programų siuntimo (perdavimo) taisyklėmis;

7) asmens duomenų ir privatumo apsaugos taisyklėmis, specifinėmis elektroninių ryšių sektoriui;

8) elektroninių ryšių sektoriui specifinėmis vartotojų teisių apsaugos taisyklėmis, *inter alia* apimančiomis ir neįgaliųjų galutinių paslaugų gavėjų galimybę naudotis viešosiomis elektroninių ryšių paslaugomis;

9) ribojimais, susijusiais su neteisėto ar žalingo turinio informacijos perdavimu, pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus;

10) informacijos teikimu;

11) galimybių sudarymu kompetentingoms institucijoms įstatymų nustatyta tvarka perimti elektroninių ryšių srautą;

12) kompetentingų institucijų naudojimosi elektroniniais ryšiais, siekiant pranešti visuomenei apie gresiantį pavojų arba sumažinti katastrofų padarinius, sąlygomis;

13) elektroninių ryšių naudojimo stichinių nelaimių ar kitų ekstremaliųjų situacijų atveju sąlygomis, užtikrinančiomis ryši tarp pagalbos tarnybų, institucijų, aptarnaujančių pagalbos skambučius, bei kitų pagalbos institucijų;

14) elektroninių ryšių tinklų sukeltų viešai skleidžiamų elektromagnetinių laukų ribojimo priemonėmis;

15) įpareigojimais suteikti prieigą, išskyrus įpareigojimus, nustatytus didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems ūkio subjektams ar ūkio subjektams, paskirtiems teikti universaliasias paslaugas;

16) viešųjų ryšių tinklų integralumo palaikymu, įskaitant sąlygas, užkertančias kelią elektromagnetiniams trukdžiams tarp elektroninių ryšių tinklų ir (arba) paslaugų;

17) viešųjų ryšių tinklų apsauga nuo neteisėtos prieigos;

18) radijo dažnių (kanalų) naudojimo sąlygomis, kai teisė naudoti radijo dažnius (kanalus) suteikiama be atskiros leidimo, atsižvelgiant į tai, kad radijo ryšio įrenginių naudojimas gali būti ribojamas tik dėl priežasčių, susijusių su veiksmingu ir tinkamu radijo spektro naudojimu, žalingųjų trukdžių išvengimu ar su visuomenės sveikata;

19) priemonėmis, skirtomis užtikrinti standartų specifikacijų, rekomendacijų ir (arba) techninių reikalavimų atitikimą;

20) skaidrumo įpareigojimais, nustatytais viešųjų ryšių tinklų teikėjams, teikiantiems viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, siekiant užtikrinti ryši tarp galutinių paslaugų gavėjų, taip pat informacija apie prieigos prie paslaugų bei taikomųjų programų teikimo ir naudojimo sąlygas, įskaitant galimybės naudotis paslaugomis ir (arba) taikomosiomis programomis teisėtus ribojimus, ir tokių ribojimų teisėtumui patikrinti reikalingos informacijos pateikimą Infrastruktūrų reguliavimo tarybai.

3. Elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiantys ūkio subjektai privalo pateikti Infrastruktūrų reguliavimo tarybai savo veiklos ataskaitas šios institucijos nustatyta tvarka ir sąlygomis.

4. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos teisės aktų, nustatančių bendrąsias sąlygas, kuriomis ūkio subjektai turi teisę verstis elektroninių ryšių veikla, nuostatos gali būti keičiamos objektyviai pagrįstais atvejais ir proporcingu būdu. Apie numatomą pakeitimą turi būti paskelbta Infrastruktūrų reguliavimo tarybos interneto svetainėje ir suteikta galimybė suinteresuotoms šalims, įskaitant paslaugų gavėjus ir vartotojus, per terminą, kuris, išskyrus išimtines aplinkybes, turi būti ne trumpesnis kaip 28 dienos, pateikti savo pastabas dėl siūlomų pakeitimų, išskyrus atvejus, kai numatomi pakeitimai yra neįdomūs ir nekeičiantys nustatyto teisinio reguliavimo esmės ir dėl jų buvo susitarta su suinteresuotais ūkio subjektais.

V SKYRIUS

UNIVERSALIOSIOS PASLAUGOS, GALUTINIŲ PASLAUGŲ GAVĖJŲ IR VARTOTOJŲ TEISĖS

32 straipsnis. Universaliųjų paslaugų teikimas ir finansavimas

1. Lietuvos Respublikos teritorijoje turi būti užtikrintas šių universaliųjų paslaugų teikimas:

- 1) prisijungimo prie viešojo ryšių tinklo fiksuotoje vietoje ir viešųjų telefono ryšio paslaugų;
- 2) taksofonu arba kitose viešai prieinamose viešųjų telefono ryšio paslaugų teikimo vietose teikiamų viešųjų telefono ryšio paslaugų;
- 3) informacijos teikimo apie viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentus;
- 4) galimybių neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis elektroninių ryšių paslaugomis.

2. Vyriausybė nustato universaliųjų paslaugų kainų aukščiausią ribą ir universaliųjų paslaugų teikimo nuostolių kompensavimo taisykles.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato universaliųjų paslaugų teikimo taisykles, reglamentuojančias universaliųjų paslaugų mastą, kokybės reikalavimus, šių paslaugų teikimo tvarką ir sąlygas, įpareigojimų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams teikti universaliasias paslaugas nustatymo, keitimo ir (arba) panaikinimo tvarką, sąlygas ir atvejus, taip pat informacijos apie paslaugų kokybę skelbimo taisykles. Įpareigojimai teikti universaliasias paslaugas gali būti susiję ir su didelės įtakos atitinkamoje rinkoje turėjimu. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti ūkio subjektams, nepaskirtiems teikti universaliasias paslaugas, įpareigojimus, kurie būtini, kad būtų galima tinkamai teikti universaliasias paslaugas.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, tikrindama, ar ūkio subjektas, įpareigotas teikti universaliasias paslaugas, vykdo jam nustatytus įpareigojimus, turi teisę iš šio ūkio subjekto lėšų užsakyti nepriklausomą šio ūkio subjekto veiklos duomenų tikslumo ir palyginamumo patikrinimą ir (ar) auditą. Iš ūkio subjekto lėšų toks nepriklausomas patikrinimas ir (ar) auditas gali būti užsakomas ne dažniau kaip kartą per kalendorinius metus, išskyrus atvejus, kai pagrįstai įtariama, kad ūkio subjektas pažeidžia teisės aktus, arba kai ūkio subjektas pageidauja gauti paslaugų teikimo nuostolių kompensaciją. Auditorius ar audito įmonė išrenkama konkurso tvarka. Konkurso sąlygas ir tvarką nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų paslaugų teikimo nuostoliai universaliųjų paslaugų teikimo nuostolių kompensavimo taisyklių nustatyta tvarka, atvejais ir sąlygomis kompensuojami viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjų lėšomis. Vyriausybė turi teisę nustatyti ir kitus universaliųjų paslaugų teikimo nuostolių kompensavimo šaltinius. Vyriausybė gali įgaluoti Infrastruktūrų reguliavimo tarybą nustatyti nuostolių apskaičiavimo taisykles, įgyvendinti nuostolių kompensavimo mechanizmą, taip pat konkrečiu atveju nustatyti nuostolių dydį. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę tikrinti ūkio subjekto sąskaitas ir kitą informaciją, kuria vadovaujantis nustatomas nuostolių dydis, taip pat turi teisę įpareigoti ūkio subjektą pateikti audito išvadą. Nuostolių apskaičiavimas ir Infrastruktūrų reguliavimo tarybos patikrinimo ir (ar) audito išvada yra vieši. Infrastruktūrų reguliavimo taryba informuoja Europos Komisiją apie nuostolių kompensavimo mechanizmą, kai nuostoliai kompensuojami viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjų lėšomis.

6. Infrastruktūrų reguliavimo taryba informuoja Europos Komisiją apie ūkio subjektus, įpareigotus teikti universaliasias paslaugas, ir apie universaliasias paslaugas, kurias teikti yra įpareigoti ūkio subjektai, ir apie bet kokius tokios informacijos pasikeitimus.

7. Kai ūkio subjektas, įpareigotas teikti universaliasias paslaugas, ketina perleisti savo visą prieigą prie viešojo ryšių tinklo fiksuotoje vietoje turtą ar didelę jo dalį nuosavybės teise kitam ūkio subjektui, jis apie tai iš anksto Infrastruktūrų reguliavimo tarybos taisyklių nustatyta tvarka ir sąlygomis praneša Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, kad ji galėtų įvertinti numatomo sandorio poveikį prieigai prie viešojo ryšių tinklo fiksuotoje vietoje ir viešųjų telefono ryšio paslaugų teikimui. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, gavusi šioje dalyje nurodytą informaciją, gali nustatyti, keisti ar panaikinti šio Įstatymo 33 straipsnyje nustatytus įpareigojimus.

33 straipsnis. Įpareigojimai, susiję su paslaugų galutiniams paslaugų gavėjams teikimu

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, nusprendusi, kad įpareigojimų, galimų nustatyti pagal šio Įstatymo 17, 18, 19, 20, 21, 22 ir 23 straipsnius, taip pat pagal šio Įstatymo 34 straipsnį, nepakanka, ūkio subjektui, turinčiam didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, nustato tinkamus, atsižvelgiant į nustatytą problemą pagrįstus, proporcingus ir siekiamais tikslais pateisinamus įpareigojimus, įskaitant reikalavimus nenustatyti pernelyg didelių kainų, nekliudyti patekti į rinką ar neriboti konkurencijos, nustatant grobuoniškas kainas, nesuteikti geresnių sąlygų atskiriems galutiniams paslaugų gavėjams ar nepagrįstai nesieti paslaugų, taip pat įpareigojimus užtikrinti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą paslaugų kokybę. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, apsaugodama galutinių paslaugų gavėjų interesus ir skatindama veiksmingą konkurenciją, turi teisę nustatyti aukščiausias kainų ribas, taikyti individualių tarifų kontrolės priemones ir įpareigojimus tarifus grįsti sąnaudomis ar tarifais, nustatomais palyginamose rinkose. Jeigu ūkio subjektas įpareigojamas tarifus grįsti sąnaudomis, tarifams pagrįsti sąnaudomis *mutatis mutandis* taikomos šio Įstatymo 22 straipsnio 3 dalies nuostatos.

2. Ūkio subjektą, kuriam nustatyti su paslaugų tarifų reguliavimu susiję įpareigojimai ar kiti atitinkami įpareigojimai, Infrastruktūrų reguliavimo taryba įpareigoja tvarkyti sąnaudų apskaitą pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytas taisykles. Įpareigotas ūkio subjektas privalo per Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytus terminus parengti sąnaudų apskaitos sistemą, paskelbti jos aprašą, pateikti šį aprašą Infrastruktūrų reguliavimo tarybai ir laikytis sąnaudų apskaitos sistemos. Ši sąnaudų apskaitos sistema turi atitikti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytas sąnaudų apskaitos taisykles. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti sąnaudų apskaitos sistemą, metodą ir (arba) modelį, privalomą didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems ūkio subjektams ar konkrečiam ūkio subjektui. Tokią apskaitos sistemą Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo paskelbti savo interneto svetainėje. Ar ūkio subjekto sąnaudų apskaita atitinka sąnaudų apskaitos taisykles bei kitus teisės aktus, jo parengtą ir (ar) Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą sąnaudų apskaitos sistemą ir (arba) metodą ir (ar) modelį, turi būti patikrinta audito. Audito išvada turi būti skelbiama kartą per metus pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytas taisykles.

34 straipsnis. Viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjo pasirinkimas

1. Ūkio subjektai, turintys didelę įtaką prisijungiant prie viešojo ryšių tinklo ir jį naudojant fiksuotoje vietoje, privalo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatyta tvarka ir sąlygomis savo lėšomis užtikrinti savo abonentų teisę naudotis bet kurio viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjo teikiamomis telefono ryšio paslaugomis. Su šių abonentų teisių įgyvendinimu susijusios prieigos kainos turi būti pagrįstos sąnaudomis. Šiam tikslui taikomos šio Įstatymo 22 straipsnyje nustatytos taisyklės. Už naudojimąsi tokia teise abonentams nustatyti tarifai negali stabdyti naudojimosi tokiomis galimybėmis. Šiam tikslui Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti aukščiausią šių tarifų ribą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytą įpareigojimą Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę taikyti bet kuriems didelę įtaką atitinkamoje rinkoje turintiems ūkio subjektams, taip pat ir taikydama šio Įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytą įpareigojimą.

35 straipsnis. Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų ir galutinių paslaugų gavėjų pareigos ir teisės

1. Elektroninių ryšių paslaugų teikimo sutartis yra viešoji sutartis. Paslaugos turi būti teikiamos ir elektroninių ryšių paslaugų teikimo sutartis sudaroma pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos patvirtintas elektroninių ryšių paslaugų teikimo taisykles.

2. Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai privalo skelbti skaidrią, palyginamą, pakankamą ir naujausią informaciją apie teikiamų paslaugų kainas ir tarifus, visus užmokesčius, mokėtinus nutraukus sutartį, standartines paslaugų teikimo sąlygas, paslaugų kokybę ir priemones, kurių imtasi siekiant užtikrinti lygiavertes galimybes neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams

naudotis elektroninių ryšių paslaugomis. Tokia informacija galutiniams paslaugų gavėjams turi būti nurodoma aiškiai, išsamiai ir lengvai prieinama forma. Šioje dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta Infrastruktūrų reguliavimo tarybai. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato informacijos skelbimo ir pateikimo Infrastruktūrų reguliavimo tarybai taisykles, įskaitant informacijos apimtį, turinį, pateikimo ir (arba) skelbimo terminus, formą ir būdą, kokybės vertinimo taisykles.

3. Siekdama užtikrinti viešųjų elektroninių ryšių paslaugų kokybę, Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali nustatyti viešųjų ryšių tinklų teikėjams minimalius kokybės reikalavimus. Prieš nustatydamas tokius reikalavimus Infrastruktūrų reguliavimo taryba pateikia Europos Komisijai ir Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijai tokio sprendimo projektą, kuriame nurodo motyvus, reikalavimus, kuriuos ketinama nustatyti, taip pat kitą būtiną informaciją. Priimdama galutinį sprendimą dėl šioje dalyje nurodytų reikalavimų, Infrastruktūrų reguliavimo taryba atsižvelgia į Europos Komisijos pastabas ar rekomendacijas.

4. Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas, suteikdamas paslaugų gavėjui galinį įrenginį neatlygintinai ar siūlydamas jį įsigyti mažesne kaina negu galinio įrenginio savikaina, privalo elektroninių ryšių paslaugų teikimo sutartyje nurodyti galinio įrenginio pardavimo su paslaugų teikimo sutartimi ir be jos kainų skirtumą, laikotarpį ir būdą šiam skirtumui kompensuoti.

5. Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas privalo neatlygintinai išnagrinėti gaunamus galutinio paslaugų gavėjo prašymus, pasiūlymus ir skundus dėl jo teikiamų ar numatomų teikti elektroninių ryšių paslaugų ir atsakyti per 14 dienų nuo jų gavimo dienos.

6. Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas privalo neatlygintinai lengvai prieinama forma pranešti abonentui apie suteiktas paslaugas, tarifus ir kainą, jeigu abonentas to pageidauja.

7. Viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjai, suteikiantys galutiniams paslaugų gavėjams prisijungimą prie viešojo ryšių tinklo, privalo užtikrinti informacijos apie viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentus teikimo paslaugų galutiniams paslaugų gavėjams teikimą. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato informacijos apie viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentus teikimo paslaugų teikimo taisykles. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti ūkio subjektams, kurie kontroliuoja galutinių paslaugų gavėjų galimybes pasinaudoti informacijos apie viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentus teikimo paslauga objektyvius, nešališkus, nediskriminacinius ir skaidrius įpareigojimus, siekdama užtikrinti, kad visi galutiniai paslaugų gavėjai, kuriems teikiamos viešosios telefono ryšio paslaugos, galėtų naudotis informacijos apie viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentus teikimo paslaugomis.

8. Visi viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjai, skiriantys telefono ryšio numerius abonentams, privalo užtikrinti savo viešųjų telefono ryšio abonentų teisę būti įrašytiems į viešuosius spausdintus ir (arba) elektroninius abonentų sąrašus, taip pat sąžiningu, sąnaudomis pagrįstu ir nediskriminaciniu būdu patenkinti visus pagrįstus informacijos apie viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentus teikimo paslaugų teikėjų prašymus šio Įstatymo 68 straipsnio nustatyta tvarka ir sąlygomis gauti šių viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjų abonentų sąrašų informaciją. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti detalius tokios informacijos teikimo reikalavimus.

9. Ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, abonentų pageidavimu neteikia tretiesiems asmenims informacijos, koks yra galinio įrenginio numeris, kokia jo įrengimo vieta ir kam jis priklauso, išskyrus atvejus, nustatytus Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimu jai pavestiems uždaviniams vykdyti ir Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimu nustatytoms viešosios tvarkos palaikymo įstaigoms joms pavestiems uždaviniams vykdyti ir kitais įstatymų nustatytais atvejais.

10. Visi viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatyta tvarka ir sąlygomis privalo neatlygintinai užtikrinti savo abonentams ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų naudotojams, įskaitant taksofonų naudotojus bei neįgaliuosius abonentus ir (arba) naudotojus, galimybę naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugas teikiančių institucijų paslaugomis.

11. Viešųjų ryšių tinklų ir viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjai Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytomis sąlygomis ir terminais savo lėšomis užtikrina abonto teisę išlaikyti

abonentinį numerį, kai yra keičiamas telefono ryšio paslaugų teikėjas ar paslaugų teikimo vieta arba būdas. Su šių abonentų teisių įgyvendinimu susijusios prieigos kainos turi būti pagrįstos sąnaudomis. Šiam tikslui Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę taikyti šio Įstatymo 22 straipsnyje nustatytas taisykles visiems pagal šią dalį įpareigotiems ūkio subjektams. Už naudojimąsi tokia teise Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytais leistiniais atvejais ir sąlygomis abonentams taikomi tarifai negali stabdyti naudojimosi tokiomis galimybėmis. Šiam tikslui Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti aukščiausią kainų ribą.

12. Abonento prašymu viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjai turi sudaryti galimybę abonentui pasirinkti mokėjimo planą, kuriame viešųjų telefono ryšio paslaugų apmokestinimas būtų atliekamas naudojant sekundinę apskaitą, išskyrus tuos atvejus, kai viešųjų telefono ryšio paslaugų teikėjas duomenų perdavimo apskaitą atlieka pagal perduotų duomenų kiekį.

13. Ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, privalo pateikti Infrastruktūrų reguliavimo tarybai informaciją apie tai, kokius techninių įvykių duomenis apie elektroninius ryšius jie fiksuoja ir saugo, ir šių duomenų saugojimo terminą.

14. Ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, privalo paskirti fizinius asmenis, kurie dirbtų su kriminalinės žvalgybos subjektų, žvalgybos institucijų pranešimais apie jų tinkluose vykdomą techninių priemonių naudojimą specialia tvarka ar būtų atsakingi už kriminalinės žvalgybos subjektų, ikiteisminio tyrimo įstaigų, prokurorų, teismų ar teisėjų paklausimų reikalavimų vykdymą. Šie fiziniai asmenys turi būti įstatymų nustatyta tvarka patikrinti ir gavę leidimus dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija.

15. Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai privalo užtikrinti neįgaliųjų galutinių paslaugų gavėjų galimybę naudotis elektroninių ryšių paslaugomis, kuriomis naudojasi dauguma galutinių paslaugų gavėjų, taip pat užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai galėtų naudotis daugumos galutinių paslaugų gavėjų pasirinktų viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų ir jų paslaugų teikiamais privalumais. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali nustatyti viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams reikalavimus, susijusius su galimybės neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis elektroninių ryšių paslaugomis užtikrinimu.

16. Teismas nustatęs, kad viešieji ryšių tinklai ir (arba) viešosios elektroninių ryšių paslaugos buvo neteisėtai naudoti ar panaudoti sukčiavimui, turi teisę nurodyti viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams nutraukti minėtų paslaugų teikimą arba blokuoti skambučius į tam tikrus telefono ryšio numerius, ir konfiskuoti pajamas, gautas teikiant neteisėtai naudotas ar panaudotas sukčiavimui viešąsias elektroninių ryšių paslaugas.

36 straipsnis. Galutinių paslaugų gavėjų ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjų ginčų sprendimas ne teismo tvarka

1. Iškilus galutinio paslaugų gavėjo ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjo ginčui, galutinis paslaugų gavėjas turi teisę kreiptis į Infrastruktūrų reguliavimo tarybą, kad ši ne teismo tvarka išspręstų jo ginčą su elektroninių ryšių paslaugų teikėju. Galutinis paslaugų gavėjas taip pat turi teisę kreiptis tiesiogiai į teismą.

2. Nagrinėjant ginčus pagal galutinių paslaugų gavėjų, išskyrus vartotojus, prašymus *mutatis mutandis* taikomos šio Įstatymo 28 straipsnio 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 16 ir 20 dalių nuostatos.

3. Galutinis paslaugų gavėjas, manantis, kad viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, pirmiausia privalo raštu kreiptis į viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėją ir nurodyti savo reikalavimus. Jeigu galutinis paslaugų gavėjas, prieš tai nesikreipęs į elektroninių ryšių paslaugų teikėją, kreipiasi į Infrastruktūrų reguliavimo tarybą, Infrastruktūrų reguliavimo taryba atsisako nagrinėti galutinio paslaugų gavėjo prašymą nagrinėti ginčą.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato galutinių paslaugų gavėjų, išskyrus vartotojus, ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjų ginčų sprendimo Infrastruktūrų reguliavimo taryboje taisykles. Jose nustatomi prašymų išspręsti ginčą formos, turinio ir pateikimo, taip pat įrodymų teikimo ir rinkimo reikalavimai, ginčus nagrinėjantys ir sprendimus priimančys subjektai, sprendimų priėmimo tvarka, detali ginčo šalių taikinimo procedūra ir ginčų nagrinėjimo procedūra.

5. Vartotojų ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjų ginčai nagrinėjami Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.

6. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimai, priimti išnagrinėjus galutinių paslaugų gavėjų ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjų ginčus, įsigalioja ir yra privalomi vykdyti, jeigu nė viena ginčo šalis per 30 dienų nuo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nepareiškia ieškinio bendrosios kompetencijos teisme Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka, prašydama nagrinėti ginčą iš esmės. Kreipimasis į bendrosios kompetencijos teismą po Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimo apskundimu.

7. Įsigaliojęs Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas yra vykdomasis dokumentas. Jeigu šis sprendimas neįvykdomas, jis gali būti priverstinai vykdomas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

8. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos procedūriniai sprendimai, tarp jų ir sprendimai atsisakyti nagrinėti ginčą, sustabdyti ar nutraukti ginčo nagrinėjimą, užkertantys kelią toliau nagrinėti ginčą, per 7 dienas nuo sprendimo įteikimo suinteresuotam asmeniui dienos gali būti skundžiami bendrosios kompetencijos teismui. Teismo nutartys dėl šioje dalyje nurodytų sprendimų neskundžiamos.

VI SKYRIUS

ELEKTRONINIŲ RYŠIŲ TINKLŲ TIESIMAS, PRIEŽIŪRA IR APSAUGA

37 straipsnis. Elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimo pagrindai

1. Elektroninių ryšių tinklų teikėjai turi teisę įrengti elektroninių ryšių infrastruktūrą žemėje, kuri jiems priklauso nuosavybės teise, taip pat jei yra nustatytas servitutas ar elektroninių ryšių tinklų teikėjai turi teisę naudoti žemę kitu pagrindu, nekeisdami žemės paskirties. Teritorijų planavimo įstatyme numatytais atvejais elektroninių ryšių infrastruktūrai priklausančių bokštų ir stiebų, priskiriamų ypatingiems statiniams, išdėstymui rengiami Elektroninių ryšių infrastruktūros vystymo specialieji planai, kurių organizavimo, rengimo, koregavimo, derinimo, tikrinimo, tvirtinimo tvarką nustato Elektroninių ryšių infrastruktūros vystymo specialiųjų planų rengimo taisyklės, tvirtinamos Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu.

2. Elektroninių ryšių infrastruktūros iškelimo darbus, atliekamus statant ar rekonstruojant pastatus, tiltus ir kitus statinius, suderinę su elektroninių ryšių infrastruktūros savininkais, turi atlikti statybų užsakovai savo lėšomis pagal elektroninių ryšių infrastruktūros savininkų nurodytas technines sąlygas, jei statybų užsakovai ir elektroninių ryšių infrastruktūros savininkai nesusitaria kitaip.

3. Asmenys, tiesiantys elektroninių ryšių tinklus, elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimo ir naudojimo taisyklių nustatytais atvejais, tvarka ir sąlygomis privalo paskelbti apie statybos pradžią ir galimybes kitiems asmenims bendrai statyti tinklus. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, pasikonsultavusi su suinteresuotais asmenimis šio Įstatymo 10 straipsnio 4 dalyje nurodytų taisyklių nustatyta tvarka, terminais ir sąlygomis, gali įpareigoti asmenį, tiesiantį elektroninių ryšių tinklus, sudaryti tinkamas galimybes kitiems asmenims bendrai statyti elektroninių ryšių tinklus.

4. Elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimą, apsaugą, bendrą naudojimą ir priežiūrą reglamentuoja Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos statybos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymas, Lietuvos Respublikos kelių įstatymas, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos tvirtinamos elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimo ir naudojimo taisyklės ir kiti teisės aktai.

5. Ryšių linijos, kabeliai, ryšių kabelių kanalų sistemos yra laikomi kilnojamaisiais daiktais.

6. Valstybė plėtoja plačiajuosčio ryšio infrastruktūrą vietovėse, kuriose jos nėra ar kuriose nėra konkurencijos teikiant plačiajuosčio ryšio paslaugas. Viešosios plačiajuosčio ryšio infrastruktūros plėtrą koordinuoja ir įgyvendina Vyriausybės įgaliota institucija.

7. Detalius reikalavimus bendro naudojimo statinio inžinerinėms sistemoms, vietiniams ir komunaliniams inžineriniams tinklams, skirtiems elektroninių ryšių tinklams įrengti, tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija.

8. Elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimo techninės veiklos pagrindinių sričių reglamentus tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija. Elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimo techninės veiklos pagrindinės sritys:

- 1) ikiprojektiniai tyrinėjimai;
- 2) projektavimas ir projekto vykdymo priežiūra;
- 3) projekto ekspertizė;
- 4) įrengimo darbai ir jų užbaigimas;
- 5) įrengimo techninė priežiūra.

38 straipsnis. Elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimas, apsauga, bendras naudojimas ir priežiūra kelio komplekse

1. Asmenys, suderinę su valstybės ar savivaldybių institucijomis, turi teisę viešųjų ryšių tinklams tiesti neatlygintinai naudotis valstybės ir savivaldybių kelių juostomis, aikštėmis, vamzdynais, vandenimis ir jų pakrantėmis, tiltais, viadukais, tuneliais, kitais statiniais.

2. Baigęs elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimo, rekonstrukcijos ar remonto darbus, asmuo teisės aktų nustatyta tvarka turi sutvarkyti kelius ir (ar) jų statinius.

39 straipsnis. Bendras elektroninių ryšių infrastruktūros naudojimas

1. Jeigu viešųjų ryšių tinklų teikėjas negali įgyvendinti teisės įrengti reikalingą elektroninių ryšių infrastruktūrą arba jeigu tokios teisės įgyvendinimo išlaidos yra neproporcingai didelės, Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali pareikalauti, kad bet kuris elektroninių ryšių tinklų teikėjas ar kitas asmuo, valdantis tinkamą infrastruktūrą, nediskriminaciniais pagrindais leistų bendrai naudotis esama elektroninių ryšių infrastruktūra, taip pat kitais tinkamos paskirties vamzdynais, kabelių kanalais, kolektoriais, šuliniais, atraminėmis konstrukcijomis, įskaitant bokštus, stiebus, statinius, statinių įvadais, statinių inžinerinėms sistemoms, ir kitokiais įrenginiais ar įrengti elektroninių ryšių infrastruktūrą, kai tai yra ekonomiškai tikslinga ir nereikia papildomų esminių darbų. Tokiu atveju Infrastruktūrų reguliavimo taryba šio Įstatymo 10 straipsnio 4 dalyje nurodytų taisyklių nustatyta tvarka, terminais ir sąlygomis konsultuojasi su suinteresuotais asmenimis.

2. Naudojimosi elektroninių ryšių infrastruktūra, taip pat kitais tinkamos paskirties vamzdynais, kabelių kanalais, kolektoriais, šuliniais, atraminėmis konstrukcijomis, įskaitant bokštus, stiebus, statinius, statinių įvadais, statinių inžinerinėms sistemoms ir kitokiais įrenginiais ar elektroninių ryšių infrastruktūros statybos tvarka ir sąlygos nustatomos sutartimi. Asmuo, valdantis tinkamą infrastruktūrą, šio Įstatymo nustatytais atvejais negali atsisakyti sudaryti su viešųjų ryšių tinklų teikėju tokią sutartį, reikalauti ją pakeisti, nutraukti, jeigu yra vykdomi sutartyje nustatyti įpareigojimai, taip pat ir motyvuodamas tuo, kad nėra elektroninių ryšių infrastruktūros valdymo teisėtumą patvirtinančių dokumentų.

3. Infrastruktūros naudotojas šalių susitarimu moka tinkamą užmokestį asmeniui, kurio infrastruktūra naudojasi.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba bendro elektroninių ryšių infrastruktūros naudojimo tvarką ir sąlygas nustato elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimo ir naudojimo taisyklėse.

40 straipsnis. Servitutas įrengti elektroninių ryšių infrastruktūrą

1. Jeigu viešųjų ryšių tinklų teikėjas negali įgyvendinti teisės įrengti elektroninių ryšių tinklus nei juos bendrai įrengdamas su kitais asmenimis, nei bendrai naudodamas infrastruktūrą, nei kitomis šio Įstatymo nustatytais priemonėmis, taip pat kai nepavyksta derybos su nuosavybės, kurią galima būtų panaudoti rengiant konkrečią elektroninių ryšių infrastruktūrą, esančią viešojo ryšių tinklo dalimi, savininkais dėl tokios nuosavybės panaudojimo, tas viešųjų ryšių tinklų teikėjas turi teisę kreiptis į teismą, kad šis, jeigu yra galimybė ir tai nesudaro nepagrįstų sunkumų tos nuosavybės savininkui, suteiktų teisę naudoti valstybės, savivaldybės ar privačią nuosavybę

elektroninių ryšių infrastruktūrai įrengti, nustatydamas servitutą atitinkamai nuosavybei. Teismo sprendimas dėl servituto nustatymo turi būti priimtas ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo ieškinio priėmimo dienos. Su servitutu susijusios teisės, sąlygos ir procedūros gali būti keičiamos objektyviai pagrįstais atvejais ir proporcingu būdu. Apie numatomą pakeitimą turi būti tinkamu būdu pranešta suinteresuotoms šalims ir suteikta galimybė per pakankamą terminą, kuris, išskyrus išimtines aplinkybes, turi būti ne trumpesnis kaip 28 dienos, pateikti savo pastabas dėl siūlomų pakeitimų, išskyrus atvejus, kai numatomi pakeitimai yra nežymūs ir nekeičia nustatyto teisinio reglamentavimo esmės ir dėl jų buvo susitarta su suinteresuotomis šalimis. Draudžiama apriboti ar panaikinti servitutą, kol nesibaigė jo terminas, išskyrus pateisinamus atvejus ir kai servituto turėtojui tinkamai kompensuojama už tokį apribojimą ar panaikinimą.

2. Valstybės, savivaldybės ar privati nuosavybė naudojama už teismo nustatytą pagrįstą kainą. Jei nuosavybė priklauso valstybei ar savivaldybei, atitinkamos įmokos už valstybės ar savivaldybės nuosavybės naudojimą teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis mokamos atitinkamai į valstybės ar savivaldybės biudžetą.

3. Informacija apie servitutų nustatymo procedūras bei sąlygas, taikytinas pagal šį straipsnį ir kitus teisės aktus, ir nustatytus servitutus įrengti elektroninių ryšių infrastruktūrą pateikiama Infrastruktūrų reguliavimo tarybai. Ji šią informaciją skelbia šios institucijos nustatyta tvarka ir sąlygomis.

41 straipsnis. Viešųjų ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros apsauga

1. Viešųjų ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros apsaugos zoną sudaro žemės, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos žemės įstatyme, ruožas, esantis išilgai viešųjų ryšių tinklų laidinių linijų ir aplink elektroninių ryšių infrastruktūros objektus, su jame esančia augmenija ir statiniais. Šioje zonoje draudžiama statyti statinius, sandėliuoti įrenginius ir medžiagas, kasinėti, gręžti gręžinius, sprogdinti ir atlikti kitus darbus, kurių metu ar dėl jų gali būti pažeista elektroninių ryšių infrastruktūra, be išankstinio elektroninių ryšių infrastruktūros savininkų sutikimo.

2. Viešųjų ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros apsaugos zonų matmenis nustato Vyriausybė. Viešųjų ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros apsaugos zonų žymėjimo būdus, darbų atlikimo šiose zonose tvarką nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

3. Už viešųjų ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros priežiūrą yra atsakingi infrastruktūros savininkai.

42 straipsnis. Prisijungimas prie elektroninių ryšių tinklų

Prisijungti prie elektroninių ryšių tinklų be ūkio subjekto, teikiančio elektroninių ryšių tinklus ir (ar) paslaugas, sutikimo draudžiama.

43 straipsnis. Viešųjų ryšių tinklų ir viešųjų elektroninių ryšių paslaugų saugumas ir vientisumas

1. Viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai privalo įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones savo teikiamų tinklų ir (arba) paslaugų saugumui užtikrinti. Šios priemonės turi užtikrinti saugumo lygį, atitinkantį iškilusią grėsmę, ir užkirsti kelią saugumo incidentams arba sumažinti jų poveikį viešųjų ryšių tinklams ir viešųjų elektroninių ryšių paslaugų gavėjams.

2. Viešųjų ryšių tinklų teikėjai privalo įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones savo teikiamų tinklų vientisumui užtikrinti, tokiu būdu užtikrinant šiais tinklais teikiamų viešųjų elektroninių ryšių paslaugų nepertraukiamą teikimą.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali nustatyti techninius ir organizacinius reikalavimus viešųjų ryšių tinklų ir viešųjų elektroninių ryšių paslaugų saugumui ir vientisumui užtikrinti.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, siekdama užtikrinti viešųjų ryšių tinklų ir viešųjų elektroninių ryšių paslaugų saugumą ir vientisumą, užkirsti kelią saugumo incidentams plisti, mažinti viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų gavėjų dėl saugumo incidentų patiriamos žalos atsiradimo riziką, turi

teisę duoti privalomus nurodymus ir nustatyti nurodymų įvykdymo terminą viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams, įskaitant teisę reikalauti viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų lėšomis atlikti nepriklausomą saugumo auditą ir pateikti šio audito rezultatus. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nurodymai turi būti motyvuoti, pagrįsti ir proporcingi tikslui pasiekti.

5. Įvykus viešojo ryšių tinklo ar jo dalies, viešųjų elektroninių ryšių paslaugų saugumo ar vientisumo pažeidimams, kurie turėjo didelę įtaką tinklų veikimui arba paslaugų teikimui, viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas informuoti Infrastruktūrų reguliavimo tarybą jos nustatyta tvarka ir sąlygomis. Prireikus apie įvykusį viešojo ryšių tinklo ar jo dalies, viešųjų elektroninių ryšių paslaugų saugumo ar vientisumo pažeidimą Infrastruktūrų reguliavimo taryba praneša kitų Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinėms reguliavimo institucijoms, Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūrai ir visuomenei.

6. Infrastruktūrų reguliavimo taryba kaupia informaciją apie pagal šio straipsnio 5 dalį pateiktus viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų pranešimus ir įvykdytus veiksmus ir kiekvienais metais pateikia apibendrintą informaciją Europos Komisijai ir Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūrai.

VII SKYRIUS

RADIJO RYŠIO ĮRENGINIAI IR GALINIAI ĮRENGINIAI. ELEKTROMAGNETINIS SUDERINAMUMAS

44 straipsnis. Radijo ryšio įrenginiai ir galiniai įrenginiai

Reikalavimus, taikomus radijo ryšio įrenginiams, jų tiekimo rinkai, eksploatacijos pradžios ir naudojimo, atitikties vertinimo, priežiūros tvarką ir sąlygas nustato Radijo ryšio įrenginių techninis reglamentas, tvirtinamas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos. Įpareigojimus, susijusius su informacijos apie sąsajų technines specifikacijas teikimu, galinių įrenginių prijungimu, taip pat gamintojo kodų skyrimo nestandartinių galinių įrenginių gamintojams, šių kodų naudojimo tvarką ir sąlygas nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

45 straipsnis. Elektromagnetinis suderinamumas

Elektromagnetinio suderinamumo reikalavimų taikymo sąlygas, aparatūros ir įrenginių teikimo į rinką ir naudojimo tvarką bei sąlygas, reikalavimus, taikomus aparatūrai ir įrenginiams, jos įrengimui, naudojimui ir susijusius reikalavimus, elektromagnetinio suderinamumo atitikties patvirtinimo, vertinimo bei priežiūros tvarką ir sąlygas nustato elektromagnetinio suderinamumo techninis reglamentas, tvirtinamas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos.

46 straipsnis. Aparatūros ir įrenginių naudojimas

1. Pramonės, medicinos, mokslo reikmėms naudojamų aparatūros ir įrenginių, t. y. aparatūros ir įrenginių, kurie veikdami generuoja ir naudoja radijo bangų energiją ir yra skirti naudoti pramonės, medicinos, mokslo, namų ūkio ir panašioms tikslams, išskyrus elektroninių ryšių tikslus, naudojimo taisyklės rengia ir tvirtina Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

2. Aparatūros ir (ar) įrenginių savininkas ar naudotojas privalo leisti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotiems pareigūnams patikrinti aparatūrą ir (ar) įrenginius, taip pat paimti aparatūrą ir (ar) įrenginius.

3. Šio Įstatymo 79 straipsnyje nustatytais atvejais aparatūros ir (ar) įrenginių savininkas ar naudotojas privalo vykdyti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nurodymus.

47 straipsnis. Radijo stebėseną

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba kontroliuoja, kaip laikomasi radijo ryšių reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų, atlieka radijo stebėseną. Radijo stebėseną kontroliuojama ir analizuojama, kiek radijo dažnių spektras užimtas įvairių radijo ryšio stočių spinduliuočių, ar spinduliuotės spektrai ir radijo trikdžių lygiai atitinka teisės aktų reikalavimus.

2. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos fiksuotųjų radijo stebėsenos stočių apsauga nuo stiprių elektromagnetinių laukų, kuriuos sukelia jų aplinkoje veikiančios radijo ryšio stotys, atliekama Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatyta tvarka ir sąlygomis.

3. Radijo stebėsenos metu gauta informacija naudojama tik Infrastruktūrų reguliavimo tarybos veikloje, kurią reglamentuoja šis Įstatymas.

48 straipsnis. Radijo trukdžių pašalinimas

1. Radijo trukdžius pašalinti privalo juos sukėlusios aparatūros ir (ar) įrenginio savininkas arba naudotojas. Jeigu trukdžiai radijo imtuve ar priėmimo įrenginyje atsiranda dėl jo techninių parametrų pakitimo (pablogėjimo) ar dėl netinkamo naudojimo, šių radijo trukdžių šaltinį (radijo trikdžius) pašalinti privalo pats šio imtuvo ar priėmimo įrenginio savininkas arba naudotojas. Jeigu radijo trukdžiai sudaromi kitai teisėtai veikiančiai aparatūrai ir (ar) įrenginiams, tai juos sukėlusios aparatūros ir (ar) įrenginių savininkas ar naudotojas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nurodymu privalo pašalinti jų šaltinį (radijo trikdžius) arba sumažinti jų lygį. Radijo trukdžių pašalinimo arba jų lygio sumažinimo tvarką, kai juos sukeliančių ir priimančių įrenginių spinduliuotės parametrai atitinka teisės aktų reikalavimus, nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

2. Vykdam radijo stebėsenos ir radijo trukdžių tyrimo (paieškos) darbus, elektroninių ryšių tinklų ir (ar) paslaugų teikėjai bei kiti asmenys privalo teikti Infrastruktūrų reguliavimo tarybai šiam tikslui reikalingą informaciją ir užtikrinti netrukdomą prieigą prie galimų radijo trukdžių šaltinių.

VIII SKYRIUS ELEKTRONINIŲ RYŠIŲ IŠTEKLIŲ VALDYMAS

49 straipsnis. Elektroninių ryšių išteklių valdymo pagrindai

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba šio Įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis valdo elektroninių ryšių išteklius. Pagal šio Įstatymo nuostatas valdomi radijo dažniai (kanalai), telefono ryšio numeriai ir kiti elektroninių ryšių ištekliai.

2. Radijo dažniai (kanalai) valdomi pagal Nacionalinę radijo dažnių paskirstymo lentelę, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos, vadovaujantis Nacionaline radijo dažnių paskirstymo lentele, tvirtinamą radijo dažnių (kanalų) naudojimo planą ir radijo ryšio plėtros planus bei atsižvelgiant į atitinkamas tarptautines sutartis ir (arba) susitarimus, įskaitant Radijo ryšio reglamentą.

3. Telefono ryšio numeriai, naudojami viešuosiuose ryšių tinkluose, valdomi pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos tvirtinamą Nacionalinį telefono ryšio numeracijos planą. Infrastruktūrų reguliavimo taryba tvirtina Nacionalinio telefono ryšio numeracijos plano diegimo tvarkos ir sąlygų aprašą.

4. Kitų elektroninių ryšių išteklių valdymo taisyklės nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

5. Valstybės institucijos siekia, kad būtų derinamas elektroninių ryšių išteklių valdymas ir naudojimas Europos Sąjungoje.

50 straipsnis. Radijo dažnių (kanalų) skyrimas ir naudojimas radijo ir televizijos programoms transliuoti (retransliuoti)

1. Radijo dažniai (kanalai) radijo ir televizijos programoms transliuoti (retransliuoti) skiriami ir naudojami pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos ir Lietuvos radijo ir televizijos komisijos patvirtintą radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti planą. Radijo dažniai (kanalai), radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti plane numatyti antžeminiam analoginiam radijui ir (arba) televizijai, skiriami transliuotojams ir (arba) retransliuotojams, turintiems Lietuvos radijo ir televizijos komisijos išduotas licencijas, suteikiančias teisę steigti ir eksploatuoti savo elektroninių ryšių tinklus, ir siuntėjams. Kiti radijo dažniai (kanalai), atitinkamame radijo ryšio plėtros plane numatyti radijui ir (arba) televizijai, skiriami siuntėjams. Šiame Įstatyme nustatytos bendrosios radijo dažnių (kanalų) naudojimo ir

skyrimo sąlygos ir tvarka taikomos radijo dažnių (kanalų), skyrimui ir naudojimui radijo ir televizijos programoms transliuoti (retransliuoti) tiek, kiek šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

2. Informaciją apie sukoordinuotus radijo dažnius (kanalus), pagal radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti planą numatytus transliuotojams ir (arba) retransliuotojams, turintiems Lietuvos radijo ir televizijos komisijos išduotas licencijas, suteikiančias teisę steigti ir eksploatuoti savo elektroninių ryšių tinklus, kartu su elektroninių ryšių tinklų pagrindinėmis veiklos sąlygomis, kurios būtinos išduodant transliavimo ir (arba) retransliavimo licencijas, Infrastruktūrų reguliavimo taryba pateikia Lietuvos radijo ir televizijos komisijai. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, paskyrusi radijo dažnius (kanalus) siuntėjams, informaciją apie šiuos radijo dažnius (kanalus) kartu su elektroninių ryšių tinklų pagrindinėmis veiklos sąlygomis, reikalingomis transliavimo ir (arba) retransliavimo licencijoms išduoti, pateikia Lietuvos radijo ir televizijos komisijai. Gavusi šioje dalyje nurodytą informaciją, Lietuvos radijo ir televizijos komisija Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis išduoda licencijas transliuoti ir (arba) retransliuoti radijo ir (arba) televizijos programas.

3. Į Lietuvos radijo ir televizijos komisijos išduodamą transliavimo ir (arba) retransliavimo licenciją kartu su radijo dažniais (kanalais) įrašomos elektroninių ryšių tinklų pagrindinės veiklos sąlygos turi atitikti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pateiktas radijo dažnių (kanalų) bei elektroninių ryšių tinklų, skirtų radijo ir televizijos programoms transliuoti ir (arba) retransliuoti, pagrindines veiklos sąlygas. Į Lietuvos radijo ir televizijos komisijos išduodamą transliavimo ir (arba) retransliavimo licenciją, suteikiančią teisę naudotis siuntėjo paslaugomis, papildomai įrašomas konkretus siuntėjas. Jeigu radijo dažnis (kanalas) pakeičiamas kitu radijo dažniu (kanalu) ar pakeičiamos elektroninių ryšių tinklų pagrindinės veiklos sąlygos (tai yra pakeičiamos radijo dažnių (kanalų) naudojimo sąlygos), Lietuvos radijo ir televizijos komisija atitinkamai pakeičia transliavimo ir (arba) retransliavimo licencijos sąlygas.

4. Radijo dažnius (kanalus), pagal radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti planą numatytus transliuotojams ir (arba) retransliuotojams, turintiems Lietuvos radijo ir televizijos komisijos licencijas, suteikiančias teisę steigti ir eksploatuoti savo elektroninių ryšių tinklus, Infrastruktūrų reguliavimo taryba tokiems transliuotojams ir (arba) retransliuotojams skiria netaikydama šio Įstatymo 52–57 straipsnių nuostatų, išskyrus šio Įstatymo 52 straipsnio 4 dalį. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato tokių radijo dažnių (kanalų) skyrimo taisykles.

5. Transliuotojas ir (arba) retransliuotojas netenka teisės naudoti šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka skirtą radijo dažnį (kanalą), kai panaikinama jam išduota licencija. Lietuvos radijo ir televizijos komisija apie licencijos panaikinimą praneša Infrastruktūrų reguliavimo tarybai.

6. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, suderinusi su Lietuvos radijo ir televizijos komisija, turi teisę pakeisti skirtą radijo dažnį (kanalą), jeigu to pageidauja radijo dažnio (kanalo) naudotojas. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, suderinusi su Lietuvos radijo ir televizijos komisija, turi teisę panaikinti leidimą naudoti radijo dažnį (kanalą), jeigu to pageidauja radijo dažnio (kanalo) naudotojas.

7. Infrastruktūrų reguliavimo taryba radijo dažniams (kanalams), skirtiems radijo ir (arba) televizijos programoms transliuoti (retransliuoti), netaiko šio Įstatymo 59 straipsnio 7 dalies nuostatų.

8. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę, įspėjusi radijo dažnio (kanalo) naudotoją prieš 6 mėnesius, pakeisti skirtą radijo dažnį (kanalą) kitu tai pačiai paskirčiai naudojamu radijo dažniu (kanalu) arba, įspėjusi radijo dažnio (kanalo) naudotoją prieš 12 mėnesių, panaikinti radijo dažnio (kanalo) skyrimą, jeigu:

- 1) to reikalauja tarptautiniai įsipareigojimai ar Europos Sąjungos teisės aktai;
- 2) keičiama Nacionalinė radijo dažnių paskirstymo lentelė ir kartu keičiama radijo dažnių juostos paskirtis dėl tarptautinių įsipareigojimų ar Europos Sąjungos teisės aktų, įskaitant rekomendacijas. Jeigu radijo dažnio skyrimas keičiamas ar naikinamas nepasibaigus Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytam radijo dažnio (kanalo) naudojimo terminui, sprendimas derinamas su Lietuvos radijo ir televizijos komisija;

3) radijo dažnis (kanalas) pagal radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti plane nurodytus kriterijus naudojamas neveiksmingai ar neefektyviai;

4) keičiamas radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti planas.

9. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, šio Įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis priėmusi sprendimą sustabdyti teisę naudoti radijo dažnius (kanalus), skirtus šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka, informuoja Lietuvos radijo ir televizijos komisiją. Infrastruktūrų reguliavimo taryba šio Įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis, priėmusi sprendimą panaikinti teisę naudoti radijo dažnius (kanalus), skirtus šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka, kreipiasi į Lietuvos radijo ir televizijos komisiją, kad ši sustabdytų ar panaikintų išduotą licenciją. Tokiu atveju Lietuvos radijo ir televizijos komisija Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo nustatyta tvarka gali panaikinti licencijos galiojimą.

10. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, išduodama siuntėjui leidimą naudoti radijo dažnį (kanalą), vadovaudamasi radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti planu, pagal naudojamą radijo dažnį (kanalą) ir technologiją bei atsižvelgdama į teisės aktų nustatyta tvarka Lietuvoje taikomus techninius standartus, nustato siuntėjui privalomą perduoti minimalų skaičių radijo ir (arba) televizijos programų ir (arba) minimalią skaitmeniniu radijo ryšio kanalu perduodamo srauto dalį, kurią sudaro radijo ir (arba) televizijos programos. Siuntėjai privalo perduoti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą minimalų skaičių radijo ir (arba) televizijos programų ir minimalią skaitmeniniu radijo ryšio kanalu perduodamo srauto dalį, kurią sudaro radijo ir (arba) televizijos programos, siųsdami transliuotojų ir (arba) retransliuotojų, turinčių Lietuvos radijo ir televizijos komisijos išduotas licencijas, suteikiančias teisę naudotis nurodyto siuntėjo paslaugomis, programas šiose licencijose bei susitarimuose su transliuotojais ir (arba) retransliuotojais nustatytomis sąlygomis ir tvarka ir (arba) siųsdami pačių transliuojamas ir (arba) retransliuojamas radijo ir (arba) televizijos programas, Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo nustatyta tvarka gavę atitinkamas transliavimo ir (arba) retransliavimo licencijas. Siuntėjai, nepažeisdami radijo dažnių (kanalų) skyrimo ir naudojimo taisyklių, taip pat atitinkamo leidimo naudoti radijo dažnius (kanalus) sąlygų, gali panaudoti radijo dažnius (kanalus) papildomoms elektroninių ryšių paslaugoms (įskaitant ir didesniam radijo ir (arba) televizijos programų skaičiui pagal atitinkamas Lietuvos radijo ir televizijos komisijos išduotas transliavimo ir (arba) retransliavimo licencijas teikti, bet tik tiek ir tokia apimtimi, kiek tai nekliudo perduoti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą minimalų skaičių radijo ir (arba) televizijos programų ir minimalią skaitmeniniu radijo ryšio kanalu perduodamo srauto dalį, kurią sudaro radijo ir (arba) televizijos programos.

11. Lietuvos radijo ir televizijos komisija, išduodama šio straipsnio 4 ir 10 dalyse nurodytas licencijas, užtikrina Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos teisę transliuoti Lietuvos Respublikos Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatyme nustatytą radijo ir televizijos programų skaičių. Lietuvos nacionaliniam radijui ir televizijai vietoj licencijos išduodamas leidimas, suteikiantis atitinkamai šio straipsnio 4 ir 10 dalyse nurodytas teises.

51 straipsnis. Elektroninių ryšių išteklių naudojimo ir skyrimo pagrindai

1. Elektroninių ryšių ištekliai skiriami ir naudojami šio Įstatymo ir Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytų elektroninių ryšių išteklių skyrimo ir naudojimo taisyklių nustatyta tvarka ir sąlygomis.

2. Elektroninių ryšių ištekliai gali būti naudojami:

1) be atskiros leidimo, kai Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato, kad atitinkamus elektroninių ryšių išteklius galima naudoti be atskiros leidimo;

2) siekiant užtikrinti efektyvų elektroninių ryšių išteklių naudojimą, elektroninių ryšių paslaugų kokybę ir išvengti žalingųjų trukdžių, gavus Infrastruktūrų reguliavimo tarybos leidimą naudoti elektroninių ryšių išteklius.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos tarptautiniais įsipareigojimais, Radijo ryšio reglamentu, Nacionaline radijo dažnių paskirstymo lentele, radijo

dažnių (kanalų) naudojimo planu ir radijo ryšio plėtros planais, skiria radijo dažnius (kanalus) ir kitus elektroninių ryšių išteklius, reikalingus veiklai, susijusiai su valstybės gynyba, saugumu, viešosios tvarkos palaikymu, valstybės pagalbos tarnybomis, valstybės sienos apsauga, civiline aviacija, traukinių eismo saugumu bei stabilaus ir patikimo energetikos sistemos darbo užtikrinimu ir kitomis valstybės (įskaitant ir užsienio valstybes) ir jos institucijų nekomercinėmis funkcijomis.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas funkcijas Infrastruktūrų reguliavimo taryba atlieka netaikydama šio Įstatymo 52–57 straipsnių nuostatų. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato atitinkamų elektroninių ryšių išteklių skyrimo taisykles.

5. Teisės naudoti elektroninių ryšių išteklius terminą nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba. Šis terminas gali būti pratęstas elektroninių ryšių išteklių skyrimo ir naudojimo taisyklių nustatytais atvejais, tvarka ir sąlygomis ir atsižvelgiant į šio Įstatymo 52 straipsnio 6 dalies nuostatas.

6. Kai radijo dažnių (kanalų) naudojimas yra suderintas, dėl galimybės naudotis sąlygų ir tvarkos yra susitarta, o ūkio subjektai, kuriems turi būti skirti radijo dažniai (kanalai), yra parinkti pagal tarptautines sutartis ir (arba) susitarimus ir Europos Sąjungos taisykles, Infrastruktūrų reguliavimo taryba skiria radijo dažnius (kanalus) pagal atitinkamas taisykles. Jeigu visos Lietuvos Respublikoje nustatytos radijo dažnių (kanalų) naudojimo sąlygos yra įvykdomos bendro parinkimo procedūros metu, radijo dažnių (kanalų) naudojimui nenustatomos jokios papildomos sąlygos, kriterijai ar procedūros, kurios ribotų, pakeistų ar uždelstų teisingą bendro radijo dažnių (kanalų) skyrimo procedūros įgyvendinimą.

7. Asmenys, kurie prašo skirti elektroninių ryšių išteklius, ir (arba) asmenys, kuriems jie yra skiriami, tai pat asmenys, kurie turi teisę naudoti elektroninių ryšių išteklius, moka Infrastruktūrų reguliavimo tarybai užmokesčius už Infrastruktūrų reguliavimo tarybos teikiamas paslaugas ir atliekamus darbus, nustatytus šio Įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje, įskaitant užmokesčius už elektroninių ryšių išteklių naudojimo priežiūrą.

52 straipsnis. Elektroninių ryšių išteklių skyrimas

1. Kai Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nėra nustatyta, kad atitinkamus elektroninių ryšių išteklius galima naudoti be atskiros leidimo, asmuo, prieš pradėdamas naudoti elektroninių ryšių išteklius, privalo pateikti Infrastruktūrų reguliavimo tarybai nustatytos formos paraišką skirti elektroninių ryšių išteklius elektroninių ryšių išteklių skyrimo ir naudojimo taisyklių nustatyta tvarka ir sąlygomis.

2. Ūkio subjektas, kuris paraišką skirti elektroninių ryšių išteklius pateikia po to, kai jo pranešimas apie veiklos pradžią buvo pateiktas Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, teikdamas šią paraišką gali tik patvirtinti, kad informacija ir dokumentai, anksčiau pateikti kartu su pranešimu Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, yra nepasikeitę, ir atskirai tos pačios informacijos ir dokumentų teikti neprivalo. Jei nuo pranešimo apie veiklos pradžią pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos teisės aktus, nustatančius bendrąsias vertimosi elektroninių ryšių veiklą sąlygas, pateikimo dienos ūkio subjekto veikloje atsirado pasikeitimų, ūkio subjektas privalo papildyti dokumentus ir informaciją, pateikdamas paraišką skirti elektroninių ryšių išteklius.

3. Asmuo, pageidaujantis naudoti radijo dažnius (kanalus), pateikia Infrastruktūrų reguliavimo tarybai informaciją apie galimybes vykdyti įpareigojimus, susijusius su radijo dažnių (kanalų) naudojimu. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nustato pateiktinos informacijos apimtį ir pateikimo tvarką. Asmeniui, nepateikusiam nustatytos informacijos ar pateikusiam informaciją, neatitinkančią Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytų reikalavimų, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę atsisakyti skirti radijo dažnius (kanalus).

4. Asmuo gali pradėti naudoti elektroninių ryšių išteklius nuo leidimo išdavimo dienos, jeigu leidime nenurodyta kitaip. Leidimas naudoti elektroninių ryšių išteklius išduodamas asmenims, kuriems nuspręsta skirti elektroninių ryšių išteklius, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatyta tvarka ir sąlygomis. Už leidimo naudoti elektroninių ryšių išteklius išdavimą imama valstybės rinkliava.

5. Leidimų naudoti elektroninių ryšių išteklius skaičius neribojamas, išskyrus atvejus, kai būtina riboti, kad būtų užtikrintas efektyvus radijo dažnių (kanalų) naudojimas, taip pat kai kiti konkretūs elektroninių ryšių ištekliai turi išskirtinę ekonominę vertę ir (ar) yra neišvengiamas elektroninių ryšių išteklių trūkumas ir tai yra pateisinama proporcingumo principu.

6. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, nusprenddama apriboti leidimų naudoti elektroninių ryšių išteklius skaičių:

1) tinkamai atsižvelgia į būtinybę kiek įmanoma padidinti naudą paslaugų gavėjams ir skatinti konkurencijos plėtrą;

2) visoms suinteresuotoms šalims, tarp jų paslaugų gavėjams ir vartotojams, suteikia galimybę pareikšti savo nuomonę dėl bet kokio ribojimo šio Įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje apibrėžtam viešam konsultavimuisi nustatyta apimtimi, tvarka ir sąlygomis;

3) skelbia sprendimą apriboti leidimų naudoti elektroninių ryšių išteklius skaičių ir sprendime nurodo tokio ribojimo priežastis;

4) nustačiusi procedūrą, praneša apie galimybę pateikti paraiškas skirti elektroninių ryšių išteklius;

5) periodiškai arba gavusi pagrįstus suinteresuotų asmenų prašymus peržiūri ribojimus.

7. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, nustačiusi, kad galima skirti elektroninių ryšių išteklių, kuriuos naudoti leidimų skaičius yra apribotas, paskelbia išvadą ir praneša apie galimybę pateikti paraiškas skirti elektroninių ryšių išteklius. Infrastruktūrų reguliavimo taryba savo nustatyta tvarka ir sąlygomis skelbia informaciją apie elektroninių ryšių išteklių paskirstymą.

8. Infrastruktūrų reguliavimo taryba skelbia apie asmenų pateiktus prašymus skirti elektroninių ryšių išteklius, kai yra apribotas leidimų naudoti tokius elektroninių ryšių išteklius skaičius. Informacijos skelbimo taisyklės nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

9. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali rezervuoti konkrečius elektroninių ryšių išteklius, siekdama užtikrinti tinkamą elektroninių ryšių tinklą ir (ar) paslaugų plėtrą bei technologijų vystymąsi.

10. Sprendimas skirti elektroninių ryšių išteklius turi būti priimtas, išsiųstas pareiškėjui ir paskelbtas kaip įmanoma greičiau po to, kai Infrastruktūrų reguliavimo taryba gauna išsamų, nustatytus reikalavimus atitinkantį prašymą (visą informaciją ir dokumentus) – per 21 dieną telefono ryšio numerių skyrimo atveju ir per 42 dienas radijo dažnių (kanalų) skyrimo atveju. Šioje dalyje nurodyti terminai taikomi nepažeidžiant tarptautinėse sutartyse ir (arba) susitarimuose nustatytų terminų.

11. Jei Infrastruktūrų reguliavimo taryba nusprendžia, kad telefono ryšio numerių naudojimo teisė turi būti suteikta konkurso tvarka ar aukciono būdu, šio straipsnio 10 dalyje nurodytas maksimalus 21 dienos terminas pratęsiamas dar 21 diena. Jei Infrastruktūrų reguliavimo taryba nusprendžia skirti radijo dažnius (kanalus) konkurso ar aukciono būdu, šio straipsnio 10 dalyje nurodytas maksimalus 42 dienų terminas pratęsiamas tiek, kiek būtina, kad būtų užtikrintos sąžiningos, pagrįstos, atviros ir skaidrios visoms suinteresuotoms šalims procedūros, tačiau bet kuriuo atveju ne ilgiau nei 8 mėnesiais. Šis terminas taikomas nepažeidžiant tarptautinėse sutartyse ir (ar) susitarimuose nustatytų terminų.

12. Už suteikiamą teisę naudoti elektroninių ryšių išteklius įmokos, kurias įsipareigoja sumokėti konkurso ar aukciono laimėtojai, mokamos į valstybės biudžetą. Jeigu konkurso ar aukciono laimėtojas uždelsia sumokėti įmoką ar jos dalį, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę priimti sprendimą įpareigoti konkurso ar aukciono laimėtoją šią įmoką sumokėti ir nustatyti sumokėjimo terminą. Toks Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas yra vykdomasis dokumentas, kurio neįvykdžius, sprendimas pateikiamas vykdyti Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo priėmimo dienos.

53 straipsnis. Elektroninių ryšių išteklių skyrimo procedūros

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba skiria elektroninių ryšių išteklius:

1) tiesiogiai jų prašančiam asmeniui;

- 2) konkurso tvarka;
- 3) aukciono būdu.
2. Elektroninių ryšių išteklių skiriami laikantis atvirų, objektyvių, skaidrių, nediskriminacinių ir proporcingų procedūrų, nustatytų šio Įstatymo 54–57 straipsniuose.

54 straipsnis. Elektroninių ryšių išteklių skyrimas tiesiogiai jų prašančiam asmeniui

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę skirti elektroninių ryšių išteklius tiesiogiai jų prašančiam asmeniui, jeigu yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) Infrastruktūrų reguliavimo taryba neriboja leidimų naudoti prašomus elektroninių ryšių išteklius skaičiaus;

2) per Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą terminą po paskelbimo apie paraiškos skirti elektroninių ryšių išteklius gavimą daugiau joks asmuo nepareiškia noro naudoti tuos pačius išteklius arba visiems asmenims, pareiškusiems norą juos naudoti, išteklių galima skirti pakankamai.

2. Jeigu Infrastruktūrų reguliavimo taryba vienu metu gauna kelių asmenų prašymus skirti elektroninių ryšių išteklius ir šie išteklių negali būti skirti visiems prašantiems asmenims vienu metu, šie išteklių skiriami viešo konkurso tvarka arba aukciono būdu. Vienu metu gautais prašymais laikomi prašymai, kurie pateikiami per Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą terminą, skaičiuojamą nuo paskelbimo apie pirmos paraiškos gavimą dienos. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi paskelbti apie pasirinktą elektroninių ryšių išteklių skyrimo būdą ir suteikti ne mažiau kaip 28 dienas nuo paskelbimo pateikti paraiškas dalyvauti viešame konkurse arba aukcione.

55 straipsnis. Elektroninių ryšių išteklių skyrimas konkurso tvarka

Konkursas dėl elektroninių ryšių išteklių skyrimo organizuojamas elektroninių išteklių skyrimo taisyklėse ir Infrastruktūrų reguliavimo tarybos patvirtintose viešojo konkurso sąlygose nustatyta tvarka, laikantis šio Įstatymo reikalavimų. Konkurso sąlygose turi būti nustatyti konkurso dalyvių kvalifikaciniai reikalavimai, apibrėžta rinka, kurioje elektroninių ryšių išteklių bus naudojami, elektroninių ryšių išteklių naudojimo sąlygos. Konkurso sąlygose turi būti nurodyti kriterijai, pagal kuriuos bus išrenkamas konkurso laimėtojas. Šie kriterijai turi būti pagrįsti specialiomis žiniomis ir veiklos efektyvumu, veiklos planų tinkamumu teikti elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, teiksimų paslaugų kainomis, paslaugų įdiegimo rinkoje terminais, investicijų dydžiu ir veiksmingos konkurencijos skatinimu.

56 straipsnis. Elektroninių ryšių išteklių skyrimas aukciono būdu

1. Aukciono taisyklės tvirtina Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

2. Aukciono taisyklėse turi būti nustatyti aukciono dalyvių kvalifikaciniai reikalavimai, apibrėžta rinka, kurioje elektroninių ryšių išteklių bus naudojami, elektroninių ryšių išteklių naudojimo sąlygos, taip pat minimalus elektroninių ryšių išteklių, kuriuos aukciono dalyvis turi pirkti aukcione, kiekis.

57 straipsnis. Atsisakymas skirti elektroninių ryšių išteklius

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę atsisakyti skirti elektroninių ryšių išteklius, jeigu:

1) nėra laisvų elektroninių ryšių išteklių. Šis pagrindas apima ir tuos atvejus, kai pageidaujamų elektroninių ryšių išteklių naudojimas trukdytų naudoti kitus jau naudojamus elektroninių ryšių išteklius;

2) pareiškėjo veikla neatitinka šio Įstatymo, konkurso arba aukciono reikalavimų, elektroninių ryšių išteklių paskirties arba pareiškėjas jau turimus elektroninių ryšių išteklius naudoja neveiksmingai ar neefektyviai;

3) pareiškėjas nepateikia reikalingų dokumentų ar informacijos;

4) paraiška neatitinka teisės aktų reikalavimų;

- 5) pareiškėjo pateikta informacija ar dokumentai neteisingi ar yra netikslūs;
- 6) pareiškėjas nelaimėjo konkurso ar aukciono, jei šie buvo organizuoti dėl teisės naudoti elektroninių ryšių išteklius suteikimo;
- 7) pareiškėjas per nustatytą terminą nesumokėjo atitinkamo užmokesčio ar įmokų;
- 8) pareiškėjas nesumokėjo atitinkamos valstybės rinkliavos.

2. Prieš priimdama sprendimą atsisakyti skirti asmeniui elektroninių ryšių išteklius, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti asmeniui terminą, per kurį jis turi pašalinti aplinkybes, trukdančias priimti sprendimą. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi raštu pranešti asmeniui apie šį sprendimą, nurodymą trūkumus ir terminą jiems pašalinti. Ši dalis netaikoma, jei dėl teisės naudoti elektroninių ryšių išteklius suteikimo buvo taikyta konkurso ar aukciono procedūra.

58 straipsnis. Teisės naudoti elektroninių ryšių išteklius perleidimas

Asmuo turi teisę kitam asmeniui Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatyta tvarka ir sąlygomis perleisti, įskaitant laikiną teisės naudoti elektroninių ryšių išteklius perleidimą, teisę naudoti jam skirtus elektroninių ryšių išteklius, išskyrus teisę naudoti radijo dažnius (kanalus), kurių paskirtis – radijo ir (arba) televizijos programų transliavimas (retransliavimas).

59 straipsnis. Elektroninių ryšių išteklių naudojimas

1. Elektroninių ryšių išteklių skyrimo ir naudojimo taisyklėse ir leidimuose naudoti elektroninių ryšių išteklius nustatytos sąlygos turi būti nediskriminacinės, skaidrios ir proporcingos. Elektroninių ryšių išteklių skyrimo ir naudojimo taisyklėse ir leidimuose naudoti elektroninių ryšių išteklius nekartojamos teisės aktų, reglamentuojančių bendrąsias vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygas, nustatytos sąlygos.

2. Radijo dažnių (kanalų) skyrimo ir naudojimo taisyklėse ir leidimuose naudoti radijo dažnius (kanalus) nustatytos sąlygos gali būti susijusios tik su:

- 1) paskirties (paslaugos, tarnybos arba technologijos tipo), kuriai radijo dažniai (kanalai) skiriami, taip pat aprėpties ir kokybės reikalavimų nurodymu;
- 2) veiksmingu ir efektyviu radijo dažnių (kanalų) naudojimu;
- 3) techninėmis ir veiklos sąlygomis, reikalingomis, kad būtų išvengta žalingųjų trukdžių ir apriboti viešai skleidžiami elektromagnetiniai laukai, kai tokios sąlygos skiriasi nuo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytų bendrųjų vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygų;
- 4) atsižvelgiant į radijo dažnių (kanalų) paskirtį, veiksmingą ir efektyvų radijo dažnių (kanalų) naudojimą ir investicijų atsiperkamumą nustatytu maksimaliu teisės naudoti radijo dažnius (kanalus) terminu;

5) teisės naudoti radijo dažnius (kanalus) perleidimu šių teisių turėtojo iniciatyva ir tokio perleidimo sąlygomis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo įtraukti šias sąlygas į leidimus naudoti radijo dažnius (kanalus);

6) užmokesčiais už radijo dažnių (kanalų) naudojimo priežiūrą ir rinkliavomis į valstybės biudžetą teisės aktų nustatyta tvarka;

- 7) bet kuriais asmens įsipareigojimais, prisiimtais konkurso ar aukciono metu;
- 8) įpareigojimais pagal atitinkamas tarptautines sutartis ir (arba) susitarimus, susijusius su radijo dažnių (kanalų) naudojimu;
- 9) įpareigojimais, susijusiais su eksperimentiniu radijo dažnių (kanalų) naudojimu.

3. Telefono ryšio numerių skyrimo ir naudojimo taisyklėse ir leidimuose naudoti telefono ryšio numerius nustatytos sąlygos gali būti susijusios tik su:

- 1) paskirties (paslaugos), kuriai telefono ryšio numeriai naudojami, nurodymu, įskaitant atitinkamų paslaugų teikimo reikalavimus, taip pat tarifų nustatymo principais ir didžiausiomis kainomis, kurios gali būti taikomos konkrečiam telefono ryšio numerių intervalui;
- 2) veiksmingu ir efektyviu telefono ryšio numerių naudojimu;
- 3) abonentų teise išlaikyti telefono ryšio numerį;
- 4) įpareigojimais teikti informaciją apie abonentus;

- 5) maksimaliu teisės naudoti telefono ryšio numerius terminu;
- 6) teisės naudoti telefono ryšio numerius perleidimu šių teisių turėtojo iniciatyva ir tokio perleidimo sąlygomis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo įtraukti šias sąlygas į leidimus naudoti telefono ryšio numerius;
- 7) užmokesčiais už telefono ryšio numerių naudojimo priežiūrą ir rinkliavomis į valstybės biudžetą teisės aktų nustatyta tvarka;
- 8) bet kuriais asmens įsipareigojimais, prisiimtais konkurso ar aukciono metu;
- 9) įpareigojimais pagal atitinkamas tarptautines sutartis ir (arba) susitarimus, susijusius su telefono ryšio numerių naudojimu.

4. Asmenys privalo naudoti elektroninių ryšių išteklius veiksmingai ir efektyviai. Elektroninių ryšių išteklių naudojimo veiksmingumo ir efektyvumo kriterijai nustatomi elektroninių ryšių išteklių skyrimo ir naudojimo taisyklėse ir leidimuose naudoti elektroninių ryšių išteklius.

5. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, siekdama užtikrinti veiksmingą ir efektyvų radijo dažnių (kanalų) naudojimą ir veiksmingą konkurenciją elektroninių ryšių rinkoje, nustatiusi, kad radijo dažnių (kanalų) naudotojai nesilaiko jiems nustatytų radijo dažnių (kanalų) naudojimo sąlygų, ir siekdama užtikrinti elektroninių ryšių paslaugų gavėjams teikiamų paslaugų testinumą, turi teisę įpareigoti radijo dažnių (kanalų) naudotojus perleisti jiems suteiktą teisę naudoti radijo dažnius (kanalus) radijo dažnių (kanalų) skyrimo ir naudojimo taisyklių nustatytais atvejais, tvarka ir sąlygomis. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas įpareigoti radijo dažnių (kanalų) naudotojus perleisti jiems suteiktą teisę naudoti radijo dažnius (kanalus) turi būti motyvuotas, pagrįstas šioje dalyje nurodytomis aplinkybėmis ir pateisinamas elektroninių ryšių veiklos reguliavimo principais.

6. Kai teisė naudoti radijo dažnius (kanalus) yra suteikiama 10 ar daugiau metų ir nenumatyta galimybė perleisti teisę naudoti radijo dažnius (kanalus) kitam asmeniui, įskaitant laikiną teisės naudoti radijo dažnius (kanalus) perleidimą, Infrastruktūrų reguliavimo taryba, gavusi radijo dažnių (kanalų) naudotojo prašymą ir nustatiusi, kad radijo dažnių (kanalų) naudojimo ir (arba) skyrimo tvarka ir sąlygos yra pasikeitusios, atitinkamai pakeičia radijo dažnių (kanalų) naudojimo sąlygas, leidžia perleisti teisę naudoti radijo dažnius (kanalus) kitam asmeniui, įskaitant laikiną teisės naudoti radijo dažnius (kanalus) perleidimą, arba panaikina leidimą naudoti radijo dažnius (kanalus), jeigu nustato, kad atitinkamus radijo dažnius (kanalus) galima naudoti be atskiro leidimo. Įgyvendindama šios dalies nuostatas, Infrastruktūrų reguliavimo taryba *mutatis mutandis* vadovaujasi šio Įstatymo 60 straipsnio nuostatomis.

7. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę, prieš 6 mėnesius įspėjusi elektroninių ryšių išteklių naudotojus, pakeisti skirtus elektroninių ryšių išteklius kitais tos pačios paskirties ištekliais arba, prieš 12 mėnesių įspėjusi elektroninių ryšių išteklių naudotojus, panaikinti leidimą naudoti elektroninių ryšių išteklius, jeigu to reikalauja tarptautiniai įsipareigojimai ar Europos Sąjungos teisės aktai, keičiama elektroninių ryšių išteklių paskirtis arba elektroninių ryšių ištekliai naudojami neveiksmingai ar neefektyviai. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę pakeisti skirtus elektroninių ryšių išteklius kitais tos pačios paskirties elektroninių ryšių ištekliais arba panaikinti leidimą naudoti elektroninių ryšių išteklius nesilaikydama šioje dalyje nurodytų sąlygų, jeigu to pageidauja elektroninių ryšių išteklių naudotojas arba jis su tuo sutinka. Įgyvendindama šios dalies nuostatas, Infrastruktūrų reguliavimo taryba *mutatis mutandis* vadovaujasi šio Įstatymo 60 straipsnio nuostatomis. Infrastruktūrų reguliavimo tarybai panaikinus leidimą naudoti radijo dažnį (kanalą), jeigu to reikalauja tarptautiniai įsipareigojimai ar Europos Sąjungos teisės aktai, keičiama elektroninių ryšių išteklių paskirtis, radijo dažnio (kanalo) naudotojui proporcingai sutrumpinamam radijo dažnio (kanalo) naudojimo terminui kompensuojama už teisės naudoti radijo dažnį (kanalą) suteikimą sumokėta sumos dalis, išskyrus už leidimo naudoti elektroninių ryšių išteklius išdavimą sumokėtą valstybės rinkliavą.

8. Ūkio subjektas, netekęs teisės verstis elektroninių ryšių veikla, praranda teisę naudoti atitinkamus elektroninių ryšių išteklius.

60 straipsnis. Naudojimosi elektroninių ryšių ištekliais sąlygų keitimas

1. Su elektroninių ryšių išteklių naudojimu susijusios teisės, sąlygos ir procedūros gali būti keičiamos objektyviai pagrįstais atvejais ir proporcingu būdu, atsižvelgiant į konkrečias sąlygas, taikomas perleidžiant teisę naudoti radijo dažnius (kanalus). Apie numatomą pakeitimą turi būti tinkamai pranešta suinteresuotoms šalims, įskaitant elektroninių ryšių paslaugų gavėjus ir vartotojus, ir suteikta galimybė per pakankamą terminą, kuris, išskyrus išimtinės aplinkybes, turi būti ne trumpesnis kaip 28 dienos, pateikti savo pastabas dėl siūlomų pakeitimų, išskyrus atvejus, kai numatomi pakeitimai yra nežymūs ir nekeičia nustatyto teisinio reglamentavimo esmės ir dėl jų buvo susitarta su elektroninių ryšių išteklių naudotojais. Jeigu keičiant radijo dažnių (kanalų) naudojimo sąlygas pagal radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti plane nustatytus kriterijus keičiasi radijo ir (arba) televizijos programų, kurias transliuoti (retransliuoti) Lietuvos radijo ir televizijos komisija yra išdavusi licenciją, transliavimo (retransliavimo) aprėpties teritorija, toks keitimas suderinamas su Lietuvos radijo ir televizijos komisija.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, nusprendama pratęsti teisės naudoti elektroninių ryšių išteklius kitomis nei leidimuose naudoti elektroninių ryšių išteklius nustatytomis sąlygomis terminą, *mutatis mutandis* vadovaujasi šio Įstatymo 52 straipsnio 6 dalies nuostatomis.

61 straipsnis. Radijo mėgėjų ir kitų radijo ryšio stočių naudotojų veikla

Teisės užsiimti radijo mėgėjų ir kitų radijo ryšio stočių naudotojų veikla suteikimo tvarką ir šios veiklos sąlygas, radijo mėgėjų ir kitų radijo ryšio stočių naudotojų leidimų išdavimo tvarką ir sąlygas nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

IX SKYRIUS

DUOMENŲ, GENERUOJAMŲ ARBA TVARKOMŲ TEIKIANT VIEŠĄSIAS ELEKTRONINIŲ RYŠIŲ PASLAUGAS, TVARKYMAS IR PRIVATUMO APSAUGA

62 straipsnis. Ryšio konfidencialumas

1. Draudžiama be faktinių elektroninių ryšių paslaugų naudotojų sutikimo klausytis, įrašyti, kaupti ar kitu būdu perimti pranešimų turinį ir srauto duomenis ar su jais susipažinti, išskyrus atvejus, kai tai galima teisėtai daryti pagal šio Įstatymo 67 ir 78 straipsnius. Be faktinių elektroninių ryšių paslaugų naudotojų sutikimo draudžiama atskleisti elektroninių ryšių tinklais perduodamų pranešimų turinį ir (ar) susijusius srauto duomenis arba sudaryti sąlygas sužinoti tokią informaciją ir (ar) susijusius srauto duomenis, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos nedraudžia nepažeidžiant konfidencialumo principo laikinai išsaugoti perduodamus pranešimus, jei tai būtina paslaugoms (pavyzdžiui, balso paštui, elektroniniam paštui ir kitoms) teikti. Taip pat šios nuostatos netaikomos informacijos ir susijusių srauto duomenų įrašymui, atliekamam teisėtos verslo praktikos metu, kai siekiama pateikti komercinio sandorio sudarymo, vykdymo ar kitokios verslo transakcijos, kuri, vadovaujantis teisės aktais, gali sukelti teisinių padarinių, įrodymus. Prieš pradedant įrašymą, faktiniai elektroninių ryšių paslaugų naudotojai turi būti informuoti apie tokį įrašymą ir jo tikslą. Įrašytų pranešimų turinys ir susiję srauto duomenys gali būti saugomi ne ilgesnį laikotarpį, negu tas, per kurį sandorio galiojimas gali būti teisiškai užginčytas.

3. Elektroninių ryšių tinklus ir (ar) paslaugas teikiantys ūkio subjektai, įgyvendindami šio straipsnio 1 dalį, privalo imtis atitinkamų organizacinių ir techninių priemonių. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija kontroliuoja, kaip ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (ar) paslaugas, įgyvendina šio straipsnio 1 dalies reikalavimus dėl ryšio konfidencialumo užtikrinimo. Ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (ar) paslaugas, privalo sudaryti sąlygas Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai Vyriausybės nustatyta tvarka vykdyti šioje dalyje numatytą kontrolę.

4. Saugoti informaciją arba suteikti galimybę naudotis jau saugoma informacija abonento ar faktinio elektroninių ryšių paslaugų naudotojo galiniame įrenginyje leidžiama tik su sąlyga, kad atitinkamam abonentui ar faktiniam elektroninių ryšių paslaugų naudotojui vadovaujantis Lietuvos

Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu suteikus aiškią ir išsamią informaciją, įskaitant informaciją apie tvarkymo tikslus, jis davė sutikimą. Šios nuostatos nedraudžia techninio saugojimo ar naudojimosi duomenimis, kurio vienintelis tikslas yra perduoti informaciją elektroninių ryšių tinklu, taip pat būtinais atvejais teikti informacinės visuomenės paslaugas, kurias užsako abonentas ar faktinis elektroninių ryšių paslaugų naudotojas.

5. Radijo ryšio konfidencialumas nėra pažeistas, jei pranešimas priimtas kaip radijo trikdžiai ir, norint nustatyti jo kilmę, apie tai pranešama Infrastruktūrų reguliavimo tarybai. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos atliekama radijo stebėsena taip pat nelaikoma radijo ryšio konfidencialumo pažeidimu. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos darbuotojams draudžiama atskleisti, platinti ar panaudoti priimtų neviešų radijo pranešimų turinį ar pranešti apie tokį pranešimą.

63 straipsnis. Duomenų tvarkymo saugumas

1. Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai privalo įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines priemones savo teikiamų paslaugų saugumui užtikrinti, o prireikus kartu su viešųjų ryšių tinklų teikėjais imtis tokių pat priemonių viešųjų ryšių tinklų saugumui užtikrinti. Šios priemonės turi atitikti Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme nustatytus reikalavimus, užtikrinti saugumo lygį, atitinkantį iškilusią grėsmę, ir užtikrinti:

1) kad su asmens duomenimis galėtų susipažinti tik tokia teisė turintis viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjo įgalioti darbuotojai teisėtais tikslais;

2) tvarkomų asmens duomenų apsaugą nuo atsitiktinio arba neteisėto sunaikinimo, atsitiktinio praradimo ar pakeitimo ir neteisėto saugojimo, tvarkymo, susipažinimo ar atskleidimo, taip pat nuo bet kokio kito neteisėto tvarkymo;

3) kad būtų įgyvendinama asmens duomenų saugumo politika asmens duomenų tvarkymo srityje.

2. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija rengia metodines rekomendacijas dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis priemonėmis užtikrintino saugumo lygio ir jas skelbia savo interneto svetainėje.

3. Iškilus ypatingai elektroninių ryšių tinklo saugumo pažeidimo grėsmei, viešojo ryšių tinklo ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas privalo informuoti abonentus ar registruotus elektroninių ryšių paslaugų naudotojus apie tokią grėsmę ir tais atvejais, kai teikėjo taikomos priemonės nepanaikina grėsmės priežasčių, taip pat informuoti abonentus ar registruotus elektroninių ryšių paslaugų naudotojus apie visas įmanomas saugos priemones ir nurodyti tikėtinas jų kainas.

4. Asmens duomenų saugumo pažeidimo atveju viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas nedelsdamas privalo pranešti apie šį pažeidimą Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai. Tuo atveju, jeigu asmens duomenų saugumo pažeidimas gali turėti neigiamą poveikį abonto ar registruoto elektroninių ryšių paslaugų naudotojo arba kito asmens duomenų ar privatumo saugumui, viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas taip pat privalo apie tai pranešti abonentui ar registruotam elektroninių ryšių paslaugų naudotojui arba kitam asmeniui, išskyrus atvejus, kai viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai įrodo, kad įgyvendino tinkamas technines priemones, kurios buvo taikomos saugumo pažeidimo paveiktiems asmens duomenims. Šios priemonės turi užtikrinti, kad tam neįgalinti asmenys negalėtų susipažinti su asmens duomenimis.

5. Nepaisant šio straipsnio 4 dalyje viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjui nustatyto įpareigojimo pranešti abonentui ar registruotam elektroninių ryšių paslaugų naudotojui arba kitam asmeniui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, įvertinusi asmens duomenų saugumo pažeidimo neigiamą poveikį, gali įpareigoti viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėją pranešti apie

tai abonentui ar registruotam elektroninių ryšių paslaugų naudotojui arba kitam asmeniui, jeigu viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas dar nėra to padaręs.

6. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytame pranešime viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas apibūdina asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdį ir pateikia kontaktinius duomenis, kuriais galima gauti daugiau informacijos, ir nurodo rekomenduojamas priemones, skirtas asmens duomenų saugumo pažeidimo neigiamam poveikiui sumažinti. Pranešime Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai papildomai turi būti nurodytos asmens duomenų saugumo pažeidimo pasekmės ir priemonės, kurias pasiūlė ar kurių ėmėsi viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas asmens duomenų saugumo pažeidimui išaiškinti.

7. Šio straipsnio 4 dalyje nurodyti pranešimai teikiami vadovaujantis Reglamentu (ES) Nr. 611/2013.

8. Viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai registruoja asmens duomenų saugumo pažeidimų atvejus ir kaupia informaciją apie tokių pažeidimų priežastis, jų poveikį ir priemones, kurių buvo imtasi, bei kitokio pobūdžio informaciją, kuri leistų patikrinti, kaip buvo laikomasi šio straipsnio 4, 5 ir 6 dalių nuostatų.

9. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis tikrina:

1) kaip viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai įgyvendina šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones;

2) ar viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai tinkamai vykdo šio straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nurodytą pareigą pranešti apie asmens duomenų saugumo pažeidimus.

64 straipsnis. Automatinis skambučių persiuntimas

Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai privalo užtikrinti, kad abonentai ar registruoti elektroninių ryšių paslaugų naudotojai galėtų neatlygintinai ir paprastomis priemonėmis uždrausti kitų asmenų skambučių automatinį persiuntimą į abonto ar registruoto elektroninių ryšių paslaugų naudotojo galinį įrenginį.

65 straipsnis. Ryšio linijos, iš kurios skambinama ir į kurią skambinama, nustatymas

1. Jeigu yra galimybė nustatyti ryšio liniją, iš kurios skambinama, skambinantis faktinis elektroninių ryšių paslaugų naudotojas turi turėti galimybę bet kurio skambučio metu neatlygintinai ir paprastomis priemonėmis panaikinti galimybę nustatyti ryšio liniją, iš kurios skambinama. Skambinantis abonentas turi turėti tokią galimybę bet kuriai ryšio linijai.

2. Jeigu yra galimybė nustatyti ryšio liniją, iš kurios skambinama, abonentas, kuriam skambinama, turi turėti galimybę neatlygintinai ir paprastomis priemonėmis panaikinti galimybę nustatyti ryšio liniją, iš kurios skambinama.

3. Jeigu yra galimybė nustatyti ryšio liniją, iš kurios skambinama, ir jeigu identifikavimo duomenys turėtų būti pateikiami prieš prisiskambinimą, abonentas, kuriam skambinama, turi turėti galimybę neatlygintinai ir paprastomis priemonėmis atsisakyti gaunamo skambučio, jei skambinantis faktinis elektroninių ryšių paslaugų naudotojas ar abonentas pasinaudojo šio straipsnio 1 dalyje nurodyta teise.

4. Jeigu yra galimybė identifikuoti liniją, į kurią skambinama, abonentas, kuriam skambinama, turi turėti galimybę neatlygintinai ir paprastomis priemonėmis uždrausti galimybę skambinančiam faktiniam elektroninių ryšių paslaugų naudotojui nustatyti ryšio liniją, į kurią skambinama.

5. Jeigu yra galimybė identifikuoti ryšio liniją, iš kurios ir į kurią skambinama, viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai privalo informuoti visuomenę apie tai ir apie galimybes, numatytas šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse.

6. Vyriausybė nustato taisykles, kuriomis vadovaudamiesi viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai ir (ar) viešųjų ryšių tinklų teikėjai nedraudžia nustatyti ryšio linijos, iš kurios

skambinama. Tai gali būti leidžiama, jeigu abonentu prašymu siekiama nustatyti piktybiškus ar erzinančius skambučius.

7. Viešųjų ryšių tinklų teikėjai ir viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai nedraudžia nustatyti ryšio linijos, iš kurios skambinama, institucijoms, aptarnaujančioms pagalbos skambučius, kad šios institucijos galėtų atsakyti į abonentu ar faktinio elektroninių ryšių paslaugų naudotojo skambučius ir tinkamai reaguoti. Šios dalies nuostatos įgyvendinamos šio Įstatymo 35 straipsnio 10 dalyje nurodyta tvarka ir sąlygomis.

66 straipsnis. Duomenų kategorijos

1. Viešųjų ryšių tinklų ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai gali generuoti, kaupti ir tvarkyti tik tuos abonentų ir registruotų elektroninių ryšių paslaugų naudotojų asmens, srauto ir susijusius duomenis, kurie yra būtini abonentams ir paslaugų naudotojams identifikuoti, paslaugoms teikti, apskaitai ir atsiskaitymams. Ši nuostata netaikoma šio straipsnio 2 dalyje nurodytoms duomenų kategorijoms.

2. Siekiant užtikrinti, kad duomenys būtų prieinami sunkių ir labai sunkių nusikaltimų, kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse, tyrimo, atskleidimo ir baudžiamojo persekiojimo tikslais, viešųjų ryšių tinklų ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai privalo išsaugoti ir įstatymų nustatyta tvarka neatlygintinai teikti kompetentingoms institucijoms jų generuojamus arba tvarkomus šio Įstatymo 1 priede išvardytus duomenis.

67 straipsnis. Duomenų tvarkymas

1. Apie savo tinkluose generuojamus ir tvarkomus duomenis viešųjų ryšių tinklų ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai praneša Vyriausybės nustatyta tvarka Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai.

2. Viešojo ryšio tinklo ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas, tvarkydamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis ir (ar) prieš gaudamas šio Įstatymo 69 straipsnio 1 dalyje bei 70 straipsnio 1 dalyje nurodytą sutikimą, privalo informuoti abonentus ar registruotus elektroninių ryšių paslaugų naudotojus apie planuojamus tvarkyti duomenis, tvarkymo tikslus ir saugojimo trukmę.

3. Viešojo ryšio tinklo ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis tvarkytų tik viešųjų ryšių tinklų teikėjų ir viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų įgalioti asmenys ir tik tiek, kiek to reikia jų tiesioginėms funkcijoms vykdyti.

4. Nutraukus sutartį su abonentu ar registruotu elektroninių ryšių paslaugų naudotoju, sukaupti abonentų ar registruotų elektroninių ryšių paslaugų naudotojų srauto duomenys gali būti saugomi ne ilgiau kaip 6 mėnesius nuo ryšio datos, išskyrus šio Įstatymo 66 straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis, kurių saugojimo terminas nustatytas šio straipsnio 6 dalyje, taip pat išskyrus atvejus, kai sąskaita yra teisėtai užginčyta arba srauto duomenys yra reikalingi įsiskolinimui išieškoti.

5. Abonentu ar registruotu elektroninių ryšių paslaugų naudotoju srauto duomenys gali būti saugomi ne ilgiau kaip 6 mėnesius nuo ryšio datos, išskyrus atvejus, kai sąskaita yra teisėtai užginčyta arba duomenys yra reikalingi įsiskolinimui išieškoti bei šio Įstatymo 78 straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais.

6. Šio Įstatymo 66 straipsnio 2 dalyje nurodyti duomenys saugomi 6 mėnesius nuo ryšio datos.

7. Pareiga saugoti duomenis apima ir šio Įstatymo 66 straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų, susijusių su nesėkmingais skambučiais, saugojimą, kai tuos duomenis generuoja ar tvarko bei saugo (telefonijos duomenys) arba registruoja (interneto duomenys) viešųjų ryšių tinklų ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai, teikdami atitinkamas paslaugas.

8. Viešųjų ryšių tinklų ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai šio Įstatymo 66 straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis saugo, laikydamiesi šių principų:

1) saugomi duomenys turi būti tokios pačios kokybės ir jiems taikomi tokie patys saugumo ir apsaugos reikalavimai kaip ir tinkle esantiems duomenims;

2) duomenims taikomos tinkamos techninės ir organizacinės priemonės, kad duomenys būtų apsaugoti nuo atsitiktinio ar neteisėto sunaikinimo, atsitiktinio praradimo ar pakeitimo, neleistino ar neteisėto saugojimo, tvarkymo, naudojimo ar atskleidimo;

3) duomenims taikomos tinkamos techninės ir organizacinės priemonės siekiant užtikrinti, kad prieigą prie jų galėtų gauti tik įgaliotas personalas.

9. Saugojimo laikotarpiui, nurodytam šio straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse, pasibaigus, sukaupti duomenys turi būti sunaikinti.

10. Duomenų tvarkymo teisėtumo priežiūra elektroninių ryšių srityje atliekama vadovaujantis duomenų tvarkymą ir privatumo apsaugą reglamentuojančiais įstatymais ir kitais teisės aktais.

68 straipsnis. Abonento teisė susipažinti ir kontroliuoti viešųjų ryšių tinklą ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų tvarkomus duomenis apie abonentą

1. Prieš įtraukiant abonentų duomenis į spausdintus ar elektroninius viešai prieinamus abonentų sąrašus arba abonentų sąrašus, prieinamus per informacijos tarnybas, abonentai turi būti neatlygintinai informuojami, kokiems tikslams rengiami abonentų sąrašai, į kuriuos numatoma įtraukti jų duomenis, taip pat jiems turi būti pranešama apie tolesnes šių duomenų naudojimo galimybes, pagrįstas elektroninių abonentų sąrašų paieškos funkcijomis.

2. Abonentas turi teisę nuspręsti, ar jo duomenys bus įtraukti į viešuosius abonentų sąrašus, taip pat kurie asmens duomenys atitinka elektroninių ryšių paslaugų teikėjo deklaruojamą abonentų sąrašo tikslą. Abonentas turi teisę tokius duomenis tikrinti, taisyti ar panaikinti pats arba reikalauti, kad tai padarytų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas. Abonento duomenų įtraukimas ar neįtraukimas į viešuosius abonentų sąrašus, duomenų tikrinimas, taisymas ar panaikinimas turi būti neatlygintinas.

3. Kai viešuoju abonentų sąrašu siekiama ne tik suteikti galimybę ieškoti abonentų kontaktinių duomenų pagal jų vardus (pavardes), kad abonento duomenys būtų įtraukti į tokį abonentų sąrašą, turi būti gautas atitinkamo abonento sutikimas.

4. Viešojo ryšių tinklo ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas privalo užtikrinti abonentui ar registruotam elektroninių ryšių paslaugų naudotojui galimybę be kliūčių susipažinti su viešojo ryšių tinklo ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjo sukauptais su abonentu susijusiais duomenimis. Atskiru rašytiniu prašymu abonentas gali pareikalauti su abonentu susijusios visos ar dalinės (pavyzdžiui, detalios sąskaitos už per tam tikrą laikotarpį suteiktas elektroninių ryšių paslaugas) patvirtintos duomenų kopijos. Bet kuriuo atveju iš pareiškėjo gali būti pareikalauta apmokėti tik su duomenų ar patvirtintos duomenų kopijos pateikimu susijusias išlaidas.

5. Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija pagal savo kompetenciją ir kiek tai susiję su šio skyriaus reguliavimo dalyku nustato detalių sąskaitų teikimo reikalavimus.

69 straipsnis. Duomenų teikimas tretiesiems asmenims

1. Gavęs abonento ar registruoto elektroninių ryšių paslaugų naudotojo išankstinį sutikimą, viešojo ryšių tinklo ir (ar) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas srauto duomenis gali naudoti elektroninių ryšių paslaugų rinkodaros ar pridėtinės vertės paslaugų teikimo tikslams arba perduoti trečiajai šaliai, kai ji yra faktinė pridėtinės vertės paslaugų šiam abonentui ar registruotam elektroninių ryšių paslaugų naudotojui teikėja. Tokį sutikimą pareiškusiam abonentui ar registruotam elektroninių ryšių paslaugų naudotojui turi būti užtikrintos lengvai įgyvendinamos ir nemokamos priemonės bet kada jį pakeisti, sustabdyti ar atšaukti.

2. Viešųjų ryšių tinklą teikėjai ir viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjai kiekvieno pagalbos skambučio atveju neatlygintinai teikia vietos nustatymo duomenis (įskaitant ir srauto duomenis) be abonento ar faktinio elektroninių ryšių paslaugų naudotojo sutikimo Bendrajam pagalbos centrui. Vietos nustatymo duomenys kiekvieno pagalbos skambučio atveju neatlygintinai

Bendrajam pagalbos centrui pateikiami iš karto, kai tik Bendrasis pagalbos centras atsako į tą pagalbos skambutį. Bendrasis pagalbos centras teikia pasiūlymus Infrastruktūrų reguliavimo tarybai dėl informacijos apie skambinančio asmens vietą tikslumo ir patikimumo kriterijų. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atsižvelgdama į Bendrojo pagalbos centro pasiūlymus, nustato informacijos apie skambinančio asmens vietą tikslumo ir patikimumo kriterijus.

3. Kompetentingos institucijos, laikydamosi teisės aktų nustatytų sąlygų ir tvarkos, turi teisę gauti informaciją apie elektroninių ryšių paslaugų abonentus ar registruotus elektroninių ryšių paslaugų naudotojus ir su jais susijusius srauto duomenis, kai to reikia ginčams tarp elektroninių ryšių paslaugų teikėjų ir paslaugų gavėjų spręsti.

4. Vyriausybė, vadovaudamasi bendraisiais duomenų tvarkymo principais, nustatytais Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo 3 straipsnyje, nustato duomenų, nurodytų šio Įstatymo 66 straipsnio 2 dalyje, teikimo sąlygas ir tvarką, pagal kurią būtų užtikrintas saugomų duomenų nedelsiamas ir saugus perdavimas, kai kompetentinga institucija to pareikalauja.

70 straipsnis. Tiesioginė rinkodara

1. Naudoti elektroninių ryšių paslaugas, įskaitant elektroninio pašto pranešimų siuntimą, tiesioginės rinkodaros tikslu leidžiama tik gavus išankstinį abonto ar registruoto elektroninių ryšių paslaugų naudotojo sutikimą.

2. Asmuo, kuris teikdamas paslaugas ar parduodamas prekes Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis gauna iš savo klientų elektroninio pašto kontaktinius duomenis, gali naudoti šiuos kontaktinius duomenis savo paties panašių prekių ar paslaugų rinkodarai, jei klientams yra suteikiama aiški, neatlygintina ir lengvai įgyvendinama galimybė nesutikti arba atsisakyti tokio kontaktinių duomenų naudojimo pirmiau nurodytais tikslais, kai šie duomenys yra renkami ir, jei klientas iš pradžių neprieštaravo dėl tokio duomenų naudojimo, siunčiant kiekvieną žinutę.

3. Draudžiama tiesioginės rinkodaros tikslu siųsti elektroninio pašto pranešimus slepiant siuntėjo, kurio vardu informacija siunčiama, tapatybę pažeidžiant Lietuvos Respublikos informacinės visuomenės paslaugų įstatyme nustatytus reikalavimus, nenurodant galiojančio adreso, kuriuo gavėjas galėtų pareikalausiti nutraukti tokios informacijos siuntimą, arba kuriais gavėjai skatinami apsilankyti interneto svetainėse, neatitinkančiose Lietuvos Respublikos informacinės visuomenės paslaugų įstatyme nustatytų reikalavimų.

71 straipsnis. Statistinių duomenų teikimas

1. Vyriausybės įgaliota institucija Vyriausybės nustatyta tvarka kaupia informaciją apie šio Įstatymo 66 straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų teikimą kompetentingoms institucijoms.

2. Naudodamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodyta sukaupta informacija, Vyriausybės įgaliota institucija Vyriausybės nustatyta tvarka kasmet teikia Europos Komisijai statistinius duomenis, susijusius su duomenų, generuojamų arba tvarkomų teikiant viešąsias elektroninių ryšių paslaugas arba viešuosius ryšių tinklus, saugojimu ir apimančiais:

- 1) atvejus, kai informacija buvo suteikta kompetentingoms institucijoms;
- 2) laikotarpį, praėjusį nuo duomenų saugojimo pradžios iki dienos, kai kompetentinga institucija paprašė perduoti duomenis;
- 3) atvejus, kai reikalavimai negalėjo būti patenkinti.

3. Teikiant šio straipsnio 2 dalyje nurodytus statistinius duomenis, duomenys apie asmenį neturi būti pateikiami.

X SKYRIUS

INFORMACIJOS GAVIMAS IR ŠIO ĮSTATYMO LAIKYMOSI PRIEŽIŪRA

72 straipsnis. Informacijos gavimas

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę gauti iš valstybės, įskaitant ir Europos Sąjungos institucijų bei kitų Europos Sąjungos valstybių narių, ir savivaldybės institucijų,

elektroninių ryšių tinklų bei paslaugų teikėjų ir radijo dažnių (kanalų), telefono ryšio numerių, kitų elektroninių ryšių išteklių naudotojų, taip pat asmenų visą jai, taip pat Europos Komisijai, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijai bei kitų Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinėms reguliavimo institucijoms reikalingą su pavestų uždavinių vykdymu ir funkcijų įgyvendinimu susijusią informaciją, įskaitant ir finansinę informaciją bei informaciją, susijusią su būsima elektroninių ryšių tinklo ar elektroninių ryšių paslaugų plėtra, kuri galėtų turėti įtakos kitų elektroninių ryšių tinklų bei paslaugų teikėjų teikiamoms didmeninėms paslaugoms, taip pat operatorių, turinčių didelę įtaką atitinkamoje didmeninėje rinkoje, apskaitos duomenis apie su ta didmenine rinka susijusias mažmenines rinkas, nepaisant šioje dalyje nurodytos informacijos konfidencialumo. Elektroninių ryšių tinklų bei paslaugų teikėjai ir radijo dažnių (kanalų), telefono ryšio numerių, kitų elektroninių ryšių išteklių naudotojai, taip pat asmenys privalo pateikti informaciją pareikalavus Infrastruktūrų reguliavimo tarybai pagal Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytus protingumo kriterijų atitinkančius terminus ir prašomos informacijos detalumo lygį.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba privalo teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis išlaikyti konfidencialios informacijos konfidencialumą. Konfidencialia informacija negali būti laikoma apibendrinta informacija apie atskiras elektroninių ryšių rinkas, taip pat duomenys apie atskirų ūkio subjektų užimamas rinkos dalis, abonentų skaičių (įskaitant ir duomenis apie konkrečių rūšių abonentų skaičių), pajamas (įskaitant ir duomenis apie pajamas iš konkrečių veiklų) ir elektroninių ryšių ar pokalbių srautų dydžius. Iš Europos Sąjungos institucijų ir (ar) kitų Europos Sąjungos valstybių narių gautą informaciją Infrastruktūrų reguliavimo taryba saugo Europos Sąjungos teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis.

3. Iš ūkio subjektų, kurie verčiasi elektroninių ryšių veikla, Infrastruktūrų reguliavimo taryba, kiek tai susiję su vertimusi elektroninių ryšių veikla ar elektroninių ryšių išteklių naudojimu arba įpareigojimais, nustatytais ūkio subjektui, turinčiam didelę įtaką atitinkamoje rinkoje arba paskirtam teikti universaliasias paslaugas, turi teisę reikalauti tik tokios informacijos, kuri proporcinga ir objektyviai pateisinama šiais tikslais (ši dalis netaikoma informacijos, susijusios su elektroninių ryšių infrastruktūros įrengimu, teikimu):

1) sisteminiu ar vienkartinio patikrinimu, kaip ūkio subjektas laikosi šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatų, susijusių su veiksmingu ir efektyviu elektroninių ryšių išteklių naudojimu, universaliųjų paslaugų teikimo finansavimu ar užmokesčiais Infrastruktūrų reguliavimo tarybai, taip pat įmokomis į valstybės biudžetą, susijusiomis su teise naudoti elektroninių ryšių išteklius, taip pat kaip ūkio subjektas laikosi įpareigojimų, nustatytų ūkio subjektui, turinčiam didelę įtaką rinkoje arba paskirtam teikti universaliasias paslaugas;

2) konkrečiu tikrinimu, kaip ūkio subjektas laikosi vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygas nustatančių teisės aktų ar elektroninių ryšių išteklių naudojimo sąlygų, atveju;

3) elektroninių ryšių išteklių skyrimo procedūromis ir atitinkamų prašymų vertinimu;

4) palyginamųjų paslaugų kokybės ir kainų apžvalgų skelbimu vartotojų naudai;

5) aiškiai apibrėžtais statistiniais tikslais;

6) rinkos tyrimo tikslais;

7) elektroninių ryšių tinklų ir (arba) paslaugų plėtos, galinčios turėti įtakos didmeninėms paslaugoms, kuriomis galėtų naudotis kiti ūkio subjektai, įvertinimu;

8) galimybės bendrai naudoti elektroninių ryšių infrastruktūrą įvertinimu, elektroninių ryšių infrastruktūros pobūdžio, prieinamumo ir geografinės buvimo vietos išsamaus sąrašo sudarymu;

9) viešųjų ryšių tinklų ir (arba) viešųjų elektroninių ryšių paslaugų saugumo ir (arba) vientisumo įvertinimu;

10) efektyvaus radijo dažnių (kanalų) naudojimu ir veiksmingo radijo dažnių (kanalų) valdymo užtikrinimu.

4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba negali reikalauti šio straipsnio 3 dalyje nurodytos informacijos, išskyrus šio straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodytą informaciją, iš ūkio subjekto, ketinančio verstis elektroninių ryšių veikla, prieš ūkio subjektui įgyjant teisę ar pradedant faktiškai

verstis (atsižvelgiant į tai, kuri aplinkybė ankstesnė) elektroninių ryšių veikla, arba nustatyti šios informacijos pateikimą kaip būtiną sąlygą tokiai teisei įgyti.

5. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, reikalaudama elektroninių ryšių tinklų bei paslaugų teikėjų pateikti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją, praneša ūkio subjektams apie tikslą, kuriam informacija bus naudojama.

6. Šio straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, kiek tai susiję su šio Įstatymo devintojo skyriaus nuostatų vykdymo priežiūra.

7. Šiame straipsnyje nurodytos informacijos gavimui ir teikimui taip pat taikomos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatos.

73 straipsnis. Įstatymo laikymosi priežiūros procedūra

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, nustačiusi, kad ūkio subjektas nesilaiko vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygas nustatančių teisės aktų ar elektroninių ryšių išteklių naudojimo sąlygų arba nevykdo vieno ar daugiau įpareigojimų, nustatytų ūkio subjektui, kaip turinčiam didelę įtaką atitinkamoje rinkoje ar paskirtam teikti universaliasias paslaugas, arba nevykdo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įpareigojimų, nustatytų pagal šio Įstatymo 21 straipsnio 6 dalį, raštu praneša ūkio subjektui apie nustatytus pažeidimus ir suteikia jam galimybę pareikšti savo nuomonę per Infrastruktūrų reguliavimo tarnybos nustatytą protingumo kriterijų atitinkantį terminą.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę reikalauti, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pažeidimas būtų nutrauktas nedelsiant ar per Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nustatytą protingumo kriterijų atitinkantį terminą arba imasi kitų tinkamų ir proporcingų priemonių, užtikrinančių teisės aktų vykdymą, įskaitant šio Įstatymo 75 straipsnyje nustatytų ekonominių sankcijų skyrimą. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę paskirti efektyvias, proporcingas ir atgrasančias ekonomines sankcijas, net ir tuo atveju, jeigu pažeidimas buvo nutrauktas.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę taikyti ekonomines sankcijas už informacijos neteikimą pagal šio Įstatymo 17 straipsnio nuostatas arba informacijos, numatytos šio Įstatymo 72 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose, nepateikimą, įskaitant kliudymą gauti informaciją pagal šio Įstatymo 74 straipsnį nurodytais būdais ir (ar) atitinkamų pagal šio Įstatymo 74 straipsnį nustatytų nurodymų nevykdymą, netaikydama šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytos procedūros.

4. Įvykdžius sunkų arba pakartotinį vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygas nustatančių teisės aktų ar elektroninių ryšių išteklių naudojimo sąlygų arba įpareigojimų, nustatytų ūkio subjektui, turinčiam didelę įtaką atitinkamoje rinkoje arba paskirtam teikti universaliasias paslaugas, pažeidimą, kai priemonių, kurių buvo imtasi pagal šio straipsnio 2 dalį, nepakako pažeidimams ištaisyti, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę uždrausti ūkio subjektui teikti elektroninių ryšių tinklus ir (ar) paslaugas iki 3 metų arba sustabdyti iki 3 metų ar panaikinti teisę naudoti elektroninių ryšių išteklius.

5. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, nustačiusi, kad ūkio subjektas, pripažintas turinčiu didelę įtaką atitinkamoje rinkoje, nesilaiko jam nustatyto prieigos įpareigojimo, kas sukelia didelę žalą konkurencijai, gali įpareigoti ūkio subjektą nutraukti arba sustabdyti konkrečios paslaugos ar susietai teikiamų paslaugų teikimą.

6. Infrastruktūrų reguliavimo taryba nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo taikyti priemones pagal šio straipsnio 2 ir 5 dalis priėmimo, informuoja ūkio subjektą apie priemones, kurių imamasi, ir jų priežastis, nustatydamą protingumo kriterijų atitinkantį terminą, per kurį ūkio subjektas turi įvykdyti šias priemones.

7. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, gavusi įrodymų apie vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygas nustatančių teisės aktų ar elektroninių ryšių išteklių naudojimo arba įpareigojimų, nustatytų ūkio subjektui, kaip turinčiam didelę įtaką rinkoje arba paskirtam teikti universaliasias paslaugas, pažeidimus, kai tokie pažeidimai kelia tiesioginę ir rimtą grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar sveikatai arba gali sukelti rimtų ekonominių ar veiklos problemų kitiems elektroninių ryšių paslaugų teikėjams arba elektroninių ryšių tinklų naudotojams ir (arba) elektroninių ryšių paslaugų gavėjams, nesilaikydama šio straipsnio 1, 2 ir 6 dalių nuostatų, turi teisę imtis skubių laikinųjų priemonių, įskaitant laikiną daiktų, kurie buvo šio Įstatymo pažeidimo padarymo įrankis

arba tiesioginis objektas, sulaikymą ir (arba) laikiną uždraudimą verstis elektroninių ryšių veikla ar naudoti elektroninių ryšių išteklius. Jeigu Infrastruktūrų reguliavimo taryba ėmėsi tokių priemonių, ji suteikia suinteresuotam ūkio subjektui galimybę išdėstyti savo nuomonę ir siūlyti priemones susidariusiai padėčiai išspręsti. Infrastruktūrų reguliavimo taryba laikinas priemones gali nustatyti ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui, kurį gali pratęsti, tačiau ne ilgiau kaip 3 mėnesiams.

8. Šio skyriaus, išskyrus šią dalį ir šio Įstatymo 72 straipsnį, nuostatos taikomos ūkio subjektams, kiek tai susiję su vertimusi elektroninių ryšių veikla. Fiziniai asmenys, kurie nesiverčia elektroninių ryšių veikla, ir juridinių asmenų, kurie nesiverčia elektroninių ryšių veikla, vadovai ar kiti atsakingi asmenys už šio Įstatymo ir (ar) jo įgyvendinamųjų teisės aktų nesilaikymą atsako Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso nustatyta tvarka ir sąlygomis. Kai teisės naudoti elektroninių ryšių išteklius sustabdymui ir (ar) panaikinimui dėl teisės aktų pažeidimo netaikomos šio skyriaus, išskyrus šio Įstatymo 72 straipsnį ir šią dalį, nuostatos, teisė naudoti elektroninių ryšių išteklius atimama Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso nustatytais atvejais, tvarka ir sąlygomis arba sustabdoma ir (ar) panaikinama elektroninių išteklių naudojimo ir skyrimo taisyklių nustatytais atvejais, tvarka ir sąlygomis.

9. Šio straipsnio nuostatos, išskyrus ekonominių sankcijų skyrimą, *mutatis mutandis* taikomos Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, kiek tai susiję su priežiūra, kaip ūkio subjektai, kurie verčiasi elektroninių ryšių veikla, laikosi šio Įstatymo devintojo skyriaus nuostatų.

74 straipsnis. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioti pareigūnai

1. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioti pareigūnai, vadovaudamiesi šio Įstatymo, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo ir Infrastruktūrų reguliavimo tarybos priimtų šių įstatymų įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis, prižiūrėdami, kaip vykdomas šis Įstatymas, pateikę tarnybinį pažymėjimą bei Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko išduotą dokumentą, kuriuo patvirtinami jų įgaliojimai ir atliekamos funkcijos, turi šias teises, kurias įgyvendina Infrastruktūrų reguliavimo tarybos vardu:

1) pagal šio ir kitų įstatymų bei kitų teisės aktų nustatytas sąlygas ir procedūras gauti jiems reikalingą informaciją;

2) pateikę teismo išduotą leidimą, įeiti ir atlikti patikrinimą asmens naudojamose ir (ar) gyvenamosiose patalpose, teritorijoje ir transporto priemonėse, peržiūrėti tyrimui reikalingus duomenis ir (ar) dokumentus, gauti jų kopijas ir išrašus, kompiuteriuose ir laikmenose esančią informaciją;

3) gauti žodinius ir rašytinius paaiškinimus iš tikrinamų asmenų, reikalauti, kad jie atvyktų duoti paaiškinimų į tyrimą atliekančio Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioto pareigūno tarnybinės patalpas;

4) gauti duomenis ir dokumentus arba jų nuorašus apie tikrinamo asmens ūkinės operacijas iš ūkio subjektų, neatsižvelgiant į jų pavaldumą, taip pat iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir kitų asmenų;

5) patikrinti ūkio subjekto ūkinę veiklą (atlikti reviziją), pagal tikrinimo medžiagą iš ekspertizės įstaigų gauti išvadas, atlikti išsamų ūkio subjekto sąnaudų ir (arba) pajamų apskaitos sistemos (sistemų) patikrinimą;

6) laikinai – iki 30 dienų – paimti dokumentus ir daiktus, kurie būtini ar turi įrodomosios reikšmės tiriant pažeidimą, palikdami asmeniui motyvuotą sprendimą dėl dokumentų ir (arba) daiktų poėmio bei paimtų dokumentų ir (arba) daiktų apyrašą; išreikalauti nurodytų dokumentų kopijas;

7) tyrimui pasitelkti specialistų ir ekspertų;

8) laikydamiesi įstatymų nustatytos tvarkos, tyrimo metu naudoti technines priemones, taip pat, nepažeisdami įstatymų garantuojamo asmens privataus gyvenimo neliečiamumo, fotografuoti, daryti garso ir vaizdo įrašus;

9) patikrinti aparatūrą ir (arba) įrenginius, taip pat paimti aparatūrą ir (arba) įrenginius;

10) kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas teises.

2. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioti pareigūnai, atlikdami savo funkcijas, gali pasitelkti policijos pareigūnų.

3. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioti pareigūnai, įgyvendindami jiems suteiktas teises, surašo dokumentus (aktus, protokolus, reikalavimus ir panašiai). Jų formas ir pildymo tvarką nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba.

4. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotų pareigūnų reikalavimai, duoti atliekant šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, yra privalomi asmenims, ūkio subjektams ir jų valdymo organų bei administracijos darbuotojams. Šie subjektai privalo tinkamai bendradarbiauti su Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotais pareigūnais. Už reikalavimų nevykdymą taikomos šio Įstatymo ir Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso nustatytos sankcijos.

5. Asmenys turi teisę apskūsti neteisėtus Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotų pareigūnų veiksmus Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkui. Skundas pateikiamas ne vėliau kaip per 10 dienų nuo sužinojimo apie skundžiamus veiksmus dienos. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas sprendimą dėl skundo priima ne vėliau kaip per 10 dienų nuo jo gavimo Infrastruktūrų reguliavimo taryboje dienos. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko sprendimas ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo išsiunčiamas skundą padavusiems asmenims. Jeigu asmenys nesutinka su Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko sprendimu arba Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas nepriima sprendimo per šioje dalyje nurodytą terminą, asmenys turi teisę Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis paduoti skundą teismui. Skundo padavimas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotų pareigūnų skundžiamų veiksmų nesustabdo, jeigu teismas nenusprendžia kitaip.

6. Prašymas išduoti leidimą atlikti šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytus veiksmus pateikiamas Vilniaus apygardos administraciniam teismui. Prašyme turi būti nurodytas teismo, kuriam šis prašymas paduodamas, pavadinimas, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioto pareigūno vardas, pavardė, asmens kodas, tikrinamo fizinio asmens vardas ir pavardė (jei žinomi) arba juridinio asmens pavadinimas, kodas, buveinė, tikrinamo juridinio asmens vadovo ar įgalioto atstovo vardas ir pavardė (jei žinomi), įtariamų pažeidimų pobūdis ir numatomi veiksmai, aplinkybės, svarbios numatomiems veiksams, tai patvirtinantys įrodymai, kitų įrodymų buvimo vieta, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioto pareigūno prašymas, pridedamų dokumentų sąrašas, prašymo surašymo vieta ir data. Prašymą išnagrinėja Vilniaus apygardos administracinis teismas ir priima motyvuotą nutartį prašymą patenkinti arba atmesti. Prašymas turi būti išnagrinėtas ir nutartis priimta ne vėliau kaip per 72 valandas nuo prašymo gavimo momento. Jeigu Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotas pareigūnas nesutinka su Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimu atmesti prašymą, jis turi teisę per 7 dienas apskūsti teismo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo nutarties ne vėliau kaip per 7 dienas. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotas pareigūnas ir (ar) Infrastruktūrų reguliavimo tarybos atstovas turi teisę dalyvauti, kai nagrinėjamas skundas. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo priimta nutartis yra galutinė ir neskundžiama. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl leidimo atlikti atitinkamus veiksmus išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą. Neatidėliotinais atvejais šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotų pareigūnų veiksmai gali būti atliekami Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko sprendimu. Pastaruoju atveju prašymas pateikiamas teismui šioje dalyje nurodyta tvarka per 24 valandas po tokio sprendimo priėmimo. Jeigu teismas atsisako išduoti leidimą atlikti atitinkamus veiksmus, jie nutraukiami, o jų metu gauta informacija nedelsiant sunaikinama.

75 straipsnis. Ekonominės sankcijos

1. Ūkio subjektui, kuris nesilaiko vertimosi elektroninių ryšių veikla sąlygas nustatančių teisės aktų ar elektroninių ryšių išteklių naudojimo sąlygų, paslaugų gavėjų įskaitant vartotojus, teisių arba nevykdo įpareigojimų, nustatytų kaip ūkio subjektui, turinčiam didelę įtaką atitinkamoje rinkoje arba paskirtam teikti universaliasias paslaugas, arba nevykdo Infrastruktūrų reguliavimo

tarybos įpareigojimų, nustatytų pagal šio Įstatymo 21 straipsnio 6 dalį, arba nesilaiko radijo ryšio įrenginių techninio reglamento arba elektromagnetinio suderinamumo techninio reglamento, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę skirti iki 3 procentų bendrųjų metinių pajamų iš veiklos, susijusios su elektroniniais ryšiais, dydžio baudą, o jei tokios veiklos mastą apskaičiuoti sunku arba neįmanoma, – iki 86 886 eurų.

2. Ūkio subjektui, padariusiam pakartotinį arba sunkų šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pažeidimą, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę skirti iki 5 procentų bendrųjų metinių pajamų iš veiklos, susijusios su elektroniniais ryšiais, dydžio baudą, o jei tokios veiklos mastą apskaičiuoti sunku arba neįmanoma, – iki 144 810 eurų.

3. Jeigu šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytos bendrosios metinės pajamos mažesnės negu 86 886 eurų, skiriama iki 2896 eurų dydžio bauda, o įvykdžius pakartotinį arba sunkų pažeidimą – iki 5 792 eurų.

4. Ūkio subjektui, kuris nevykdo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įpareigojimų nutraukti neteisėtą veiklą, nepateikia informacijos šio Įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis (neteisingos informacijos pateikimas taip pat laikomas informacijos nepateikimu), kliudo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotiems pareigūnams atlikti pareigas ar nevykdo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos reikalavimų, įskaitant nustatytas laikinas apsaugos priemones, Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę skirti iki 14 481 eurų dydžio baudą, o jei toks pažeidimas yra trunkamas arba tęstinis – iki 1448 eurų dydžio baudą už kiekvieną pažeidimo vykdymo (tęsimo) dieną.

5. Kartu su šio straipsnio 1–4 dalyse, taip pat šio Įstatymo 73 straipsnio 4 dalyje nustatytais ekonominėmis sankcijomis Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę skirti daiktų, kurie buvo šio Įstatymo pažeidimo padarymo įrankis arba tiesioginis objektas, paėmimą ir (ar) įpareigoti atlyginti neteisėta veika padarytą žalą.

6. Jei ūkio subjektas yra susijusių asmenų grupė, pažeidėju laikomi tie grupės nariai, kurie darant pažeidimą veikė kaip vienas ekonominis vienetas.

76 straipsnis. Ekonominių sankcijų skyrimas ir jų dydžio nustatymas

1. Ekonominę sankciją ūkio subjektui skiria Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas arba jo įgaliotas asmuo. Infrastruktūrų reguliavimo taryba priima taisykles, reglamentuojančias ekonominės sankcijos skyrimo procedūrą.

2. Ekonominės sankcijos skyrimo procedūra, kai yra šio Įstatymo 73 straipsnio 2, 3, 4 ar 5 dalyse nurodyti pagrindai, inicijuojama Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioto pareigūno teikimu. Teikime išdėstomos šio Įstatymo pažeidimo aplinkybės ir nurodoma siūloma ekonominė sankcija. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas arba jo įgaliotas asmuo, gavęs Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioto pareigūno teikimą, surengia posėdį dėl ekonominės sankcijos skyrimo. Apie posėdį informuojamas ūkio subjektas, kuriam ketinama skirti sankciją. Ūkio subjektas, kuriam ketinama skirti sankciją, privalo pateikti visus įrodymus, patvirtinančius, kad nėra šio Įstatymo pažeidimo sudėties, lengvinančių aplinkybių ar kitus tinkamam ekonominės sankcijos skyrimui reikalingus įrodymus iki šio posėdžio pradžios.

3. Posėdyje dėl ekonominės sankcijos skyrimo gali dalyvauti ir savo paaiškinimus pateikti ūkio subjektas, kuriam ketinama skirti sankciją, ir kiti suinteresuoti ūkio subjektai bei asmenys, taip pat asmenys, kurių dalyvavimas reikalingas klausimui dėl ekonominės sankcijos skyrimo tinkamai išnagrinėti (liudytojai, ekspertai, specialistai ar kiti asmenys). Ūkio subjekto, kuriam ketinama skirti sankciją, ar kitų ūkio subjektų ar asmenų neatvykimas nekliudo surengti posėdį. Posėdis yra viešas, išskyrus atvejus, kai Infrastruktūrų reguliavimo taryba, siekdama apsaugoti valstybės, tarnybos ar komercinės paslaptis arba užtikrinti asmens teisę į privataus gyvenimo neliečiamumą, nusprendžia nagrinėti ginčą uždareme posėdyje.

4. Posėdis pradedamas Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioto pareigūno, surašiusio teikimą, pranešimu. Savo paaiškinimus turi teisę pateikti posėdyje dalyvaujantys ūkio subjektų ir asmenų atstovai. Kiekvienam asmeniui, pateikusiam pranešimą ar paaiškinimą, kiti posėdžio dalyviai turi teisę užduoti klausimų. Posėdis vyksta lietuvių kalba.

5. Ne vėliau kaip per 5 darbo dienas po posėdžio dėl ekonominės sankcijos skyrimo surašomas posėdžio protokolas. Jį pasirašo Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas ar jo įgaliotas asmuo ir posėdžio sekretorius.

6. Ūkio subjektas, kuriam ketinama skirti ar yra paskirta ekonominė sankcija, ir kiti suinteresuoti ūkio subjektai bei asmenys turi teisę susipažinti su Infrastruktūrų reguliavimo tarybos surinkta medžiaga, išskyrus medžiagą, kuri yra valstybės, tarnybos ar komercinė kitų ūkio subjektų paslaptis arba kurią atskleidus būtų pažeista fizinio asmens teisė į privataus gyvenimo neliečiamumą. Ūkio subjektas, kuriam ketinama skirti sankciją, visada turi teisę susipažinti su Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioto pareigūno teikimo tekstu ir posėdžio dėl ekonominės sankcijos skyrimo protokolu.

7. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas ar jo įgaliotas asmuo po posėdžio dėl ekonominės sankcijos skyrimo pateikia ekonominės sankcijos skyrimo klausimą apsvarstyti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos posėdyje. Kai Infrastruktūrų reguliavimo taryba apsvarsto ekonominės sankcijos skyrimo klausimą, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas ar jo įgaliotas asmuo priima galutinį sprendimą dėl ekonominės sankcijos. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininko ar jo įgalioto asmens sprendimas skirti ekonominę sankciją skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo ir šio Įstatymo 6 straipsnio 5 dalies nustatyta tvarka ir sąlygomis.

8. Bet kuriuo ekonominės sankcijos skyrimo procedūros momentu Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas ar jo įgaliotas asmuo turi teisę duoti nurodymus Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgaliotiems pareigūnams papildyti surinktą medžiagą. Kai Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įgalioti pareigūnai įvykdo tokį nurodymą, surašomas papildytas teikimas ir ekonominės sankcijos skyrimo procedūra pradedama iš naujo.

9. Skiriant ūkio subjektams ekonomines sankcijas atsižvelgiama į:

- 1) pažeidimu padarytos žalos dydį;
- 2) pažeidimo trukmę;
- 3) ūkio subjekto atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes;
- 4) ūkio subjektui dėl pažeidimo tekusių pajamų dydį;
- 5) kiekvieno ūkio subjekto įtaką pažeidimo padarymui, kai pažeidimą padaro keli ūkio subjektai.

10. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad ūkio subjektai, padarę pažeidimą, savo noru užkirto kelią žalingiems pažeidimo padariniams, padėjo Infrastruktūrų reguliavimo tarybai pažeidimo tyrimo metu, atlygino nuostolius ar pašalino padarytą žalą.

11. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad ūkio subjektai kliudę vykdyti tyrimą, slėpę padarytą pažeidimą, tęsę pažeidimą nepaisydami Infrastruktūrų reguliavimo tarybos įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus arba pakartotinai įvykdę pažeidimą, už kurį ūkio subjektams jau buvo paskirtos šio Įstatymo nustatytos sankcijos.

12. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, nustatydamas skiriamos ekonominės sankcijos dydį, gali pripažinti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis ir kitas, čia nenurodytas, aplinkybes.

77 straipsnis. Ekonominių sankcijų vykdymas

1. Ūkio subjektas privalo įvykdyti Infrastruktūrų reguliavimo tarybos paskirtą ekonominę sankciją, sumokėdamas paskirtą baudą į valstybės biudžetą ir (arba) neatlygintinai perduodamas konfiskuotus daiktus, ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo sprendimo gavimo dienos.

2. Kai yra motyvuotas ūkio subjekto prašymas, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimu baudos ar jos dalies mokėjimas gali būti atidedamas iki 6 mėnesių.

3. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos sprendimas dėl ekonominės sankcijos skyrimo yra vykdomasis dokumentas. Jeigu jis neįvykdomas, jis pateikiamas Valstybinei mokesčių inspekcijai įvykdyti Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo priėmimo dienos.

4. Konfiskuoti daiktai realizuojami teisės aktų nustatyta tvarka.

5. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti neteisėtais ūkio subjekto veiksmais padarytos žalos atlyginimo terminus ir sąlygas.

6. Jei sankcija yra skirta ūkio subjektui, kuris yra susijusių asmenų grupė, už tinkamą ekonominių sankcijų įvykdymą atsako visi šios grupės nariai solidariai, atsižvelgiant į šio Įstatymo 75 straipsnio 6 dalies nuostatas.

XI SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

78 straipsnis. Elektroninių ryšių srautų priežiūra ir stebėjimas

1. Ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, privalo įstatymų nustatyta tvarka turimą ir nusikalstamoms veikoms užkardyti, tirti, nustatyti reikalingą informaciją pateikti kriminalinės žvalgybos pagrindinėms institucijoms, Vyriausybės nurodytoms ikiteisminio tyrimo įstaigoms, prokurorui, teismui ar teisėjui. Ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, įstatymų nustatyta tvarka teikia žvalgybos institucijoms informaciją, reikalingą prognozuoti, nustatyti ar šalinti grėsmes, galinčias turėti reikšmės valstybės suverenitetui, teritorijos neliečiamybei ir vientisumui, konstitucinei santvarkai, valstybės interesams, gynybinei ar ekonominei galiai. Šią informaciją ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, neatlygintinai teikia žvalgybos, kriminalinės žvalgybos pagrindinėms institucijoms, Vyriausybės nurodytoms ikiteisminio tyrimo įstaigoms pagal jų paklausimus elektroniniu būdu ir nedelsdami. Vyriausybės nurodytos ikiteisminio tyrimo įstaigos Vyriausybės nustatyta tvarka organizuoja ir sudaro galimybę gauti šią informaciją savo padaliniais ir (arba) kitoms ikiteisminio tyrimo įstaigoms. Visi asmenys, dalyvaujantys keičiantis duomenimis, Vyriausybės nustatyta tvarka ir sąlygomis imasi būtinų priemonių duomenų saugumui užtikrinti, o tam reikalinga papildoma įranga įsigijama ir išlaikoma valstybės lėšomis. Jeigu atliekant ikiteisminį tyrimą reikia patvirtinti ūkio subjekto, teikiančio elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, informacijos tikslumą, ikiteisminio tyrimo pareigūnas tiesiogiai raštu kreipiasi į ūkio subjektą ir gauna atsakymą raštu.

2. Ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, vykdydami šio straipsnio 1 dalies nuostatas, turi patvirtinti prašymų ir (arba) paklausimų pateikti informaciją tvarkymo vidaus taisykles. Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai pareikalavus, ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, pateikia jai informaciją apie šias procedūras, gautų prašymų ir (arba) paklausimų skaičių, jų teisinį pagrindą ir pateiktus atsakymus.

3. Jeigu šio Įstatymo 66 straipsnyje nurodyti duomenys reikalingi kriminalinės žvalgybos subjektams, žvalgybos institucijoms, ikiteisminio tyrimo įstaigoms, prokurorui, teismui ar teisėjui nusikalstamoms veikoms užkardyti, tirti, nustatyti, Vyriausybės įgaliotos institucijos – kriminalinės žvalgybos subjekto, žvalgybos institucijų – nurodymu ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, turi tokią informaciją saugoti ilgiau, negu nurodyta šio Įstatymo 67 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse, bet ne ilgiau kaip 6 mėnesius papildomai. Už tokios informacijos saugojimą mokama valstybės biudžeto lėšomis Vyriausybės nustatyta tvarka.

4. Kai yra motyvuota teismo nutartis arba kitas įstatymuose numatytas teisinis pagrindas, ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, privalo sudaryti techninę galimybę kriminalinės žvalgybos subjektams, žvalgybos institucijoms įstatymų nustatyta tvarka, o ikiteisminio tyrimo įstaigoms – Baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka, kontroliuoti elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos turinį. Tam reikalinga įranga įsigijama ir išlaikoma valstybės lėšomis.

5. Vyriausybės įgaliota institucija – kriminalinės žvalgybos subjektas, žvalgybos institucija – organizuoja ir Vyriausybės nustatyta tvarka kiekvienam kriminalinės žvalgybos subjektui, žvalgybos institucijai, o baudžiamajame procese – ir ikiteisminio tyrimo įstaigai, sudaro technines galimybes savarankiškai kontroliuoti elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos turinį.

6. Ūkio subjektai, teikiantys elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, apie savo tinkle ar savo ir kitų elektroninių ryšių operatorių sujungimo taškuose numatomus daryti pakeitimus, galinčius turėti įtakos įrangos, nurodytos šio straipsnio 1 ir (ar) 4 dalyse, veikimui ir pateikiamos

informacijos kiekiui, privalo Vyriausybės įgaliotai institucijai – kriminalinės žvalgybos subjektui, žvalgybos institucijai – ir Infrastruktūrų reguliavimo tarybai pranešti, kai tik apie tai sužino.

7. Elektroninių ryšių tinklu siunčiamos techninės komandos pradėti ar nutraukti pasiklausymą ar kitą elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos kontrolę saugomos Vyriausybės įgalios institucijos – kriminalinės žvalgybos subjekto, žvalgybos institucijos – patalpose taip, kad komandų duomenų negalėtų pakeisti jas siuntusi Vyriausybės įgalioja institucija ar komandą gavęs ūkio subjektas. Šios dalies nuostatų įgyvendinimą kontroliuoja Lietuvos Respublikos generalinis prokuroras ar jo įgaliojtas prokuroras.

79 straipsnis. Ypatingos aplinkybės ir specialios ryšio užtikrinimo taisyklės

1. Vyriausybė ar jos įgalioja institucija tvirtina pasirengimo ypatingų aplinkybių atvejams įgyvendinimo programą ir ryšio organizavimo ypatingų aplinkybių atvejais schemą. Ūkio subjektai turi dalyvauti rengiant šiuos teisės aktus ir užtikrinti jų efektyvų funkcionavimą.

2. Nenugalimos jėgos ir ekstremalių situacijų ar kitų ypatingų aplinkybių atvejais, taip pat siekiant pasirengti visuotinei mobilizacijai, valstybės gynybai, užtikrinant valstybės saugumą bei viešąją tvarką, Vyriausybė ar jos įgalioja institucija įstatymų bei kitų teisės aktų nustatyta tvarka gali duoti ūkio subjektams, teikiantiems elektroninių ryšių tinklus ir (ar) paslaugas, taip pat aparatūros ir įrenginių savininkams ar naudotojams privalomus nurodymus, užduotis ir užsakymus apsaugoti ir palaikyti reikalingus elektroninių ryšių tinklus, taip pat juos sujungti bei prireikus apriboti visuomenės galimybę naudotis elektroninių ryšių tinklais.

3. Elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikėjai turi imtis visų reikiamų veiksmų, kad užtikrintų viešųjų ryšių tinklų ir viešųjų elektroninių ryšių paslaugų palaikymą tinklo katastrofinio gedimo atveju ar nenugalimos jėgos pasireiškimo atvejais, tokiais kaip neįprastos oro sąlygos, žemės drebėjimai, potvyniai, žaibai ar gaisrai, taip pat kitais ypatingų aplinkybių atvejais. Šiais atvejais atitinkami ūkio subjektai ir institucijos turi imtis visų priemonių, kad palaikytų aukščiausią paslaugų lygį, atitinkantį Vyriausybės ar jos įgalios institucijos nustatytus prioritetus.

4. Elektroninių ryšių tinklų ir (ar) paslaugų teikėjai privalo suteikti absoliučią pirmenybę ryšiui su pagalbos tarnybomis ir pagalbos skambučius aptarnaujančiomis institucijomis, įskaitant visas telekomunikacijas, susijusias su gyvybės saugumu jūroje, sausumoje, ore ar tolimesnėje erdvėje, taip pat Pasaulinės sveikatos organizacijos ypatingos skubos epidemiologinėms telekomunikacijoms. Radijo ryšio stočių naudotojai privalo užtikrinti, kad būtų priimti nelaimės signalai ir pranešimai, kokios kilmės jie bebūtų, jiems būtų teikiama absoliuti pirmenybė, atsakoma į juos tokiu pat būdu ir nedelsiant imamasi reikiamų veiksmų jų atžvilgiu.

5. Lietuvos Respublikos ir kitų Tarptautinės telekomunikacijų sąjungos narių valstybių vadovų, vyriausybių vadovų arba vyriausybių narių, sausumos, jūrų arba oro karinių pajėgų vyriausiųjų vadų, diplomatinių arba konsulinių įgaliotinių, Jungtinių Tautų Generalinio Sekretoriaus, Jungtinių Tautų pagrindinių institucijų vadovų, Tarptautinio tribunolo vykdomai telekomunikacijai arba telekomunikacijai, atsakančiai į šias telekomunikacijas, elektroninių ryšių tinklų ir (ar) paslaugų teikėjai privalo suteikti pirmumo teisę kitų telekomunikacijų atžvilgiu tiek, kiek to reikia atsižvelgiant į atitinkamos informacijos siuntėjo specifinį prašymą.

6. Infrastruktūrų reguliavimo taryba turi teisę nustatyti šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytų įpareigojimų įgyvendinimo tvarką ir sąlygas.

7. Draudžiama siųsti arba perduoti netikrus arba klaidinančius nelaimės, skubos, saugumo ar identifikacijos signalus.

8. Informaciją, kuri yra valstybės paslaptis ir (ar) tarnybos paslaptis, draudžiama perduoti nekoduoiais radijo ryšio kanalais.

Lietuvos Respublikos
elektroninių ryšių įstatymo
1 priedas

DUOMENŲ, KURIE TURI BŪTI SAUGOMI, KATEGORIJOS

1. Duomenys, būtini ryšio šaltiniui išaiškinti ir nustatyti:
 - 1.1. susiję su fiksuoto telefono ryšio tinklu ir judriuoju telefono ryšiu:
 - 1.1.1. telefono ryšio numeris, iš kurio skambinta;
 - 1.1.2. abonto ar registruoto elektroninių ryšių paslaugų naudotojo vardas ir pavardė (pavadinimas) bei adresas;
 - 1.2. susiję su interneto prieiga, interneto elektroniniu paštu ir interneto telefonija:
 - 1.2.1. suteikti naudotojų atpažinimo kodai;
 - 1.2.2. naudotojo atpažinimo kodai ir telefono ryšio numeriai, suteikti visiems ryšiams, patenkantiems į viešąjį telefono tinklą;
 - 1.2.3. abonto ar registruoto elektroninių ryšių paslaugų naudotojo, kuriam ryšio metu buvo suteiktas interneto protokolo (IP) adresas, naudotojo atpažinimo kodas ar telefono ryšio numeris, vardas ir pavardė (pavadinimas) ir adresas.
 2. Duomenys, būtini ryšio paskirties taškui nustatyti:
 - 2.1. susiję su fiksuoto telefono ryšio tinklu ir judriuoju telefono ryšiu:
 - 2.1.1. rinktas telefono ryšio numeris ar numeriai (telefono ryšio numeris, į kurį skambinta), o papildomų paslaugų, pvz., skambučių peradresavimo ar skambučių persiuntimo, atvejais – telefono ryšio numeris arba numeriai, į kuriuos nukreiptas skambutis;
 - 2.1.2. abonto ar registruoto elektroninių ryšių paslaugų naudotojo vardas ir pavardė (pavadinimas) bei adresas;
 - 2.2. susiję su internetu perduodamu elektroniniu paštu ir internetine telefonija:
 - 2.2.1. telefono skambučių internetu numatomo (-ų) gavėjo (-ų) naudotojo atpažinimo kodas ar telefono ryšio numeris;
 - 2.2.2. abonto ar registruoto elektroninių ryšių paslaugų naudotojo vardas ir adresas ir telefono skambučių internetu numatomo gavėjo naudotojo atpažinimo kodas.
 3. Duomenys, būtini ryšio datai, laikui ir trukmei nustatyti:
 - 3.1. susiję su fiksuoto telefono ryšio tinklu ir judriuoju telefono ryšiu – ryšio data bei ryšio pradžios ir pabaigos laikas arba ryšio pradžios laikas ir ryšio trukmė;
 - 3.2. susiję su prieiga prie interneto, internetu perduodamu elektroniniu paštu ir internetine telefonija:
 - 3.2.1. prisijungimo prie interneto ir atsijungimo nuo interneto prieigos paslaugų data ir laikas tam tikroje laiko juostoje, dinamiškas ar statiškas interneto protokolo (IP) adresas, kurį ryšiui suteikė prieigos prie interneto paslaugos teikėjas, ir abonto ar registruoto elektroninių ryšių paslaugų naudotojo atpažinimo kodas;
 - 3.2.2. prisijungimo prie interneto ir atsijungimo nuo internetu perduodamo elektroninio pašto paslaugos ar internetinės telefonijos paslaugos data ir laikas tam tikroje laiko juostoje.
 4. Duomenys, būtini ryšio tipui nustatyti:
 - 4.1. susiję su fiksuoto telefono ryšio tinklu ir judriuoju telefono ryšiu – telefono ryšio paslauga, kuria pasinaudota;
 - 4.2. susiję su interneto prieiga, internetu perduodamu elektroniniu paštu ir internetine telefonija – interneto paslauga, kuria pasinaudota.
 5. Duomenys, būtini naudotojų ryšio įrangai ar tam, kas turėtų būti ryšio įranga, nustatyti:
 - 5.1. susiję su fiksuoto telefono ryšio tinklu – telefono ryšio numeriai, į kuriuos ir iš kurių skambinta;
 - 5.2. susiję su judriuoju telefono ryšiu:
 - 5.2.1. telefono ryšio numeriai, į kuriuos ir iš kurių skambinta;
 - 5.2.2. kviečiančiosios šalies tarptautinis judriojo ryšio abonto identifikatorius (IMSI);
 - 5.2.3. kviečiančiosios šalies tarptautinis judriojo ryšio įrangos identifikatorius (IMEI);
 - 5.2.4. kviečiamosios šalies tarptautinis judriojo ryšio abonto identifikatorius (IMSI);
 - 5.2.5. kviečiamosios šalies tarptautinis judriojo ryšio įrangos identifikatorius (IMEI);

5.2.6. jei anoniminė paslauga iš anksto apmokėta, paslaugos pirminio aktyvavimo data ir laikas bei vietovės, kurioje paslauga buvo aktyvuota, žyma (Cell ID);

5.3. susiję su interneto prieiga, internetu perduodamu elektroniniu paštu ir internetine telefonija:

5.3.1. telefono, iš kurio skambinama, ryšio numeris, naudojamas tiesioginio rinkimo interneto ryšiui;

5.3.2. skaitmeninė abonentų linija (DSL) ar kiti pranešimo siuntėjo galiniai tinklo taškai.

6. Duomenys, būtini judriojo ryšio įrangos vietai nustatyti:

6.1. vietovės žyma (Cell ID) ryšio pradžioje;

6.2. duomenys, reikalingi nustatyti geografinę tinklo įrangos vietą, atitinkančią vietovės žymą (Cell ID), tuo momentu, kai ryšio duomenys buvo išsaugoti.

Lietuvos Respublikos
elektroninių ryšių įstatymo
2 priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1997 m. lapkričio 28 d. Tarybos sprendimas 97/838/EB dėl Europos bendrijos pritarimo, kiek tai susiję su jos kompetencija, PPO derybų dėl pagrindinių telekomunikacijų paslaugų rezultatams (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 11 skyrius, 27 tomas, p. 69).

2. 1998 m. kovo 30 d. Europos Komisijos rekomendacija dėl principų, taikomų organizacijoms, atsakingoms už vartotojų ginčų sprendimą ne teismo tvarka.

3. 1998 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/84/EB dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ir sąlyginės prieigos paslaugų teisinės apsaugos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 3 tomas, p. 147).

4. 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 676/2002/EB dėl radijo spektro politikos teisinio reguliavimo pagrindų Europos bendrijoje (Sprendimas dėl radijo spektro) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 317).

5. 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 323) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB (OL 2009 L 337, p. 37).

6. 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 337) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB (OL 2009 L 337, p. 37).

7. 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 349) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB (OL 2009 L 337, p. 37).

8. 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 367) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB (OL 2009 L 337, p. 11).

9. 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 514) su paskutiniais

pakeitimais, padarytais 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB (OL 2009 L 337, p. 11).

10. 2002 m. rugsėjo 16 d. Europos Komisijos direktyva 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkoje (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 8 skyrius, 2 tomas, p. 178).

11. 2003 m. liepos 25 d. Europos Komisijos rekomendacija dėl vietos nustatymo informacijos elektroninių ryšių tinkluose siekiant teikti vietos nustatymu pagrįstas pagalbos skambučių paslaugas tvarkymo.

12. 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (OL 2004 L 364, p. 1).

13. 2008 m. birželio 20 d. Europos Komisijos direktyva 2008/63/EB dėl konkurencijos telekomunikacijų galinių įrenginių rinkose (OL 2008 L 162, p. 20).

14. 2013 m. birželio 24 d. Europos Komisijos reglamentas (ES) Nr. 611/2013 dėl priemonių, kurios pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB dėl privatumo ir elektroninių ryšių taikomos pranešimams apie asmens duomenų saugumo pažeidimus (OL 2013 L 173, p. 2).

15. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/30/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su elektromagnetiniu suderinamumu, suderinimo (nauja redakcija) (OL 2014 L 96, p. 79).

16. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/53/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su radijo įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo, kuria panaikinama Direktyva 1999/5/EB (OL 2014 L 153, p. 62).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2018 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas